

ประวัติความเป็นมาของหนังสือ เอเสเคียล

คำว่า □ข้าพเจ้าอยู่□ และ □ข้าพเจ้าได้เห็น□ ในข้อ 1 พิสูจน์ว่า เอเสเคียล เป็นผู้เขียนเล่มนี้ เอเสเคียล เป็นทั้งปุโรหิตและศาสดาพยากรณ์ ในเวลาที่อิสราเอลเป็นเชลย เอเสเคียลอยู่ที่เทลอาบิบริมแม่น้ำเคบารในบาบิโลนในระหว่างพวกเชลย เขาสมรสแล้ว และมีบ้านส่วนตัว ทั้งเอเสเคียลกับดาเนียลถูกกวาดไปเป็นเชลยในบาบิโลน ในปีก่อน คคศ□ 597 พร้อมกับกษัตริย์เยโฮยาคิน (2 พกษ 24:11-16; อสค 1:2) เพราะฉะนั้นเขาพยากรณ์ที่กรุงบาบิโลนเท่านั้น เขาอยู่สมัยเดียวกันกับดาเนียลและเยเรมีย์ และเขาทำงานในรัชกาลหลวงของบาบิโลน เอเสเคียลได้เรียนรู้มากจากเยเรมีย์ซึ่งอยู่กับชาวยูดาห์ที่เหลือในคานาอันและประเทศอียิปต์ เอเสเคียลพยากรณ์เกี่ยวกับพวกยูดาห์และพวกอิสราเอล (ภาคเหนือ) ด้วย พระเจ้าเรียกเอเสเคียลว่า □บุตรแห่งมนุษย์□ ซึ่งหมายความว่า คำพยากรณ์ของเขาสำหรับเราทุกคน เขาพยากรณ์เกี่ยวกับการที่อิสราเอลจะกลับไปอยู่ในคานาอันอีก เกี่ยวกับเวลาแห่งความทุกข์ลำบาก 7 ปี การสงครามที่หุบเขาอารมาเกดโดน การกลับใจเสียใหม่ของอิสราเอล และอาณาจักร 1000 ปีของพระเยซู

ดูเหมือนว่าเป้าหมายแห่งการพยากรณ์ของเอเสเคียลคือให้หนุนใจพวกยูดาห์ในตอนที่เขาเป็นเชลยในบาบิโลน และให้เขามองล่วงหน้าถึงเวลาที่เขาจะกลับไปอยู่ที่คานาอันอีก

อาร์ชบิชอป เจมส์ อาชชัวร์ บอกว่าระยะเวลาของหนังสือเล่มนี้คือ 21 ปี

นิมิตถึงสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัวแห่งสวรรค์

1 อยู่มา ในวันที่ห้าเดือนที่สี่ปีที่สามสิบ ขณะเมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบารในหมู่พวกเชลย ท้องฟ้าเบิกออก และข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตจากพระเจ้า 2 เมื่อวันที่ห้าเดือนนั้น คือในปีที่ห้าที่กษัตริย์เยโฮยาคินต้องเป็นเชลย 3 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังเอเสเคียลบุโรหิต บุตรชายบิซึในแผ่นดินของคนเคลเดียริมแม่น้ำเคบาร ณ ที่นั้นพระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือท่าน 4 ดุเถิด เมื่อข้าพเจ้ามองดู ลมหมุนกพัดมาจากทางเหนือ มีเมฆก้อนใหญ่ที่มีความสว่างอยู่รอบ และมีไฟลุกวาบออกมาอยู่เสมอ ท่ามกลางไฟนั้นดูประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แววาว ซึ่งออกมาจากท่ามกลางไฟนั้น 5 และจากท่ามกลางไฟนี้มีร่างดั่งสิ่งที่มีชีวิตอยู่สี่ตัวออกมา รูปร่างของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นเป็นเช่นนี้ คือมีสัณฐานเหมือนมนุษย์ 6 แต่สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีหน้าสี่หน้า และมีปีกสี่ปีกทุกตัว 7 เท้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นตรง และฝ่าเท้าก็เหมือนฝ่าตีนลูกวัว และเป็นประกายอย่างทองสัมฤทธิ์ขัด 8 ที่ได้ปีกข้างตัวทั้งสองข้างมีเป็นมือคน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าและมีปีกดั่งนี้ 9 คือปีกของมันต่างก็จดปีกของกันและกัน มันบินตรงไปข้างหน้า ขณะที่ไปก็ไม่หันเลย 10 สัณฐานหน้าของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ทั้งสี่มีหน้าเหมือนหน้าคน ทั้งสี่มีหน้าสิงโตอยู่ด้านขวา ทั้งสี่มีหน้าวัวอยู่ด้านซ้าย ทั้งสี่มีหน้านกอินทรีด้วย 11 หน้าของมันเป็นดั่งนี้แหละ ปีกของมันกางแผ่ขึ้นข้างบน ปีกสองปีกของแต่ละตัวจดปีกของกันและกัน ส่วนอีกสองปีกคลุมกายของมัน 12 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวบินตรงไปข้างหน้า ไม่ว่าวิญญาณจะไปทางไหน มันก็ไปทางนั้น เมื่อไปก็ไม่หันเลย 13 สัณฐานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น มีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนถ่านคเหมือนคบเพลิงหลายอัน เคลื่อนไปมาอยู่ในหมู่สิ่งที่มี

ชีวิตอยู่เหล่านั้น ไฟนั้นสุกใสและมีแสงฟ้าแลบออกมาจากไฟนั้น 14 สิ่งที่มีชีวิตอยู่ก็พุ่งไปพุ่งมาตั้งฟ้าแลบแปลบปลาบ 15 ขณะเมื่อข้าพเจ้ามองดูสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น ดูเถิด วงล้ออันหนึ่งอยู่บนพิภพข้างสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่มีหน้าสี่หน้านั้น 16 ลักษณะและทรวดทรงของวงล้อเหล่านั้นแหววอย่างพลอยเขียว วงล้อทั้งสี่ก็มีสัณฐานเหมือนกัน ส่วนลักษณะและทรวดทรงนั้นเหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ 17 เมื่อจะไปก็ไปข้างใดในสี่ข้างของมันได้ เมื่อไปก็ไม่หันเลย 18 ขอบวงล้อนั้นสูงและนำสะพริงกลัว และทั้งสี่นั้นก็ขอบมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบๆ 19 เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นไป วงล้อก็ตามไปข้างๆด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะขึ้นด้วย 20 วิญญาณจะไปที่ไหน สิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นก็ไป คือวิญญาณของมันไปที่นั่น และวงล้อนั้นก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ 21 เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่ไป วงล้อก็ไปด้วย เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่หยุด วงล้อก็หยุด เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหาะขึ้นจากพิภพ วงล้อก็เหาะตามไปด้วย เพราะว่าวิญญาณของสิ่งที่มีชีวิตอยู่ได้อยู่ในวงล้อ

นิมิตถึงสงาราศีของพระเจ้า

22 เหนือ ศีรษะ ของ สิ่ง ที่มี ชีวิต อยู่ นั้น มี ลักษณะ เหมือน ท้องฟ้า ทอแสงอย่างแก้วผลึกที่นำกลัว แผ่กว้างอยู่เหนือศีรษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น 23 ใต้ท้องฟ้านี้ปีกกางออกตรงกางออกไปหากัน สิ่งที่มีชีวิตอยู่ทุกตัวมีปีกคลุมกายข้างนี้สองปีก และมีปีกคลุมกายข้างนั้นสองปีก 24 และเมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นไป ข้าพเจ้าได้ยินเสียงของปีกเหมือนเสียงของน้ำมากหลาย ดังพระสุรเสียงขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ เสียง

โกลาหล เหมือนเสียงพลโยธา เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง ²⁵ และมีเสียงมาจากท้องฟ้าเหนือศิระษะของมัน เมื่อสิ่งที่มีชีวิตอยู่เหล่านั้นหยุดนิ่งก็หุบปีกลง ²⁶ และเหนือท้องฟ้าที่อยู่เหนือศิระษะของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นมีสิ่งคล้ายบัลลังก์ มีลักษณะเหมือนไพฑูรย์ และบนสิ่งที่เหมือนบัลลังก์นั้นก็มีลักษณะเหมือนมนุษย์ ²⁷ และข้าพเจ้าเห็นประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แววาว เหมือนไฟที่บังไว้อยู่รอบข้างเหนือสิ่งที่เหมือนบันไดของผู้นั้นขึ้นไป และจากสิ่งที่เหมือนบันไดลงมา ข้าพเจ้าเห็นเหมือนไฟ และมีความสุขที่อยู่รอบท่านผู้นั้น ²⁸ ลักษณะความสุขที่อยู่รอบนั้นเหมือนกับสัณฐานของรุ่งที่ปรากฏในเมฆในวันที่ฝนตก ลักษณะทรวดทรงแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์เป็นดังนี้แหละ และเมื่อข้าพเจ้าเห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดิน และข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านผู้หนึ่งตรัส

2

เอเสเคียลประกอบด้วยพระวิญญาน

¹ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ยืนขึ้น เราจะพูดกับเจ้า ² และเมื่อพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าพระวิญญานได้เข้าไปในข้าพเจ้าและตั้งข้าพเจ้าให้ยืนขึ้น และข้าพเจ้าได้ยินพระองค์นั้นผู้ตรัสกับข้าพเจ้า

พระเจ้าทรงเรียกเอเสเคียลให้เป็นผู้พยากรณ์

³ และพระองค์ตรัสสั่งข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราส่งเจ้าไปยังคนอิสราเอล ถึงประชาชาติที่มักกบฏ ผู้ซึ่งได้กบฏต่อเรา ทั้งตัวเขาและบรรพบุรุษของเขาได้ละเมิดต่อเรา

จนกระทั่งวันนี้ 4 ประชาชนก็หน้าด้านและดื้อดึงด้วย เราใช้เจ้าไปหาเขา และเจ้าจะพูดกับเขาว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า□ 5 เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตาม (เพราะว่าเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ□ เขาก็จะทราบว่าได้มีผู้พยากรณ์คนหนึ่งในหมู่พวกเขาแล้ว 6 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเขา หรืออย่าเกรงคำพูดของเขา ถึงแม้ว่าหนามย่อยหนามใหญ่อยู่กับเจ้า และเจ้าอยู่ท่ามกลางแมลงป่อง อย่าเกรงคำพูดของเขาเลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ 7 และเจ้าจะกล่าวถ้อยคำของเราให้เขาฟัง เขาจะฟังหรือปฏิเสธไม่ฟังก็ตามเถอะ เพราะเขาเป็นผู้ที่มักกบฏ 8 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ฝ่ายเจ้าจงฟังสิ่งที่เรากล่าวแก่เจ้า อย่าเป็นคนมักกบฏอย่างวงศ์วานที่มักกบฏนั้น จงอ้าปากขึ้นและกินสิ่งที่เราให้เจ้า□ 9 ดูเถิดเมื่อข้าพเจ้ามองดูก็เห็นพระหัตถ์ข้างหนึ่งเหยียดออกมายังข้าพเจ้า และดูเถิด ในพระหัตถ์นั้นมีหนังสืออยู่ม้วนหนึ่ง 10 พระองค์ทรงคลี่หนังสือม้วนนั้นออกต่อหน้าข้าพเจ้า และมีตัวหนังสือเขียนอยู่ทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีบทคร่ำครวญ คำไว้ทุกข์และคำวิบัติเขียนอยู่บนนั้น

3

เอเสเคียลจะประกาศพระวจนะของพระเจ้า

1 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานสิ่งที่เจ้าได้พบ จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ และจงไปพูดกับวงศ์วานอิสราเอล□ 2 ข้าพเจ้าจึงอ้าปาก และพระองค์ทรงให้ข้าพเจ้ารับประทานหนังสือม้วนนั้น 3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานหนังสือม้วนนี้ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า และบรรจุให้เต็มท

้องของเจ้า□ แล้วข้าพเจ้าก็ได้รับประทาน และเมื่อหนังสือ
 อม้วนนั้นอยู่ในปากของข้าพเจ้าก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง 4 และ
 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงไปยัง
 วงศ์วานอิสราเอลและกล่าวถ้อยคำของเราแก่เขา 5 เพราะ
 เรามิได้ใช้เจ้าไปหาชนชาติที่พูดภาษาต่างด้าวและภาษาที่พู
 ดยาก แต่ให้ไปหาวงศ์วานอิสราเอล 6 มิใช่ให้ไปหาชนชาติ
 ทั้งหลายเป็นอันมากที่พูดภาษาต่างด้าวและภาษาที่พูดยาก
 เป็นคำที่เจ้าจะเข้าใจไม่ได้ ที่จริงถ้าเราใช้เจ้าไปหาคนเช่น
 นั้น เขาทั้งหลายจะฟังเจ้า 7 แต่วงศ์วานอิสราเอลจะไม่ยอม
 ฟังเจ้า เพราะเขาไม่ยอมฟังเรา เพราะวงศ์วานอิสราเอล
 ทั้งสิ้นเป็นคนหัวแข็งและจิตใจตื้อตึง 8 ดูเถิด เราได้กระทำให้
 หน้าของเจ้าขมึงถึงต่อหน้าของเขา และให้หน้าผากของเจ้า
 ขึงขึงต่อหน้าผากของเขา 9 เราได้กระทำให้หน้าผากของ
 เจ้าแข็งขันอย่างเพชรที่แข็งกว่าหินเหล็กไฟ อย่างลัวเขา
 เลย อย่าท้อถอยเมื่อเห็นหน้าเขา เพราะเขาเป็นวงศ์วานที่มัก
 กบฏ□ 10 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
 จงรับถ้อยคำทั้งสิ้นของเราที่พูดกับเจ้าไว้ในใจของเจ้า และ
 จงฟังไว้ด้วยหูของเจ้า 11 ไปเถอะ เจ้าจงไปหาพวกที่เป็น
 เชลย คือชนชาติของเจ้านั้น จงพูดกับเขา และกล่าวแก่เขา
 ว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า□ ถึงเขาจะฟังหรือ
 ปฏิเสธไม่ฟังก็ช่างเถิด□ 12 พระวิญญาณจึงยกข้าพเจ้าขึ้น
 และข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงกระหึ่มอยู่ข้างหลังข้าพเจ้าว่า □จง
 สรรเสริญแต่สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ซึ่งขึ้นมาจากสถานที่
 ของพระองค์□ 13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงปีกสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่
 ถูกต้องกัน และเสียงวงล้อข้างๆสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้น เป็นเสียง
 กระหึ่ม 14 พระวิญญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้นและพาข้าพเจ้าไป
 ข้าพเจ้าก็ไปด้วยความขมชื่น ใจข้าพเจ้าเดือดร้อน พระหัตถ์
 ของพระเยโฮวาห์ก็หนักอยู่บนข้าพเจ้า 15 ข้าพเจ้าจึงมาถึง

พวกที่เป็นเชลยที่เทลอาบิบ ผู้ที่อาศัยอยู่ที่ริมแม่น้ำเคบาร และที่ที่เขา นั่งอยู่ข้าพเจ้าก็นั่งอยู่ และยังคงอยู่อย่างมีนซึมท ามกลางเขาเจ็ดวัน 16 ต่อมาพอสิ้นเจ็ดวัน พระวจนะแห่งพระ เยโฮวาห์ก็มาถึงข้าพเจ้าว่า

พระเจ้าทรงตั้งเอเสเคียลให้เป็นยามเฝ้าจิตวิญญาณแห่ง วงศ์วานอิสราเอล

17 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำให้เจ้าเป็นยามเฝ้า วงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงกล่าวคำตักเตือนเขาจากเรา 18 ถ้าเราจะบอกแก่คนชั ว่า □เจ้าจะต้องตายแน่ๆ □ และเจ้าไม่ตักเตือนเขาหรือกล่าว เตือนคนชั่วให้ละทิ้งทางชั่วของตนเสีย เพื่อจะช่วยชีวิตเขา ให้รอด คนชั่วนั้นจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เรา จะเรียกร่องโลहितของเขาจากมือของเจ้า 19 แต่ถ้าเจ้าได้ตัก เตือนคนชั่วและเขามีได้หันกลับจากความชั่วของเขา หรือ จากทางชั่วของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้าของเขา แต่เจ้าจะได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้นมาได้ 20 อีกประการ หนึ่ง ถ้าคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขา และได้กระทำ ความชั่วช้า และเราวางสิ่งที่สะดุดไว้ตรงหน้า เขา เขาจะต้องตาย เพราะว่าเจ้ามิได้ตักเตือนเขา เขาจะตาย เพราะบาปของเขา และจะไม่มีใครจดจำการกระทำอันชอบ ธรรมของเขาไว้เลย แต่เราจะเรียกร่องโลहितของเขาจากมือ ของเจ้า 21 แต่ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชอบธรรม ไม่ให้กระทำ บาปและเขามีได้กระทำบาป เขาก็จะมีชีวิตอยู่ได้แน่ เพราะ เขาได้รับคำตักเตือน และเจ้าก็ได้ช่วยชีวิตของเจ้าให้รอดพ้น มาได้ □ 22 ณ ที่นั่นพระหัตถ์แห่งพระเยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือ ข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □จงลุกขึ้นออกไป ยังที่ราบ และเราจะพูดกับเจ้าที่นั่น □ 23 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงลุก ขึ้นออกไปยังที่ราบ และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็

อยู่ที่นั่นอย่างเดียวกับสง่าราศีซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำ
เคบารั และข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดิน

เอเสเคียลประกอบด้วยพระวิญญานอีกครั้ง

24 แต่ พระ วิญญาน ได้ เสด็จ เข้า ใน ข้าพเจ้า กระทำให้
ข้าพเจ้ายืนขึ้น และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้า และทรงบอก
ข้าพเจ้าว่า □จงไป ชั่งตัวเจ้าไว้ภายในเรือนของเจ้า 25 เจ้า
โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เขาจะเอาเชือกพันเจ้า และ
ผูกมัดเจ้าไว้ด้วยเชือกนั้น เจ้าจึงออกไปท่ามกลางเขาไม่ได้
26 และเราจะกระทำให้ลิ้นของเจ้าติดกับเพดานปากของเจ้า
ดังนั้นเจ้าจะเป็นใบ้ ไม่สามารถว่ากล่าวเขาได้ เพราะว่าเขา
ทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มีกบฏ 27 แต่เมื่อเราพูดกับเจ้า เรา
จะให้เจ้าหายใบ้ และเจ้าจะกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า □องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า□ ผู้ที่จะฟังก็ให้เขาได้ฟัง
และผู้ที่จะไม่ฟังก็ให้เขาปฏิเสธ เพราะเขาทั้งหลาย
เป็นวงศ์วานที่มีกบฏ□

4

หมายสำคัญแห่งการล้อมนครเยรูซาเล็มไว้

1 □เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอาก่อนอิฐมาวางไว้ข้าง
หน้าเจ้า และแกะรูปเมืองหนึ่งไว้บนนั้น คือ นครเยรูซาเล็ม
2 จงล้อมนครนั้น ไว้และก่อกำแพงล้อมไว้รอบนครนั้นด้วย
และก่อเชิงเทินไว้สู่นครนั้นและตั้งค่ายรอบนครไว้ และตั้ง
เครื่องทะเลวงกำแพงไว้รอบนคร 3 จงหากระทะเหล็กมา และ
วางกระทะเหล็กนั้นต่างเป็นกำแพงเหล็กระหว่างเจ้ากับนคร
นั้น และเจ้าจงหันหน้าสู่นครนั้น ให้นครนั้นถูกล้อม แล้ว
เจ้าจงกระชับการล้อมเข้าไป นี่เป็นหมายสำคัญสำหรับวงศ์
วานอิสราเอล 4 แล้วเจ้าจงนอนตะแคงข้างซ้ายและเราจะ

วางความชั่วช้าแห่งวงศ์วานอิสราเอลไว้เหนือเจ้า เจ้านอนทับอยู่ที่วัน เจ้าจะแบกความชั่วช้าของนครนั้นเท่านั้น 5 เพราะเราได้กำหนดวันให้แก่เจ้าแล้ว คือสามร้อยเก้าสิบวันเท่ากับจำนวนปีแห่งความชั่วช้าของเขา เจ้าจะต้องแบกความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลนานเท่านั้น 6 และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง แต่นอนตะแคงข้างขวา และเจ้าจะแบกความชั่วช้าของวงศ์วานยูดาห์ เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวันวันแทนปี 7 และเจ้าต้องตั้งหน้าตรง การล้อมเยรูซาเล็มไว้ด้วยแขนเปลือยเปล่า และเจ้าจงพยากรณ์สู้นครนั้น 8 และ ดูเถิด เราจะเอาเชือกมัดเจ้าไว้ เจ้าจะพลิกจากข้างนี้ไปข้างโน้นไม่ได้ จนกว่าเจ้าจะครบการล้อมนครตามกำหนดวันของเจ้า 9 เจ้าจงเอาข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ถั่วฝัก และถั่วแดง ข้าวฟ่าง และเทียนแดง มาใส่ในภาชนะลูกเดียว ใช้ทำเป็นขนมปังให้เจ้า ระหว่างที่เจ้านอนตะแคงตามกำหนดวันสามร้อยเก้าสิบวันนั้น เจ้าจะรับประทานอาหารนี้ 10 และอาหารที่เจ้ารับประทานจะต้องซัง เป็นวันละยี่สิบเซเชล เจ้าจงรับประทานตามเวลากำหนด 11 และน้ำเจ้าต้องตวงดื่ม คือหนึ่งในหกของฮินหนึ่ง เจ้าจงดื่มน้ำตามเวลากำหนด 12 และเจ้าจะต้องรับประทานต่างขนมปังข้าวบาร์เลย์ ใช้ไฟอบจากระเมนุษย์ปิ้งท่ามกลางสายตาของเขาทั้งหลาย 13 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า ภาชนะอิสราเอลจะต้องรับประทานขนมปังของเขาอย่างมลทินอย่างนี้แหละ ณ ท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเราจะขับไล่เขาไปอยู่ 14 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า ภาชนะแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าข้า ดูเถิด จิตใจของข้าพระองค์ไม่เคยเป็นมลทินเลย เพราะตั้งแต่หนุ่มๆมาจนบัดนี้ ข้าพระองค์ไม่เคยรับประทานสิ่งที่ตายเอง หรือที่ถูกสัตว์ฉีกจนแหลกเป็นชิ้นๆ ไม่มีเนื้อสัตว์ที่พึงรังเกียจเข้าไปในปากของข้าพระองค์เลย 15 แล้วพระองค์จึงตรัสกับข้าพเจ้าว่า ภาชนะดูเถิด เราจะยอมให้เจ้า

าใช้มูลวัวแทนอุจจาระของมนุษย์ ซึ่งเจ้าจะใช้เตรียมขนมปังของเจ้า¹⁶ พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะทำลายอาหารหลักในเยรูซาเล็มเสีย เขาจะต้องซังขนมปังรับประทาน ทั้งรับประทานด้วยความหวาดกลัว และเขาจะตวงน้ำดื่ม ทั้งดื่มด้วยอาการอกสั่นขวัญหาย¹⁷ เพื่อให้ขาดขนมปังและน้ำ ให้ต่างคนต่างอกสั่นขวัญหาย และหุบพอมไปเพราะความชั่วช้าของเขาทั้งหลาย¹⁸

5

การที่เอเสเคียลตัดผมเปรียบได้กับโทษสามอย่าง

¹ ¹ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงเอามีดคมเล่มหนึ่ง จงเอามีดโกนของช่างตัดผม จงโกนศีรษะและโกนเคราของเจ้า เอาดาซึ่งสำหรับซังมา แบ่งผมนั้นออก ² เมื่อวันการล้อมครบถ้วนแล้ว เจ้าจงเผาหนึ่งในสามส่วนเสียในไฟที่กลางเมือง และเอาหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งมา เอามีดฟันให้รอบเมือง และหนึ่งในสามอีกส่วนหนึ่งนั้น เจ้าจงให้ลมพัดกระจายไป และเราจะชักดาบออกตามไป ³ และเจ้าจงเอาเส้นผมนั้นมาหน่อยหนึ่งมัดติดไว้ที่เสื้อคลุมของเจ้า ⁴ และเจ้าจงเอาผมเหล่านี้มาอีกบ้าง จงโยนเข้าไปในไฟให้ไหม้เสียในไฟนั้น จากที่นั่นจะมีไฟเข้าไปในวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด ⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า นี่คือเยรูซาเล็ม เราตั้งเธอไว้ในท่ามกลางประชาชาติและประเทศทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเธอ ⁶ และเยรูซาเล็มได้เปลี่ยยนคำตัดสินของเรา ให้เป็นสิ่งที่ชั่วร้ายยิ่งกว่าประชาชาติใดๆ และได้เปลี่ยยนกฎเกณฑ์ของเรามากยิ่งกว่าประเทศที่อยู่ล้อมรอบ โดยปฏิเสธไม่รับคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา ⁷ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

เจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเหตุว่าเจ้าต้นทูลังยิ่งกว่าประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า และมีได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ หรือรักษาคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตามคำตัดสินของประชาชาติที่อยู่รอบเจ้า ⁸ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรา แม้ว่าเรานี้แหละเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะพิพากษาลงโทษท่ามกลางเจ้าท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย ⁹ และเพราะการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า เราจะกระทำท่ามกลางเจ้าอย่างที่เราไม่เคยกระทำมาก่อนเลย และเราจะไม่กระทำอย่างนั้นอีกต่อไป ¹⁰ เพราะฉะนั้น บิดาจะกินบุตรชายของตนท่ามกลางเจ้าทั้งหลาย และบรรดาบุตรชายจะกินบรรดาบิดาของเขาทั้งหลาย และเราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ผู้ใดในพวกเจ้าที่เหลืออยู่ เราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศานุทิศ ¹¹ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แน่ทีเดียวเพราะเจ้าได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า และด้วยสิ่งลามกทั้งสิ้นของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะตัดเจ้าลงนัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี เราจะไม่สงสารด้วย ¹² พวกเจ้าหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายเพราะโรคระบาด และถูกพลาญด้วยการกันดารอาหารในหมู่พวกเจ้า อีกหนึ่งในสามส่วนจะล้มตายด้วยดาบอยู่รอบเจ้า และอีกหนึ่งในสามส่วนเราจะให้กระจัดกระจายไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเราจะชักดาบออกไล่ตามเขาทั้งหลายไป ¹³ เช่นนี้แหละ ความกริ้วของเราจะมอดลง และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมดและพอใจ และเขาทั้งหลายจะได้ทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ได้กล่าวเช่นนี้ด้วยใจจดจ่อเมื่อความโกรธของเราต่อเขามอดลงแล้ว ¹⁴ ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำให้เจ้าถูกทิ้งไว้ให้เสียไป

เปล่าๆ และเป็นทีที่ ถูกตำหนิติเตียนท่ามกลางประชาชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบเจ้า และในสายตาของบรรดาผู้ที่ผ่านไปมา 15 เจ้าจะเป็นทีที่เขาประณามและเหยียดหยัน เป็นคำสั่งสอน และเป็นทีที่ นำหวาดเสียวแก่ประชาชาติที่อยู่ล้อมรอบเจ้า เมื่อเราจะพิพากษาลงโทษเจ้า ด้วยความกริ้วและความเกรี้ยวกราด และการต่อว่าอย่างรุนแรงของเรา เรา พระเยโฮวาห์ได้สั่งนาวาจาเช่นนี้แล้ว 16 เมื่อเราจะปล่อยลูกธนูมฤตยูแห่งการกัณดารอาหาร คือลูกธนูแห่งการทำลายในท่ามกลางเจ้า ซึ่งเราจะปล่อยไปทำลายเจ้า และเมื่อเราเพิ่มการกัณดารอาหารให้เจ้า และทำลายอาหารหลักของเจ้าเสีย 17 เราจะส่งการกัณดารอาหารและสัตว์ป่าร้ายมาสู่เจ้า และมันจะริบลูกหลานของเจ้าไปเสีย โรคระบาดและโลหิตจะผ่านเจ้า และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้สั่งนาวาจาเช่นนี้แล้ว□

6

ทรงสาปแช่งภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าตรงที่ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอล และจงพยากรณ์กล่าวโทษภูเขานั้น 3 และกล่าวว่า ภูเขาทั้งหลายของอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่ภูเขาทั้งหลายและแก่เนินเขา และห้วยและหุบเขาทั้งหลายว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และเราจะทำลายปูชนียสถานสูงของเจ้าเสีย 4 แทนบูชาทั้งหลายของเจ้าจะรกร้าง และพวกรูปเคารพของเจ้าจะแตกหักเสีย และเราจะเหวี่ยงคนที่ถูกฆ่าสังเวยของเจ้านั้นลงต่อหน้ารูปเคารพของเจ้า

5 และเราจะวางศพคนอิสราเอลไว้หน้ารูปเคารพของเขา และเราจะกระจายกระดูกของเจ้ารอบแท่นบูชาของเจ้า 6 เจ้าอาศัยอยู่ที่ไหนๆ เมืองของเจ้าจะร้างและปฐมนิยสถานสูงของเจ้าจะรกร้าง ดังนั้นแหละแท่นบูชาของเจ้าจะร้างและรกร้าง รูปเคารพของเจ้าจะหักและสิ้นสุดลง รูปเคารพทั้งหลายของเจ้าจะถูกตัดลง และการงานของเจ้าจะถูกกวาดทิ้งเสียสิ้น 7 และคนที่ถูกฆ่าจะล้มลงท่ามกลางเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

บางคนจะรอดจากความตาย

8 แต่เราจะให้เจ้าเหลืออยู่บ้างเป็นบางคน เพื่อเจ้าจะมีบางคนท่ามกลางประชาชาติที่หนีพ้นดาบไป เมื่อเจ้าจะกระจายไปอยู่ในประเทศต่างๆ 9 แล้วคนในพวกเจ้าที่หนีไปได้ นั่น จะระลึกถึงเราท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น เพราะใจของเราเหลือสลายเนื่องด้วยใจแพศยาของเขาซึ่งได้พรากจากเราไป และเนื่องด้วยตาของเขาที่มองดูรูปเคารพด้วยใจแพศยานั้น และเขาจะเกลียดตัวเองเนื่องจากความชั่วร้ายซึ่งเขาได้กระทำในสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาด้วย 10 เขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เรามิได้พูดพล่อยๆว่า เราจะกระทำการร้ายนี้แก่เขา □

โรคระบาดในแผ่นดิน

11 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า □จงตบมือและกระเทิบเท้าของเจ้า และกล่าวว่า อนิจจาสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นแห่งวงศ์วานอิสราเอล เหตุว่าเขาทั้งหลายจะล้มลงด้วยดาบ ด้วยการกันดารอาหารและด้วยโรคระบาด 12 ผู้ที่อยู่ห่างไกลออกไปจะตายด้วยโรคระบาด ผู้ที่อยู่ใกล้ก็จะล้มตายด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่และถูกล้อม

ไว้จะตายด้วยการกันดารอาหาร เราจะให้ความเกรี้ยวกราดของเรามีเหนือเขาจนกว่าจะมอดลง เช่นนี้แหละ ¹³ และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อคนที่ถูกฆ่าอนอยู่ท่ามกลางรูปเคารพของเขารอบแท่นบูชาของเขา บนเนินเขาสูงทุกแห่ง บนยอดเขาทั้งสิ้น ที่ได้ต้นไม้เขียวทุกต้น และได้ต้นไม้โอบไผ่ดอกทุกต้น ไม่ว่าที่ใดๆที่เขาถวายนกที่พึงใจแก่รูปเคารพทั้งสิ้นของเขา ¹⁴ และเราจะยื่นมือของเราออกต่อผู้เขา และกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้าง และทิ้งร้างตลอดที่อาศัยทั้งสิ้นของเขา คือรกร้างมากกว่าถิ่นทุรกันดารที่ไปทางติบลา แล้วเขาจึงจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์

7

พระเจ้าทรงพิพากษาอิสราเอล

¹ พระวอนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า ² □ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสกับแผ่นดินอิสราเอลดังนี้ว่า อวสาน ความสิ้นสุดได้มาถึงทั้งสี่มุมของแผ่นดินแล้ว ³ บัดนี้มันปลายก็มาถึงเจ้าแล้ว และเราจะปล่อยความโกรธของเราเหนือเจ้าทั้งหลาย และจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าแก่เจ้า ⁴ นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตาเจ้า และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองต่อวิถีทางทั้งหลายของเจ้าแก่เจ้าเอง และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้าจะอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ ⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแล้ววิบัติเล่า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว ⁶ ความสิ้นสุดมาถึงแล้ว อวสานนั้นมาถึง มันตั้งขึ้นต่อผู้เจ้า ดูเถิด วิบัติมาถึงแล้ว ⁷ โอ ชาวแผ่นดินเอ๋ย เวลาเข้ามาถึงแล้ว เวลา

มาถึงแล้ว วันแห่งความโกลาหลใกล้เข้ามาแล้ว และไม่ใช้เสียงโห่ร้องยินดีที่บนภูเขา 8 บัดนี้ ไม่ช้าแล้วเราจะเทความเดือดดาลของเราลงบนเจ้า และกระทำให้ความโกรธของเราซึ่งมีต่อเจ้าถึงที่สำเร็จ และเราจะพิพากษาเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และเราจะตอบสนองเจ้าสำหรับการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า 9 นัยน์ตาของเราจะไม่เมตตา และเราจะไม่สงสาร เราจะตอบสนองเจ้าตามวิถีทางทั้งหลายของเจ้า และตามการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้าซึ่งอยู่ท่ามกลางเจ้า แล้วเจ้าจะทราบ ว่า เราคือพระเยโฮวาห์ผู้โอบยตี 10 ดูเถิด วันนั้น ดูเถิด มาถึงแล้ว เวลาเข้าออกมาแล้ว พลองก็บานแล้ว ความเยือกหยิ่งก็ ผลิดอก 11 ความทารุณ ได้เจริญเป็นพลองชั่วร้าย จะไม่มีใครเหลืออยู่เลย ประชาชนของเขาก็ไม่มี สิ่งของของเขาก็ไม่มี ไม่มีใครร้องคร่ำครวญเพื่อพวกเขาเลย 12 เวลานั้นมาถึงแล้ว วันนั้นก็ใกล้เข้า อย่าให้ผู้ซื่อดีใจ อย่าให้ผู้ขายเสียใจ เพราะพระพิโรธอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ 13 เพราะว่าผู้ชายจะไม่ได้กลับไปยังสิ่งที่เขาได้ขายไป ขณะเมื่อเขายังมีชีวิตอยู่ เพราะว่ามันติดนั้นก็เกี่ยวข้องกับประชาชนทั้งหมด และจะไม่เห็นกลับ และเพราะความชั่วช้าของเขา จึงจะไม่มีผู้ใดรักษาชีวิตไว้ได้ 14 เขาได้เป่าแตรแล้ว และได้เตรียมทุกอย่างไว้พร้อม แต่ไม่มีใครเข้าสงคราม เพราะว่าพิโรธของเราอยู่เหนือประชาชนทั้งสิ้นของเธอ 15 ดาวก็อยู่ข้างนอก โรคระบาดและการกัณดารอาหารก็อยู่ข้างใน ผู้ที่อยู่ในทุ่งนาจะตายเสียด้วยดาว และผู้ที่อยู่ในเมืองการกัณดารอาหารและโรคระบาดจะกินเสีย 16 แต่ผู้หนึ่งผู้ใดที่รอดตายได้จะหนีไปอยู่บนภูเขาเหมือนนกเขาแห่งหุบเขา ทุกคนก็ร้องครวญครางเพราะความชั่วช้าของตน 17 มือทั้งสิ้นจะอ่อนแอ และ

เขาทั้งหมดจะอ่อนเหมือนน้ำ 18 เขาทั้งหลายจะคาดเอาไว้ด้วยผ้ากระสอบ และความสิ้นสะท้านจะครอบเขาไว้ ความละอายจะอยู่ที่ใบหน้าของเขาทุกคน และศิระษะของเขาจะล้นหมด 19 เขาจะโยนเงินของเขาไปในถนน และทองคำของเขาจะถูกเอาออกไปเสีย เงินและทองของเขาไม่อาจที่จะช่วยเขาให้พ้น ในวันแห่งพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ เขาจะให้หายหิว หรือบรรจุกให้เต็มท้องด้วยเงินทองก็ไม่ได้ เพราะว่าเป็นสิ่งที่สะดุดให้เขาทำความชั่วช้า 20 เขานำความงดงามแห่งเครื่องประดับของเขามาแสดงออกถึงความสง่าผ่าเผย และเขาสร้างรูปเคารพด้วยสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนและน่าเกลียดน่าชังของเขา ไว้ภายในเครื่องประดับนั้น เพราะฉะนั้นเราจะกระทำให้สิ่งนี้อยู่ห่างไกลจากเขา 21 และเราจะมอบสิ่งเหล่านั้นไว้ในมือของชนต่างด้าวให้เป็นของริบ และแก่คนชั่วในแผ่นดินโลกให้เป็นของปล้นได้ และเขาทั้งหลายจะกระทำให้เป็นมลทิน 22 เราจะหันหน้าของเราไปเสียจากเขาด้วย แล้วเขาจึงจะกระทำสถานที่ลับของเราให้มัวหมอง โจรจะเข้ามาในสถานที่ลับนั้นและกระทำให้เป็นมลทิน 23 จงทำโช่ตรวน เพราะว่าแผ่นดินนั้นเต็มด้วยคดีที่แปดเปื้อนด้วยโลหิต และเมืองก็เต็มด้วยความทารุณ 24 ฉะนั้นเราจะนำประชาชาติที่ชั่วร้ายที่สุดมาถือกรรมสิทธิ์บ้านเรือนของเขา และเราจะให้ทิวของคนที่แข็งแกร่งนั้นสิ้นสุดลง และสถานที่บริสุทธิ์ของเขาจะเป็นมลทิน 25 เมื่อการทำลายมาถึง เขาจะแสวงหาสันติภาพ แต่ก็ไม่มีเลย 26 วิบัติมาถึงแล้ว วิบัติจะมาถึงอีก ชาวลือจะเกิดตามชาวลือ เขาจะแสวงหานิมิตจากผู้พยากรณ์ แต่พระราชบัญญัติจะพินาศไปจากปุโรหิต และคำปรึกษาจะปลาดไปจากพวกผู้ใหญ่ 27 กษัตริย์จะไว้ทุกข์ และเจ้านายจะคลุมกายด้วยความทออาลัย และมีอของประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นจะสิ้นเทา เราจะกระทำแก่เขาตามทางของเขา และเราจะพิพากษาเขาตามสมควรแก่การกระทำ

ท่าของเขา และเขาจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์

8

เอเสเคียลนิมิตเห็นคนอิสราเอลใหญ่รูปเคารพ

1 ต่อมาเมื่อวันที่ห้า เดือนที่หก ในปีที่หก ขณะที่ข้าพเจ้านั่งอยู่ในเรือนของข้าพเจ้า และพวกผู้ใหญ่ของพวกยูดาห์นั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าลงมาบนข้าพเจ้า ณ ที่นั้น ² แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด มีสัญญาณอย่างไฟ เบื้องล่างของส่วนที่มองเห็นเป็นเอนั้นเป็นไฟ เหนือเอนั้นขึ้นไปเหมือนความสุกปลั่งประหนึ่งทองสัมฤทธิ์ที่แวบวาว ³ ท่านยื่นส่วนที่มีสัญญาณเป็นมือนั้นออกมาจับผมของข้าพเจ้าปอยหนึ่ง และพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้นระหว่างพิภพและสวรรค์ และนำข้าพเจ้ามาถึงเยรูซาเล็มในนิมิตของพระเจ้า มายังทางเข้าประตูด้านเหนือของลานชั้นใน ซึ่งเป็นที่ตั้งรูปของความหวงแหน ซึ่งกระทำให้บังเกิดความหวงแหน ⁴ ดูเถิด สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่ที่นั่น เหมือนอย่างนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นในที่ราบ ⁵ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัดนี้จงเงยหน้าขึ้นไปดูทางทิศเหนือ ข้าพเจ้าจึงเงยหน้าขึ้นมองไปดูทางทิศเหนือ และดูเถิด ทางทิศเหนือของประตูแท่นบูชาในทางเข้า รูปความหวงแหนนี้อยู่ที่นั่น ⁶ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้ายิ่งกว่านั้นอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าไม่เห็นหรือว่าเขาทำอะไร คือการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลกระทำกันอยู่ที่นี่ ซึ่งจะทำให้เราออกไปให้ไกลจากสถานบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วจะได้เห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนที่ยิ่งใหญ่กว่า

นี่อีก□ 7 และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงประตูลาน และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นช่องหนึ่งอยู่ในกำแพง 8 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเจาะเข้าไปในกำแพง□ และเมื่อข้าพเจ้าได้เจาะเข้าไปในกำแพงแล้ว ดูเถิด มีประตูอยู่ประตูหนึ่ง 9 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □จงเข้าไปดูสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนอันชั่วร้ายซึ่งเขากระทำกันที่นี่□ 10 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเข้าไปและได้เห็นดูเถิด มีภาพสัตว์เลื้อยคลานในทุกรูปแบบ และสัตว์ที่พึงรังเกียจและรูปเคารพทั้งสิ้นของวงศ์วานอิสราเอลปรากฏอยู่บนผนังโดยรอบ 11 และมีพวกผู้ใหญ่แห่งวงศ์วานอิสราเอลเจ็ดสิบคนยืนอยู่ข้างหน้ารูปเหล่านั้น และมียาอาซันยาห์ บุตรชายซาฟานยืนอยู่ในหมู่พวกเขาทั้งหลาย ต่างก็มีกระถางไฟอยู่ในมือ และควันหนาทึบแห่งเครื่องบูชาก็ขึ้นไปข้างบน 12 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วมิใช่หรือว่า พวกผู้ใหญ่ของวงศ์วานอิสราเอลกระทำอะไรอยู่ในที่มืด ทุกคนต่างก็อยู่ในห้องรูปภาพของตนเพราะเขาทั้งหลายพูดว่า □พระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรเห็นเรา พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้เสียแล้ว□ □ 13 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า □เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วเจ้าจะเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำยิ่งกว่านี้อีก□ 14 แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงทางเข้าประตูพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ด้านเหนือ และดูเถิด ที่นั่นมีผู้หญิงหลายคนนั่งร้องไห้อาลัยเจ้าพ่อทัมมุส 15 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วใช่ไหม เจ้าจงหันกลับมาอีกแล้วจะเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้อีก□ 16 แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้ามาในลานชั้นในแห่งพระนิเวศของพระเยโฮวาห์

ดูเถิด ตรงประตูพระวิหารของพระเยโฮวาห์ ระหว่างมุขและแท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคนหันหลังให้พระวิหารแห่งพระเยโฮวาห์ หน้าของเขาหันไปทางทิศตะวันออก กำลังนมัสการพระอาทิตย์ตรงทิศตะวันออกนั้น ¹⁷ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าได้เห็นแล้วใช่ไหม ที่วงศวานยูดาห์กระทำการที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งเขากระทำอยู่ที่นี้ เป็นสิ่งเล็กน้อยหรือ ด้วยว่าเขากระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยความรุนแรง และกลับมายั่วให้เราโกรธแล้วดูเถิด เขาทั้งหลายเอากิ่งไม้มาแต่ตะจุกของเข ¹⁸ เพราะฉะนั้น เราจะกระทำด้วยความพิโรธ นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แม้ว่าเขาจะร้องด้วยเสียงอันดังใส่หูของเรา เราจะไม่ฟังเขา□

9

ทูตสวรรค์ของพระเจ้าอยู่เบื้องหลังคัทรูของอิสราเอล

¹ แล้วพระองค์ทรงเปล่งพระสุรเสียงดังเข้าหูข้าพเจ้าว่า □เจ้าทั้งหลายผู้เป็นพนักงานทำโทษประจำเมือง จงเข้ามาใกล้ ให้ต่างคนถืออาวุธสำหรับทำลายมาด้วย□ ² และ ดูเถิด มีชายหกคนเข้ามาจากทางประตูบน ซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ ทุกคนถืออาวุธสำหรับฆ่ามา มีชายคนหนึ่งนุ่งห่มผ้าปาน หนีบ หีบ เครื่องเขียนมากับคนเหล่านั้นด้วย และเขาทั้งหลายเข้าไปยืนอยู่ที่ข้างแท่นทองสัมฤทธิ์ ³ สง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลได้เหาะขึ้น ไปจากเศรฐ แล้วซึ่งเป็นที่เคยสถิตไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระองค์ตรัสเรียกชายผู้ที่นั่งห่มผ้าปาน ผู้ที่หนีบหีบเครื่องเขียน ⁴ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับเขาว่า □จงผ่านไปท่ามกลางนครนั้นให้ตลอดคือตลอดท่ามกลางกรุงเยรูซาเล็ม และทำเครื่องหมายไว้บน

หน้าผากของประชาชนที่ถอนหายใจ และร่ำไห้เพราะสิ่งที่นำสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่กระทำกันท่ามกลางนครนั้น□⁵ และพระองค์ตรัสกับคนอื่นๆ ซึ่งข้าพเจ้าได้ยินว่า □จงผ่านไปตลอดนครตามชายคนนั้นไปและฆ่าฟันเสีย นัยน์ตาของเจ้าอย่าได้ปราณี และเจ้าอย่าสงสารเลย⁶ จงฆ่าให้ตายทั้งคนแก่ คนหนุ่มๆ สาวๆ ทั้งเด็กๆ และผู้หญิง แต่อย่าเข้าใกล้ผู้ที่มีเครื่องหมาย และจงเริ่มต้นที่สถานบริสุทธิ์ของเรา□ ดังนั้นเขาจึงตั้งต้นกับพวกคนแก่ผู้ซึ่งอยู่หน้าพระนิเวศนั้น⁷ แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า □จงกระทำให้พระนิเวศเป็นมลทิน จงทิ้งผู้ที่ถูกฆ่าให้เต็มลาน จงไปเถิด□ เขาทั้งหลายจึงออกไปและฆ่าฟันที่โนนนคร⁸ ต่อมาขณะที่เขากำลังฆ่าฟันอยู่นั้นเหลือข้าพเจ้าแต่ลำพัง ข้าพเจ้าก็ซบหน้าลงถึงดินร้องว่า □อนิจจา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า พระองค์จะทรงทำลายคน อิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นทั้งสิ้น ในการที่พระองค์ทรงระบายความกริ้วของพระองค์เหนือเยรูซาเล็มหรือ□⁹ แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ความชั่วช้าของวงศ์วานอิสราเอลและยูดาห์ใหญ่ยิ่งนัก แผ่นดินก็เต็มไปด้วยโลหิตและความอยุติธรรมก็เต็มนคร เพราะเขากล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ทรงทอดทิ้งแผ่นดินนี้แล้ว และพระเยโฮวาห์ไม่ทอดพระเนตรอีก□¹⁰ สำหรับเรา นัยน์ตาของเราจะไม่ปราณี และเราจะไม่สงสาร แต่เราจะตอบสนองตามการประพฤติดของเขาเหนือ ศิระษะของเขาทั้งหลาย□¹¹ และดูเถิด ชายคนหนึ่งที่นุ่งห่มผ้าป่านหนีบหีบเครื่องเขียนนั้น ได้นำถ้อยคำกลับมากล่าวว่า □ข้าพพระองค์ได้กระทำตามที่พระองค์ทรงบัญชาข้าพพระองค์ไว้แล้ว□

การโปรยไฟแห่งการแก้แค้นเหนือนครเยรูซาเล็ม

1 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู ดูเถิด ที่ห้องฟ้าซึ่งอยู่เหนือศิรัษะของเหล่าเครูบ มีอะไรปรากฏขึ้นเหนือเครูบนั้นเหมือนไฟทुरย มีสัณฐานคล้ายพระที่นั่ง² และพระองค์ตรัสกับชายที่นุ่งห่มผ้าปานว่า จงเข้าไปท่ามกลางวงล้อซึ่งอยู่ภายใต้เครูบ จงเอามือกอบถ่านคุดจากท่ามกลางเหล่าเครูบ นำไปโปรยเหนือนครนั้น และชายคนนั้นก็เข้าไปท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า³ ฝ่ายเหล่าเครูบนั้นยืนที่ด้านขวาของพระนิเวศ ขณะเมื่อชายคนนั้นเข้าไป และเมฆก็คลุมอยู่เต็มลานชั้นใน⁴ และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นจากเครูบ ไปยังธรณีประตูพระนิเวศ และพระนิเวศนั้นก็มิมีเมฆคลุมอยู่เต็ม และลานนั้นก็เต็มไปด้วยความสุกใสแห่งสง่าราศีของพระเยโฮวาห์⁵ และเสียงปีกของเหล่าเครูบนั้นก็ไต่ขึ้นไปถึงลานชั้นนอก เหมือนพระสุรเสียงของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์เมื่อพระองค์ตรัส⁶ และต่อมาเมื่อพระองค์มีพระบัญชาสั่งชายที่นุ่งห่มผ้าปานว่า จงไปเอาไฟมาจากกลางวงล้อ และจากกลางเหล่าเครูบ ชายคนนั้นก็เข้าไปยืนอยู่ข้างวงล้อเหล่าเหล่านั้น⁷ เครูบตนหนึ่งได้ยื่นมือของตนออกมาระหว่างเหล่าเครูบ ไปยังไฟซึ่งอยู่ระหว่างเหล่าเครูบ หยิบไฟขึ้นมาบ้าง และใส่มือของชายที่นุ่งห่มผ้าปาน ชายนั้นก็นำไฟออกไป

สิ่งที่มีชีวิตอยู่ (คือเครูบ เป็นตัวแทนพระเจ้า)

8 ปรากฏว่า ในเหล่าเครูบนั้นมีอะไรอยู่ใต้ปีก อย่างมีอมนุษย์⁹ และข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด มีวงล้ออยู่สี่อันข้างๆเหล่าเครูบ อยู่ข้างเครูบตนละหนึ่งวงล้อ ลักษณะของวงล้อนั้นเหมือนแสงพลอยเขียว¹⁰ ลักษณะสัณฐานวงล้อทั้งสิ้นนั้นก

เหมือนกัน เหมือนวงล้อซ้อนในวงล้อ 11 เมื่อวงล้อนี้ไป ก็ได้ข้างหนึ่งข้างใดในข้างทั้งสี่ โดยไม่ต้องหันเลยในเวลาไป ถ้าอันหน้ามุ่งหน้าไปทางไหน วงล้ออันอื่นก็ตามไปโดยไม่ต้องหันในขณะที่ไป 12 และทั้งตัว ด้านหลัง มือ ปีก และวงล้อมีนัยน์ตาเต็มอยู่รอบ ทั้งสี่นั้นก็มิวงล้อของตัว 13 วงล้อเหล่านั้น ที่ข้าพเจ้าได้ยินกับหูเขาเรียกว่า โอ วงล้อกึ่งหันแอ้อย 14 มีหน้าสี่หน้าทั้งนั้น หน้าแรกเป็นหน้าเศรฐ หน้าที่สองเป็นหน้ามนุษย์ และหน้าที่สามเป็นหน้าสิงโต และที่สี่เป็นหน้านกอินทรี 15 และเหล่าเศรฐก็เหาะขึ้น เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ที่ข้าพเจ้าเคยเห็นอยู่ริมแม่น้ำเคบาร 16 เมื่อเหล่าเศรฐไปวงล้อก็ตามข้างไปด้วย และเมื่อเหล่าเศรฐกางปีกออกเพื่อบินขึ้นจากพิภพ วงล้อเหล่านั้นก็ไม่หันไปจากข้างๆเหล่าเศรฐเลย 17 เมื่อเหล่าเศรฐหยุดนิ่ง เหล่าวงล้อก็หยุดนิ่ง เมื่อเหล่าเศรฐเหาะขึ้น เหล่าวงล้อก็เหาะขึ้นไปด้วย เพราะว่าวิญญานของสิ่งที่มีชีวิตอยู่นั้นอยู่ในวงล้อ 18 แล้วสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้ไปจากธรณีประตูพระนิเวศ สถิตเหนือเหล่าเศรฐ 19 เมื่อเหล่าเศรฐออกไปก็กางปีกออกบินขึ้นไปจากพิภพท่ามกลางสายตาของข้าพเจ้า วงล้อก็ตามข้างไปด้วย และไปยืนอยู่ที่ทางเข้าประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือเศรฐเหล่านั้น 20 เหล่านี้เป็นสิ่งที่มีชีวิตอยู่ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นภายใต้พระเจ้าแห่งอิสราเอลที่ริมแม่น้ำเคบาร และข้าพเจ้าทราบว่าเป็นเหล่าเศรฐ 21 เศรฐทุกคนมีสี่หน้าและสี่ปีก และภายใต้ปีกมีสัณฐานเหมือนมือมนุษย์ 22 ส่วนสัณฐานของหน้าเหล่านั้น เป็นหน้าทั้งรูปทั้งตัว ซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร เศรฐทุกคนออกตรงไปข้างหน้าของตน

11

พระเจ้าทรงพระพิโรธพวกเจ้านายที่มูสา

1 พระวิญญูณ ได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามายัง ประตูด้านตะวันออกของพระนิเวศแห่งพระเยโฮวาห์ซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออก ดูเถิด ที่ทางเข้าประตูมีผู้ชายอยู่ยี่สิบห้าคน และท่ามกลางนั้นข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรชายอัสซุร์ และเปโกลาที่ยาห์บุตรชายเบไนยาห์ เจ้านายแห่งประชาชน² และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือผู้ที่ออกอุบายทำความบาปผิด และเป็นผู้ให้คำปรึกษาที่ชั่วร้ายในนครนี้³ ผู้กล่าวว่า ระยะเวลายังไม่มาใกล้เลย ให้เราปลูกบ้านเกิด นครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่ และเราเป็นเนื้อ⁴ โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา จงพยากรณ์เกิด⁵ พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ลงมาประทับบนข้าพเจ้า และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ปรกกล่าวเถิดว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าคิดตั้งนั้น และเรารู้สิ่งทั้งหลายที่เข้ามาในใจของเจ้า⁶ เจ้าได้ทวิคนที่ เจ้าได้ฆ่าในนครนี้ และทิ้งคนที่ถูกฆ่าเต็มตามถนนหนทางไปหมด⁷ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า คนทั้งหลายที่เจ้าได้ฆ่าซึ่งเจ้าได้ทิ้งไว้ท่ามกลางนครนี้ เขาทั้งหลายเป็นเนื้อ และนครนี้เป็นหม้อขนาดใหญ่ แต่เราจะนำเจ้าออกมาจากท่ามกลางนั้น⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้ากลัวดาบ และเราจะนำดาบมาเหนือเจ้า⁹ เราจะนำเจ้าออกมาจากท่ามกลางนั้น และมอบเจ้าไว้ในมือของคนต่างด้าว และจะทำการพิพากษาลงโทษเจ้า¹⁰ เจ้าจะถูกดาบล้มลง เราจะลงโทษเจ้าที่พรมแดนอิสราเอล และเจ้าจะได้ทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์¹¹ นครนี้จะไม่ใช้หม้อขนาดใหญ่

ของเจ้า ที่เจ้าจะเป็นเนื้อในท่ามกลางนั้น เราจะพิพากษา เจ้าที่พรมแดนอิสราเอล 12 และเจ้าจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้ามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา หรือปฏิบัติตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ประพฤติตามลักษณะท่าทางของประชาชาติทั้งหลายที่อยู่รอบเจ้า 13 อยู่มาเมื่อข้าพเจ้ากำลังพยากรณ์อยู่ เปลาทียาห์บุตรชายเบไนยาห์ก็สิ้นชีวิต แล้วข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดินร้องเสียงดังว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้า พระองค์จะทรงกระทำให้คนอิสราเอลที่เหลืออยู่นั้นสิ้นสุดเลยที่เดียวหรือ พระเจ้าข้า

คนสัตย์ซื่อบางคนจะได้รอดพ้น

14 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 15 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย พี่น้องของเจ้า คือพี่น้องของเจ้าเอง คือญาติที่มีสิทธิ์ไถ่คืน สิ้นหิ้งวงศวานอิสราเอลหมดด้วยกัน คือบุคคลที่ชาวเยรูซาเล็มได้กล่าวว่า เจ้าทั้งหลายจงเห็นห่างไปจากพระเยโฮวาห์ แผ่นดินนี้ทรงมอบไว้แก่เราเป็นกรรมสิทธิ์ 16 เพราะฉะนั้นจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า แม้เราได้ย้ายเขาให้ห่างออกไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติทั้งหลาย แม้เราได้กระจายเขาไปอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งปวง เราก็จะเป็นสถานบริสุทธิ์อันเล็กสำหรับเขาในประเทศที่เขาจะได้ไปอยู่

อิสราเอลจะกลับคืนมาและรับความรอด

17 เพราะฉะนั้นจงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะรวบรวมเจ้ามาจากชนชาติทั้งหลาย และชุมนุมเจ้าจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น และเราจะมอบแผ่นดินอิสราเอลให้แก่เจ้า 18 และเขาจะมาที่นั่น เขาจะเอาสิ่งที่น่ารังเกียจทั้งสิ้นของเมืองนั้น และ

สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสี่ของเมืองนั้นออกไปเสียจากที่นั้น¹⁹ และเราจะให้จิตใจเดียวแก่เขา และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเขา และจะให้ใจเนื้อแก่เขา²⁰ เพื่อเขาจะดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษากฎของเราและกระทำตาม เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย²¹ แต่คนเหล่านั้นที่ใจของเขาดำเนินตามจิตใจแห่งสิ่งที่น่ารังเกียจของเขาและสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา เราจะตอบสนองต่อวิถีทางของเขาเหนือศีรษะของเขาเอง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

สง่าราศีของพระเจ้าออกจากกลางนครเยรูซาเล็ม เอเสเคียลถูกนำกลับไปยังเมืองเคลเดีย

²² แล้วเหล่าครูบาก็กางปีกออก วงล้อก็อยู่ข้างๆ และสง่าราศีของพระเจ้าของอิสราเอลก็อยู่เหนือสิ่งเหล่านั้น²³ สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ขึ้นไปจากกลางนคร ไปสถิตอยู่บนภูเขาซึ่งอยู่ทางด้านตะวันออกของนครนั้น²⁴ ต่อมาพระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามาด้วยนิมิตโดยพระวิญญาณของพระเจ้าถึงเมืองเคลเดีย มาสู่พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลย แล้วนิมิตที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้นก็ขึ้นไปจากข้าพเจ้า²⁵ ข้าพเจ้าจึงได้บอกถึงบรรดาสิ่งต่างๆ ซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าให้พวกที่ถูกกวาดไปเป็นเชลยทราบ

12

หมายสำคัญถึงเวลาที่ยูดาห์ออกจากเยรูซาเล็ม

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ²□บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศัวัานที่มักบถ ผู้มีตาเพื

อดู แต่ดูไม่เห็น ผู้มีหูเพื่อฟัง แต่ฟังไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ³ เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงจัดเตรียมข้าวของสำหรับตนเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย และจงไปเป็นเชลยในเวลากลางวันท่ามกลางสายตาของเขา เจ้าจะต้องไปเป็นเชลยจากสถานที่ของเจ้าไปยังอีกที่หนึ่งในสายตาของเขา บางทีเขาอาจจะพินิจพิเคราะห์ดูได้ แม้ว่าเขาเป็นวงศ์วานที่มักกบฏ⁴ เจ้าจงเอาข้าวของของเจ้าออกมาในเวลากลางวันท่ามกลางสายตาของเขา เหมือนข้าวของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย เจ้าจงออกไปในเวลาเย็นท่ามกลางสายตาของเขา ออกไปอย่างผู้ถูกกวาดไปเป็นเชลย⁵ จงเจาะกำแพงท่ามกลางสายตาของเขา แล้วออกไปตามรูกำแพงนั้น⁶ จงยกข้าวของใส่บาของเจ้าท่ามกลางสายตาของเขา แล้วแบกออกไปในเวลามืด เจ้าจงคลุมหน้าเสีย อย่าให้เห็นแผ่นดิน เพราะเรากระทำเจ้าให้เป็นหมายสำคัญแก่วงศ์วานอิสราเอล⁷ ข้าพเจ้าก็กระทำตามที่ข้าพเจ้ารับบัญชามา ข้าพเจ้านำข้าวของออกมาในเวลากลางวัน เหมือนข้าวของเพื่อการถูกกวาดไปเป็นเชลย ในเวลาเย็นข้าพเจ้าก็เจาะกำแพงด้วยมือของข้าพเจ้าเอง ข้าพเจ้าออกไปในเวลามืด แบกสัมภาระของข้าพเจ้าไปท่ามกลางสายตาของเขา⁸ ในเวลาเช้า พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า⁹ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานอิสราเอลคือวงศ์วานที่มักกบฏนั้น ได้พูดกับเจ้ามิใช่หรือว่า เจ้าทำอะไร¹⁰ จงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ภาระเกี่ยวกับเจ้านายคนนั้นในเยรูซาเล็ม และวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด ซึ่งอยู่ในนครนั้น¹¹ จงกล่าวว่า ข้าพเจ้าเป็นหมายสำคัญสำหรับท่านที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วนี้ เขาทั้งหลายจะถูกกระทำอย่าง

เดียวกัน เขาจะถูกกวาดไปเป็นเชลย□ 12 และเจ้านายคนนั้น ผู้อยู่ท่ามกลางเขา จะยกข้าวของขึ้นใส่บาในเวลามืดและออกไป เขาทั้งหลายจะเจาะกำแพงและนำออกไปทางนั้น ท่านจะคลุมหน้าของท่าน เพื่อว่าท่านจะไม่แลเห็นแผ่นดินด้วยตาของท่านเอง 13 และเราจะกางข่ายของเราคลุมท่าน และท่านจะติดกับของเรา และเราจะนำท่านเข้าไปในบาบิโลน แผ่นดินของคนเคลเดีย ถึงกระนั้นท่านจะยังแลไม่เห็นแผ่นดินนั้น และท่านจะต้องตายที่นั่น 14 บรรดาผู้ที่อยู่รอบท่านนั้น เราจะกระจ่ายเขาไปตามลมทุกทิศานุทิศ รวมทั้งผู้ช่วยและบรรดากองทัพของท่านด้วย และเราจะชักดาบออกไปไล่ตามเขาไป 15 และเมื่อเราให้เขากระจัดกระจ่ายไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจ่ายเขาไปตามประเทศต่างๆ เขาจึงจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ 16 แต่เราจะละบางคนในพวกเขาไว้จากดาบ จากการกันดารอาหาร และจากโรคระบาด เพื่อเขาจะได้เล่าถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาท่ามกลางประชาชาติซึ่งเขาไปอยู่นั้น และเขาจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์□

การเป็นเชลยและการร้างเปล่าใกล้เข้ามาแล้ว

17 พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า 18 □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงรับประทานอาหารของเจ้าด้วยตัวสันและดื่มน้ำด้วยความสะทกสะท้านและด้วยความระมัดระวัง 19 และกล่าวแก่ประชาชนของแผ่นดินนั้นว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้เกี่ยวกับพลเมืองแห่งกรุงเยรูซาเล็ม และเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า เขาจะรับประทานอาหารของเขาด้วยความระมัดระวัง และดื่มน้ำด้วยอกสันขวัญหาย เพราะว่าสารพัดที่มีอยู่ในแผ่นดินของเขาจะสูญหายไปหมดเนื่องด้วยความรุนแรงของคนทั้งปวงที่อยู่ในแผ่นดินนั้น

20 และเมืองที่มีคนอาศัยอยู่จะถูกทิ้งไว้เสียเปล่า และแผ่นดินนั้นก็จะรกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์
 21 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า 22 บุตรแห่งมนุษยย์เอ๋ย สุภษิตซึ่งเจ้าทั้งหลายมีที่กล่าวถึงแผ่นดินอิสราเอลว่า □วันนั้นก็ไกลออกไป และนิมิตทุกเรื่องก็เหลว □ นั้น เจ้าหมายความว่าอะไร 23 เพราะฉะนั้นจึงบอกเขาว่า □ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะให้สุภษิตบทนี้สิ้นสุดเสียที เขาจะไม่ใช้เป็นสุภษิตอีกในอิสราเอล แต่จงกล่าวแก่เขาว่า วันนั้นก็ใกล้แค่คืบ และนิมิตทุกเรื่องก็จะสำเร็จ 24 เพราะจะไม่มีนิมิตปลอมหรือคำทำนายประจบประแจงในวงศ์วานอิสราเอลอีกเลย 25 แต่เราคือพระเยโฮวาห์จะพูดคำที่เราจะพูด และจะต้องเป็นไปตามคำนั้น จะไม่ล่าช้าต่อไปอีก แต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานที่มักกบฏเอ๋ย ในสมัยของเจ้านี้แหละ เราจะล้นวาจา และจะกระทำตามนั้น □ □ 26 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 27 □ ดูเถิด บุตรแห่งมนุษยย์เอ๋ย วงศ์วานของอิสราเอลกล่าวว่า □ นิมิตที่เขาเห็นเป็นเรื่องของอีกหลายวันข้างหน้า และเขาพยากรณ์ถึงเวลาที่ห่างไกลนั้น □ 28 เพราะฉะนั้นจึงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า บรรดาถ้อยคำของเราจะไม่ล่าช้าอีกต่อไปเลย แต่วาจาที่เราล้นออกมานั้นจะต้องเป็นไปจริง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ □

13

บรรดาผู้พยากรณ์เท็จต้องระวังตัว

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า 2 บุตรแห่งมนุษยย์เอ๋ย เจ้าจงพยากรณ์กล่าวโทษผู้พยากรณ์ของ

อิสราเอลที่พยากรณ์ และกล่าวแก่คนเหล่านั้นที่พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนว่า □จงฟัง พระวณะของพระเยโฮวาห์ที่ 3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่ผู้พยากรณ์โง่เขลา ผู้ติดตามวิญญาณของตนเอง และไม่เคยได้เห็นอะไรเลย 4 โอ อิสราเอลเอ๋ย ผู้พยากรณ์ของเจ้าเหมือนสุนัขจิ้งจอกท่ามกลางสิ่งปรักหักพัง 5 เจ้าไม่ได้ขึ้นไปถึงที่ซำรุด และไม่ได้สร้างร้วตันไม้เพื่อวงศำวนอิสราเอล เพื่อให้ตั้งอยู่ได้ในสงครามในวันแห่งพระเยโฮวาห์ 6 เขาทั้งหลายเห็นนิมิตเท็จและทำนายมุสา เขากล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสว่า□ ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ทรงใช้เขาไป เขาทำให้คนอื่นหวังว่าเขาจะรับรองถ้อยคำของเขา 7 เจ้าได้เคยเห็นนิมิตเท็จ และเคยทำนายมุสามีใช่หรือ ในเมื่อเจ้ากล่าวว่า □พระเยโฮวาห์ตรัสว่า□ ทั้งที่เรามิได้พูดเลย□ 8 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า □เพราะเจ้ากล่าวเท็จ และได้เห็นนิมิตมุสา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้นดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า 9 มือของเราจะต่อสู้ผู้พยากรณ์ผู้เห็นนิมิตเท็จและผู้ให้คำทำนายมุสา เขาจะไม่ได้เข้าอยู่ในสภาแห่งประชาชนของเรา หรือขึ้นทะเบียนอยู่ในทะเบียนของวงศำวนอิสราเอล และเขาจะไม่ได้เข้าในแผ่นดินอิสราเอล และเจ้าจะทราบว่าเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า 10 เพราะเรา เออ เพราะว่าเขาทั้งหลายได้นำประชาชนของเราให้หลง โดยกล่าวว่า □สันติภาพ□ เมื่อไม่มีสันติภาพเลย และเพราะว่าเมื่อมีคนที่กำแพงดูเถิด คนอื่นก็ฉาบด้วยปูนขาว 11 จงกล่าวแก่ผู้ที่ฉาบปูนขาวนั้นว่า กำแพงนั้นจะพัง จะมีฝนตกท่วม และเจ้า โอ ลูกเห็บใหญ่เอ๋ย จะตกลงมา และลมพายุจะฉีกมัน 12 ดูเถิด เมื่อกำแพงพังลง เขาจะไม่พูดกับท่านหรือว่า □ปูนขาวที่

เจ้าได้ฉาบนั้นอยู่ที่ไหนเล่า? 13 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้ลมพายุฉีกมันด้วยความกริ้วของเรา และด้วยความโกรธของเราจะมีฝนท่วมด้วยความกริ้วของเราจะมีลูกเห็บใหญ่ทำลายเสีย 14 และเราจะพังกำแพงซึ่งเจ้าฉาบด้วยปูนขาวนั้น และให้พังลงถึงดิน รากกำแพงนั้นจึงจะปรากฏ เมื่อกำแพงพัง เจ้าทั้งหลายจะพินาศอยู่ที่กลางกำแพง และเจ้าจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ 15 เราจะให้ความพิโรธของเราสำเร็จบนกำแพงและบนคนเหล่านั้นที่ฉาบกำแพงด้วยปูนขาว และเราจะพูดกับเจ้าว่า กำแพงไม่มีอีกแล้ว ผู้ที่ฉาบปูนขาวก็ไม่มีด้วย 16 คือผู้พยากรณ์แห่งอิสราเอลซึ่งพยากรณ์เกี่ยวกับกรุงเยรูซาเล็มและได้เห็นนิมิตแห่งสันติภาพของเมืองนั้น ในเมื่อไม่มีสันติภาพ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ 17 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงมุ่งหน้าต่อสู้บรรดาบุตรสาวแห่งชนชาติของเจ้า ผู้พยากรณ์ตามอำเภอใจของตนเอง จงพยากรณ์กล่าวโทษเขา 18 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแห่งหญิงที่เย็บปลอกไสยศาสตร์สำหรับใส่ช่องแขนเสื้อทั้ง สิ้น และทำผ้าคลุม ศีรษะให้คนทุกขนาดเพื่อล่าวิญญาน เจ้าจะล่าวิญญาน ซึ่งเป็นของประชาชนของเรา และจะรักษาวิญญานอื่นๆ ให้คงชีวิตอยู่เพื่อผลกำไรของเจ้าหรือ 19 เจ้าจะกระทำให้เรามืดมองท่ามกลางประชาชนของเรา ด้วยเห็นแก่ข้าวบาร์เลย์เพียงหลายกำมือ และขนมปังเพียงหลายชิ้น เพื่อสังหารคนที่ไม่สมควรจะตาย และไว้ชีวิตคนที่ไม่ควรจะมีชีวิตอยู่ โดยการมุสาของเจ้าต่อประชาชนของเราที่ฟังคำมูสานั้น 20 ด้วยเหตุนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราต่อสู้ปลอกไสยศาสตร์ของเจ้า ซึ่งเจ้าใช้ล่าวิญญานเพื่อให้เขาบินไป

และเราจะฉีกปลอกไสยศาสตร์นั้นเสียจากแขนของเจ้าทั้งหลาย และเราจะปล่อยวิญญาณเหล่านั้นไป คือวิญญาณที่เจ้ากล่าวเพื่อให้เขาบินไป ²¹ ผ้าคลุมของเจ้าเราก็จะฉีกเสียด้วย และช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า และเขาจะไม่เป็นเหยื่อในมือของเจ้าต่อไป และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ ²² เพราะเจ้าได้กระทำให้คนชอบธรรมท้อใจด้วยการมุสา ทั้งที่เราไม่ได้กระทำให้เขาเศร้าใจเลย และเจ้าได้ทำให้มือของคนชั่วแข็งแรงขึ้น เพื่อมิให้เขาหันกลับจากทางชั่วของเขา โดยสัญญาว่าเขาจะได้ชีวิตรอด ²³ เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่ได้เห็นเรื่องเหลวไหลหรือทำนายเหตุการณ์ในอนาคตอีก ด้วยว่าเราจะช่วยประชาชนของเราให้พ้นจากมือของเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์□

14

พระเจ้าทรงตักเตือนพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล

¹ พวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลบางคนมาหาข้าพเจ้า และมานั่งอยู่หน้าข้าพเจ้า ² และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ³ □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้ได้ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วซ้ำไว้ข้างหน้าเขา ควรที่เราจะยอมตัวให้เขาถามเราหรือ ⁴ เพราะฉะนั้นจงพูดกับเขาและกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า คนใดในวงศ์วานอิสราเอลเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจ และวางสิ่งที่สะดุดให้ทำความชั่วซ้ำไว้ข้างหน้าเขาและยังมาหาผู้พยากรณ์ เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเองด้วยเรื่องรูปเคารพมากมายของเขา นั้น ⁵ เพื่อเราจะได้ยึดจิตใจของวงศ์วานอิสราเอล ผู้เห็นห่างไปจากเราทุกคนด้วยเรื่องรูปเคารพของเขา ⁶ เพราะ

ฉะนั้นจงกล่าวแก่วางศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงกลับใจและหันกลับจากรูปเคารพของเจ้าเสีย และจงหันหน้าของเจ้าเสียจากบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า ⁷ เพราะว่าคนใดในวงศ์วานอิสราเอลหรือคนต่างด้าวคนใดที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ซึ่งแยกตัวเขาจากเรา ยึดเอารูปเคารพของเขาไว้ในใจของเขา และวางสิ่งที่สะอิดให้ทำความชั่วช้าไว้ตรงหน้าของเขา แล้วยังจะมาหาผู้พยากรณ์เพื่อขอร้องถามเขาเกี่ยวกับเรา เราคือพระเยโฮวาห์จะตอบเขาเอง ⁸ และเราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้นั้น เราจะทำให้เขาเป็นหมายสำคัญ และเป็นคำสาปแช่ง และจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางประชาชนของเรา และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ ⁹ และถ้าผู้พยากรณ์ถูกหลอกลวงกล่าวคำหนึ่งคำใด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลวงผู้พยากรณ์คนนั้น และเราจะเหยียดมือของเราออกต่อสู้ออกเขา และจะทำให้เขาเสียจากท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา ¹⁰ เขาทั้งหลายจะต้องทนรับโทษเพราะความชั่วช้าของเขา โทษของผู้พยากรณ์และโทษของผู้ขอร้องถามจะเหมือนกัน ¹¹ เพื่อว่าวงศ์วานอิสราเอลจะไม่หลงเงินไปจากเราอีก หรือไม่กระทำให้มลทินด้วยการละเมิดทั้งหลายของตนอีก แต่เขาทั้งหลายจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้□

นครเยรูซาเล็มจะไม่รอดพ้น

¹² และพระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าอีกว่า ¹³ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อแผ่นดินกระทำบาปต่อเราโดยประพฤติละเมิดอย่างน่าเศร้าใจ เราก็จะเหยียดมือของเราออกเหนือแผ่นดินนั้น และจะทำลายอาหารหลักเสีย และจะส่งการกันดารอาหารมาเหนือแผ่นดินนั้น และจะตัดมนุษย์

และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น 14 ถึงแม้ว่ามนุษย์ทั้งสามนี้ คือ โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ในแผ่นดินนั้น เขาก็จะเอาแต่ชีวิตของตนให้พ้นเท่านั้น ออกมาด้วยความชอบธรรมของเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ 15 ถ้าเรากระทำให้สัตว์ร้ายทั้งหลายผ่านแผ่นดินนั้น และพวกมันทำให้แผ่นดินเสียไป เพื่อให้เป็นที่รกร้าง จนไม่มีผู้ใดผ่านเข้าไปได้เพราะสัตว์ร้ายนั้น 16 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด แม้ว่าบุรุษทั้งสามอยู่ในแผ่นดินนั้น เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้ แต่แผ่นดินนั้นจะรกร้างเสีย 17 หรือถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดินนั้น และกล่าวว่า ดาบเอ๋ย จงผ่านแผ่นดินนั้นไปโดยตลอด  เพื่อเราจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น 18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แม้บุรุษทั้งสามจะอยู่ในนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เฉพาะตัวเขาเองจะรอดพ้นไปได้ 19 หรือถ้าเราส่งโรคระบาดเข้ามาในแผ่นดินนั้น และเหตุนั้นจะเดือดดาลของเรา ออกเหนือเมืองนั้นด้วยโลหิต เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากแผ่นดินนั้น 20 ถึงแม้ว่า โนอาห์ ดาเนียลและโยบอยู่ในแผ่นดินนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เขาทั้งหลายจะช่วยบุตรทั้งชายหญิงให้รอดพ้นไม่ได้ เขาจะช่วยเฉพาะชีวิตของเขาให้รอดพ้นได้ด้วยความชอบธรรมของเขา 21 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จะรุนแรงยิ่งกว่านั้นสักเท่าใด เมื่อเราส่งการพิพากษาอันร้ายกาจทั้งสี่ประการของเรามาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม คือดาบ การกันดารอาหาร สัตว์ร้ายและโรคระบาด เพื่อตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น 22 ดูเถิด แม้จะมีคน

รอดตายเหลืออยู่ในนครนั้น นำเอาบุตรชายและบุตรสาวทั้งหลายของเขาออกมา ดูเถิด เมื่อเขาทั้งหลายออกมาเจ้าเจ้าจะได้เห็นทางและการกระทำของเขา เจ้าจะเบาใจในเรื่องการร้าย ซึ่งเราได้นำมาเหนือเยรูซาเล็ม คือบรรดาสิ่งที่เราได้นำมาเหนือนครนั้น ²³ คนเหล่านั้นจะทำให้เจ้าเบาใจเมื่อเจ้าได้เห็นทางและการกระทำทั้งหลายของเขาแล้ว และเจ้าจะทราบว่เรามีได้กระทำการบรรดาสิ่งที่เราได้กระทำไว้แล้วในนครนั้นด้วยปราศจากเหตุผล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

15

เยรูซาเล็มถูกทำลายเหมือนต้นองุ่นที่ถูกไฟเผาเสีย

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มาถึงข้าพเจ้าว่า ² □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ต้นเถาองุ่นพิเศษกว่าต้นไม้อื่น และวิเศษกว่าไม้กิ่งหนึ่งซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่าหรือ ³ เขาเอาไม้ต้นเถาองุ่นไปทำอะไรบ้างหรือ คนเอาไปทำขอสำหรับเขวอนภาชนะอันใดหรือ ⁴ ดูเถิด เขาใช้เป็นฟืนใส่ไฟ เมื่อไฟไหม้ปลายทั้งสองแล้ว กลางก็เป็นถ่าน จะใช้ประโยชน์อะไรได้หรือ ⁵ ดูเถิด เมื่อมันยังติดอยู่กับไม้ได้ใช้ประโยชน์อะไร เมื่อถูกไฟไหม้เป็นถ่านแล้วยังมีประโยชน์น้อยลง จะใช้ทำอะไรได้บ้างเล่า ⁶ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า ต้นเถาองุ่นซึ่งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ในป่า เราทิ้งให้มันเป็นฟืนใส่ไฟเสียฉันใด เราจะทิ้งชาวเยรูซาเล็มฉันนั้น ⁷ เราจะมุ่งหน้าของเราต่อสู้เขา แม้ว่าเขาจะหนีออกจากไฟอันหนึ่ง ไฟอีกอันหนึ่งก็^๗ ยังจะเผาผลาญเขา และเมื่อเรามุ่งหน้าของเราต่อสู้เขา เจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ ⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

ตรัสว่า เราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างไป เพราะเขาได้ประพฤติดลละเมิด□

16

เยรูซาเล็มเหมือนหญิงแพศยา คือไม่สัตย์ซื่อ

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงให้เยรูซาเล็มทราบถึงสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของตัวเธอเอง 3 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสอย่างนี้แก่เยรูซาเล็มว่า ตั้งเดิมและกำเนิดของเจ้าเป็นแผ่นดินของคนคานาอัน พ่อของเจ้าเป็นคนอามอไรต์ และแม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์ 4 พุดถึงกำเนิดของเจ้าในวันที่เจ้าเกิดมานั้นเรามีไม้ตัดสายสะดือ และเราก็มิได้ใช้น้ำล้างชำระเจ้า มิได้เอาเกลือ มิได้เอาผ้าพันเจ้าไว้ 5 ไม่มีตาสักดวงหนึ่งสงสารเจ้า ที่จะเมตตาเจ้าและกระทำสิ่งเหล่านี้ให้เจ้า เจ้าถูกทอดทิ้งในพื้นที่ เพราะในวันที่เจ้าเกิดนั้นเจ้าเป็นที่รังเกียจ 6 และเมื่อเราผ่านเจ้าไป เห็นเจ้าดิ้นกระแต่ๆ อยู่ในกองโลหิตของเจ้า เราก็ตกกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า □จงมีชีวิตอยู่□ เออ เราก็ตกกับเจ้าในกองโลหิตของเจ้าว่า □จงมีชีวิตอยู่□ 7 เราได้กระทำให้เจ้าทวีคูณเหมือนอย่างพืชในท้องนา เจ้าก็เติบโตและสูงขึ้นจนเป็นสาวเต็มตัว ถิ่นของเจ้าก็ก่อรูปขึ้นมา และขนของเจ้าก็งอก ทั้งๆที่เจ้าเคยเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน 8 และเมื่อเราผ่านเจ้าไปอีกครั้งหนึ่งและมองดูเจ้า ดูเถิด เจ้ามีอายุรู้จักรักแล้ว เราก็อบายขายเสื้อคลุมเจ้าและปกคลุมความเปลือยเปล่าของเจ้าไว้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เออ เราก็อภิเษกและกระทำพันธสัญญากับเจ้า และเจ้าก็เป็นของเรา 9 และเราก็เอาเจ้าอาบน้ำ ล้างโลหิตเสียจากเจ้า และเจิมเจ้าด้วยน้ำมัน 10 เราแต่ง

ตัวเจ้าด้วยเสื้อปัก และเอารองเท้าหนังของตัวเบตเจอร์สาม ให้เจ้า เราพันเจ้าไว้ด้วยผ้าปานเนื้อละเอียด และคลุมเจ้าไว้ ด้วยผ้าไหม ¹¹ เราแต่งตัวเจ้าด้วยเครื่องอาภรณ์ สามกำไล มือให้เจ้า และสวมสร้อยคอให้เจ้า ¹² เราเอาเพชรพลอยเม็ด หนึ่งใส่หน้าผากเจ้า และใส่ตุ้มหูที่หูของเจ้า และสวมมงกุฏ งามไว้บนศีรษะของเจ้า ¹³ เราก็ดัดเจ้าด้วยทองคำและ เงิน และเสื้อผ้าของเจ้าก็เป็นผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าไหม และผ้าปัก เจ้ากินยอดแบ่ง น้ำมันและน้ำมัน เจ้างามเลิศที่ เดียว และเจ้าเจริญขึ้นเป็นชั้นจ้าว ¹⁴ ชื่อเสียงของเจ้าก็ลือ ไปท่ามกลางประชาชาติเพราะความงามของเจ้า ด้วยความ งามนั้นก็สมบูรณ์ทีเดียว เนื่องจากความสง่างามที่เราได้ทุม เทให้เจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ¹⁵ แต่เจ้า วางใจในความงามของเจ้า และได้เล่นชู้เพราะชื่อเสียงของ เจ้า ไม่ว่าผู้ใดจะผ่านมา เจ้าก็ให้หลงระเริงไปด้วยการเล่นชู้ ของเจ้า ¹⁶ เจ้าเอาเสื้อผ้าของเจ้าบ้าง และเจ้าได้สร้างบรรดา ปุชนียสถานสูงประดับอย่างหรูหรา แล้วก็เล่นชู้ยุบนั่น ไม่ เคยมีเหมือนอย่างนี้ ต่อไปก็ไม่มีเหมือน ¹⁷ เจ้ายังเอาเครื่อง รูปพรรณอันงามของเจ้า ซึ่งเป็นทองคำของเราและเงินของ เรา ซึ่งเราได้ให้แก่เจ้า แล้วเจ้าสร้างเป็นรูปผู้ชายสำหรับ เจ้า และเจ้าก็เล่นชู้อยู่กับรูปเหล่านั้น ¹⁸ เจ้าเอาเครื่องแต่ง ตัวที่ปักไปห่มรูปเหล่านั้นไว้ และวางน้ำมันและเครื่องหอม ของเราไว้ข้างหน้ามัน ¹⁹ อาหารที่เราให้แก่เจ้าก็เหมือนกัน คือเราเลี้ยงเจ้าด้วยยอดแบ่ง น้ำมันและน้ำมัน เจ้าก็เอามา วางข้างหน้ามัน ให้เป็นกลิ่นหอมที่พึงใจ และก็เป็นอย่างนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ ²⁰ ยิ่งกว่านั้นอีก เจ้าได้นามบุตรชายของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า ซึ่งเจ้าได้ให้ บังเกิดมาเพื่อเรา และเจ้าก็ได้ถวายบูชาแก่นั้นเพื่อให้มันเผา

ผลาญ การเล่นซู้ของเจ้าเป็นสิ่งที่เล็กน้อยอยู่หรือ 21 เจ้าจึงได้ฆ่าลูกของเราถวายแก่รูปเหล่านั้น โดยให้ลุยไฟ 22 และในการอันนำสะอิดสะเอียนของเจ้าและการเล่นซู้ของเจ้า เจ้ามิได้ระลึกถึงวันที่เจ้ายังเด็กอยู่เมื่อเจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน และมัวหมองอยู่ในกองเลือดของเจ้า 23 ต่อมาภายหลังจากความชั่วร้ายทั้งสิ้นของเจ้า (องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า วิบัติ วิบัติแก่เจ้า) 24 เจ้าได้สร้างห้องหลังคาโค้งสำหรับตัว ถนนทุกสายเจ้าก็สร้างสถานที่สูงสำหรับตัว 25 หัวถนนทุกแห่งเจ้าสร้างที่สูงของเจ้า และเอาความงามของเจ้ามาทำลามก อ้าเท้าของเจ้าให้ผู้ที่ผ่านไปมาไม่ว่าใคร และทริการเล่นซู้ของเจ้า 26 เจ้าได้เล่นซู้กับคนอียิปต์ ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่มกมากของเจ้า ทริการเล่นซู้ของเจ้าเพื่อกระทำให้เรากริ้ว 27 ดูเถิด เราจึงเหยียดมือของเราออกต่อผู้เจ้า และลดอาหารส่วนแบ่งของเจ้าลง และมอบเจ้าไว้ให้แก่พวกที่เกลียดเจ้าให้เขากระทำตามใจชอบ คือบรรดาบุตรสาวคนฟีลิสเตีย ผู้ซึ่งละอายในความประพฤติดันลามกของเจ้า 28 เจ้ายังเล่นซู้กับคนอัสซีเรียด้วย เพราะว่าเจ้าไม่รู้จักอึม เอ เจ้าเล่นซู้กับเขาทั้งหลาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่อึมใจ 29 เจ้ายังทริการเล่นซู้ของเจ้าในแผ่นดินคานาอันกับคนเคลเดีย ถึงแม้กับแผ่นดินนี้เจ้าก็ยังไม่อึมใจ 30 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แหมใจของเจ้าเป็นโรครักเสียจริงๆ ในเมื่อเจ้ากระทำการเหล่านี้ ซึ่งเป็นการกระทำของหญิงแพศยาไพร่ๆ 31 คือสร้างห้องหลังคาโค้งไว้ที่หัวถนนทุกแห่ง และสร้างสถานที่สูงของเจ้าไว้ตามถนนทุกสาย ถึงกระนั้นเจ้าก็ยังไม่เหมือนหญิงแพศยา เพราะเจ้าดูหมิ่นสินจ้าง 32 เป็นภรรยาที่แพศยาจัด ดูซิ ยอมรับรองแขกแปลกหน้าแทนที่จะรับรอง

สามมี 33 ผู้ชายยอมให้ของแก่หญิงแพศยาทุกคน แต่เจ้ากลับให้สิ่งของแก่คนรักทั้งหลายของเจ้าทุกคน ให้สินบนชั๊กให้เขาเข้ามาจากทุกด้านเพื่อการเล่นชู้ของเจ้า 34 ฉะนั้น เจ้าจึงผิดกับหญิงอื่นในเรื่องการเล่นชู้ของเจ้า ไม่มีใครมาวิงวอนให้เล่นชู้และเจ้ากลับให้สินจ้าง ขณะเมื่อไม่มีผู้ใดให้สินจ้างแก่เจ้า เพราะฉะนั้นเจ้าจึงแตกต่างกัน 35 เหตุฉะนั้น โอ แพศยาเอ๋ย จงฟังพระวาทะของพระเยโฮวาห์ 36 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะความโสโครกของเจ้าก็เทออกเสียแล้ว และการเปลือยเปล่าของเจ้าก็เผยออกโดยการการเล่นชู้ของเจ้ากับคนรักของเจ้า และกับบรรดาราบุเคารพซึ่งเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเจ้า และโดยโลหิตลูกของเจ้าที่เจ้าถวายให้แก่มัน 37 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมคนรักของเจ้าทั้งสิ้น ซึ่งเป็นผู้ที่เจ้าผลิตผลิตด้วยทุกคนที่เจ้ารัก และทุกคนที่เจ้าเกลียด เราจะรวบรวมเขาให้มาต่อสู้อเจ้าจากทุกด้านและจะเผยความเปลือยเปล่าของเจ้าต่อหน้าเขา เพื่อเขาจะได้เห็นความเปลือยเปล่าทั้งสิ้นของเจ้า 38 และเราจะพิพากษาเจ้าตั้งที่เขาพิพากษาหญิงที่ล่วงประเวณี และกระทำให้โลหิตตก และเราจะนำเอาโลหิตแห่งความกริ้วและความหวังแค้นมาเหนือเจ้า 39 และจะมอบเจ้าไว้ในมือชู้ของเจ้า เขาจะทำลายห้องหลังคาโค้งของเจ้าลง และจะทำลายสถานที่สูงของเจ้า เขาจะปลดเอาเสื้อผ้าของเจ้า และจะเอาเครื่องรูปพรรณอันงามของเจ้าไปเสีย ปล่อยให้เจ้าเปลือยเปล่าและล่อนจ้อน 40 เขาทั้งหลายจะนำฝูงคนมาต่อสู้อเจ้า และเขาจะขว้างเจ้าด้วยก้อนหินและฟันเจ้าด้วยดาบของเขา 41 และเขาจะเอาไฟเผาบ้านเรือนของเจ้า และทำการพิพากษาลงโทษเจ้าท่ามกลางสายตาของผู้หญิงเป็นอันมาก เราจะกระทำให้เจ้าหยุดเล่นชู้ และเจ้าจะไม่ให้

สิ้นจ้างอีกต่อไป 42 เราจะระบายความกริ้วของเราใส่เจ้าให้
 หมด ความหวงแหนจะพราวจากเจ้าไป เราจะสงบและไม่กร
 ัวอีกเลย 43 เพราะว่าเจ้ามิได้ระลึกถึงวันเมื่อเจ้ายังเด็ก แต่
 ได้กระทำให้เรากลัดกลุ้มด้วยสิ่งเหล่านี้ทั้งสิ้น องค์พระผู้เป็น
 เจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะตอบสนองต่อ
 วิธีทางของเจ้าเหนือศีรษะเจ้า แล้วเจ้าจะมีได้ประพฤติกรรม
 ชั่วช้าลามกเพิ่มเข้ากับการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของ
 เจ้าหрок 44 ดูเถิด ทุกคนที่ใช้สุภาคิตจะใช้สุภาคิตต่อไป
 นี้ในเรื่องเจ้า คือ □แม่เป็นอย่างไร ลูกสาวก็เป็นอย่างนั้น□
 45 เจ้าเป็นลูกสาวของแม่ของเจ้า ผู้เกลียดสามีและบุตรของ
 ตน เจ้าเป็นสาวคนกลางของพี่และน้องสาวของเจ้า ผู้เกล
 ียดชังสามีและบุตรของตน แม่ของเจ้าเป็นคนฮิตไทต์ พ่อ
 ของเจ้าเป็นคนอาโมไรต์ 46 และพี่สาวของเจ้าคือสะมาเรีย
 ผู้อยู่กับบุตรสาวเหนือเจ้าทางด้านซ้าย และน้องสาวของ
 เจ้า ผู้อยู่ทางด้านขวาของเจ้า คือโสโดมกับลูกสาวของเธอ
 47 ถึงกระนั้น เจ้าก็ไม่ได้ดำเนินตามทางทั้งหลายของเขา
 หรือกระทำตามการอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา แต่เพราะ
 ว่านั่นเป็นเรื่องเล็กน้อยเกินไปแล้ว แล้วเจ้าก็ทรามกว่าพวก
 เขาในบรรดาวิถีทางของเจ้า 48 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด โสโดมน้องสาวของเจ้ากับ
 บุตรสาวของเธอก็มิได้กระทำอย่างที่เจ้าและลูกสาวของเจ้า
 ได้กระทำ 49 ดูเถิด นี่แหละเป็นความชั่วช้าของโสโดมน้อง
 สาวของเจ้าคือตัวเธอและลูกสาวของเธอก็มีความจองหอง
 มีอาหารเหลือรับประทานและมีความสบายเกิน ไม่ชูกำลัม
 ือคนยากจนและคนขัดสน 50 เขายังยโสและกระทำสิ่งน่า
 สะอิดสะเอียนต่อหน้าเรา เพราะฉะนั้นเราจึงเอาเขาออกไป
 เสียให้พ้นๆตามที่เราเห็นว่าดี 51 สะมาเรียไม่ได้ทำบาปถึง
 ครั้งของเจ้า แต่เจ้าได้ทวีการอันน่าสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขา

ทั้งสอง และโดยการอันนำสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นที่เจ้าทำนั้น ก็กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม 52 เจ้าผู้ซึ่งได้พิพากษาพี่และน้องสาวของเจ้า จงทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้าเองด้วย เพราะบาปของเจ้าซึ่งเจ้าได้ทำนั้นนำสะอิดสะเอียนยิ่งกว่าเขาไปอีก เขาจึงมีความชอบธรรมมากกว่าเจ้า เออ เจ้าจงจงนสนเท่ห์ไปด้วย และจงทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า เพราะเจ้าได้กระทำให้พี่และน้องสาวของเจ้าดูเหมือนชอบธรรม 53 เมื่อเราจะให้เขากลับสู่สภาพเดิม ทั้งสภาพเดิมของโสโดมและบุตรสาว และสภาพเดิมของสะมาเรียและบุตรสาว เราก็จะให้เจ้ากลับสู่สภาพเดิมของเจ้าท่ามกลางเขาด้วย 54 เพื่อเจ้าจะทนรับความอับอายขายหน้าของเจ้า และละอายสิ่งซึ่งเจ้ากระทำแล้วทั้งสิ้นให้เป็นการปลอบใจแก่เขา 55 เมื่อส่วนพี่และน้องสาวของเจ้า โสโดมกับบุตรสาวของเธอจะได้กลับสู่สภาวะเดิมของตน และสะมาเรียกับบุตรสาวของเธอจะกลับสู่สภาวะเดิมของตน ส่วนเจ้าและบุตรสาวของเจ้าจะกลับไปยังภาวะเดิมของเจ้า 56 ในสมัยที่เจ้าเยอหยิ่งอยู่นั้น ปากของเจ้าไม่ได้กล่าวถึงโสโดมน้องสาวของเจ้ามิใช่หรือ 57 คือก่อนความชั่วร้ายของเจ้าจะได้เผยออก เหมือนเวลาที่เจ้าเป็นสิ่งที่น่าตำหนิแก่บุตรสาวของซีเรียและบรรดาผู้ที่อยู่ล้อมรอบเธอ คือบุตรสาวของฟีลิสเตียผู้ที่อยู่ล้อมรอบซึ่งดูหมิ่นเจ้า 58 เจ้าต้องรับโทษความชั่วช้าลามกของเจ้าและการอันนำสะอิดสะเอียนของเจ้า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้แหละ 59 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำแก่เจ้าอย่างที่ได้กระทำแล้วนั้น ผู้ดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญา 60 ถึงกระนั้นเราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเรา ซึ่งเราทำไว้กับเจ้าในสมัยเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ และเราจะสถาปนาพันธสัญญานี้รันดร์ไว้กับเจ้า 61 แล้วเจ้าจะระลึก

ถึงทางทั้งหลายของเจ้า และมีความละอาย เมื่อเจ้ารับทั้งพี่และน้องสาวของเจ้า และเรามอบให้แก่เจ้าเป็นบุตรสาว แต่ไม่ใช่ตามพันธสัญญาซึ่งทำไว้กับเจ้า 62 เราจะสถาปนาพันธสัญญาของเราไว้กับเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาวาห์ 63 เพื่อเจ้าจะจำได้และสนเท่ห์ และเพราะความละอายของเจ้า เจ้าจะไม่อ้าปากพูดอีก เมื่อเราลบมลทินบาปทุกสิ่ง que เจ้าได้กระทำมาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้

17

คำอุปมาเรื่องนกอินทรีสองตัว

1 พระวจนะของพระเยโฮวาวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงยกปริศนาและกล่าวเป็นคำอุปมาแก่วังศิวานอิสราเอล 3 ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า มีนกอินทรีมหาตัวหนึ่ง ปีกใหญ่และขนปีกก็ยาว มีขนมากมาย หลุยสี มายังเลบานอนและจิกยอดต้นสนสีดาร์ 4 มันหักยอดกิ่งอ่อนแล้วก็ควบไปยังแผ่นดินฟาณิซย์ และวางไว้ในหัวเมืองของพ่อค้าทั้งหลาย 5 แล้วมันก็เอาเมล็ดพืชแห่งแผ่นดิน ไปปลูกไว้ในที่ดินอุดม มันเอาเมล็ดไว้ข้างน้ำมากหลาย ตั้งไว้อย่างกับกิ่งต้นหลิว 6 เมล็ดกิ่งอกขึ้นมาและเติบโตขึ้นเป็นเถาอ้วนเตี้ย แผ่แขนงไพศาล แขนงทั้งหลายของต้นนี้ก็ทอดมายังตัวนกอินทรี และรากก็ยังคงอยู่ใต้มัน เมล็ดจึงบังเกิดเป็นเถา แตกแขนงสาขาและออกใบ 7 แต่มีนกอินทรีตัวมหาอีกตัวหนึ่ง มีปีกใหญ่และมีขนมาก ดูเถิด อ้วนเถานั้น ขอนรากมาหานกอินทรีตัวนี้ และแตกแขนงตรงมาที่มัน เพื่อให้มันรดน้ำให้จากร่องที่ปลูกอยู่นั้น 8 นกได้ย้ายมัน ไปปลูกไว้ในที่ดินดี ใกล้เคียงน้ำมากหลาย เพื่อให้แตกแขนงและบังเกิดผล และเป็นเถาอ้วนที่มีเกียรติ 9 เจ้าจงกล่าวว่า องค์พระผู้

เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เถานั้นจะเจริญขึ้นได้หรือ นกนั้นจะไม่ถอนรากมันขึ้นและเด็ดผลเพื่อให้เถาเหี่ยวแห้งเสียหรือ เถานั้นก็จะเหี่ยวแห้งไปตรงใบอ่อนที่งอกขึ้นแล้ว โดยไม่ต้องอาศัยอำนาจอันยิ่งใหญ่หรือประชาชนเป็นอันมากเพื่อถอนเถาออกจากรากของมัน ¹⁰ ดูเถิด เมื่อมันย้ายไปปลูก เถานั้นก็งอกงามดีหรือ เมื่อลมทิศตะวันออกพัดถูกมันเข้า มันจะไม่เหี่ยวแห้งไปหรือ มันจะเหี่ยวแห้งไปถึงร่องที่มันเกิดมานั้น ไม่ใช่หรือ□

การกบฏของเศเดคียาห์นำการทำลายมาสู่อิสราเอล

¹¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ¹² □ บัดนี้จงกล่าวแก่วังศิวานที่มักกบฏนั้นว่า ท่านทั้งหลายไม่ทราบหรือว่า สิ่งเหล่านี้มีความหมายว่าอะไร จงบอกเขาว่า ดูเถิด กษัตริย์กรุงบาบิโลน ได้มายังกรุงเยรูซาเล็ม และกวาดเอากษัตริย์และเจ้านายทั้งหลายพามายังกษัตริย์ที่กรุงบาบิโลน ¹³ และพระองค์ได้ทรงเอาเชื้อพระวงศ์ผู้หนึ่งและทำพันธสัญญากับท่านผู้นั้นให้เขาปฏิญาณตัว คนสำคัญๆของแผ่นดิน พระองค์ได้กวาดต้อนเขาไป ¹⁴ เพื่อว่าราชอาณาจักรนั้นจะต่ำต้อย ยกตัวขึ้นอีกไม่ได้ และในการที่รักษาพันธสัญญาของพระองค์จะคงยังยืนอยู่ได้ ¹⁵ แต่กษัตริย์ได้กบฏต่อพระองค์ โดยส่งราชทูตไปยังอียิปต์ ด้วยหวังว่าจะได้ม้าและกองทัพใหญ่โต กษัตริย์จะกระทำสำเร็จหรือ ผู้ที่กระทำเช่นนี้จะหนีไปรอดหรือ ถ้าท่านหักพันธสัญญายังจะรอดพ้นได้อีกหรือ ¹⁶ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ท่านจะต้องตายท่ามกลางบาบิโลน ในที่ที่กษัตริย์องค์นั้นประทับอยู่ คือกษัตริย์ผู้ได้ทรงตั้งท่านให้เป็นกษัตริย์ และท่านได้ดูหมิ่นคำปฏิญาณต่อพระองค์ และได้หักพันธสัญญาที่ทำไว้กับพระองค์ ¹⁷ ฟาโรห์ประกอบ

ด้วยกองทัพอันใหญ่โต และผู้คนมากมายจะไม่ช่วยท่านผู้นั้น ในการสงคราม ในเมื่อเขาก่อแข็งเทินและก่อกำแพงล้อม เพื่อจะขจัดคนเป็นอันมากเสีย 18 เพราะเหตุที่ท่านดูหมิ่นคำปฏิญาณและหักพันธสัญญา และดูเถิด เพราะท่านปฏิญาณตัว และยังกระทำสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ ท่านจึงจะหนีไปให้พ้นไม่ได้ 19 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่ฉันใด เพราะคำปฏิญาณต่อเราที่เขาดูหมิ่น และพันธสัญญาของเราที่เขาหักเสีย เราจะตอบสนองให้ตกเหนือศีรษะของท่านผู้นั้น 20 เราจะกางข่ายของเราคลุมเขา และเขาจะติดกับของเรา และเราจะนำเขาเข้าไปในบาบิโลน และพิจารณาพิพากษาเขาที่นั่น ในเรื่องการละเมิดที่เขาได้ละเมิดต่อเรา 21 และบรรดาผู้ลี้ภัยกับกองทัพทั้งสิ้นของเขา นั้นจะล้มลงด้วยดาบ และผู้ที่เหลืออยู่จะกระจ่ายไปตามลมทุกทิศานุทิศ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาไว้แล้ว 22 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราเองจะเอาแขนงจากยอดสูงของต้นสนสีดาร์และปลุกไว้ เราจะหักกิ่งอ่อนของมันออกเสีย และเราเองจะปลุกมันไว้บนภูเขา ยอดสูง 23 เราจะปลุกมันไว้บนภูเขาสูงของอิสราเอล เพื่อจะแตกกิ่งและบังเกิดผล และเป็นต้นสนสีดาร์ที่มีเกียรติ และนกทุกชนิดจะมาอาศัยอยู่ใต้มัน นกทุกอย่างจะมาทำรังอยู่ที่ร่มกิ่งของมัน 24 และต้นไม้ทุกต้นในทุ่งจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์กระทำต้นไม้สูงให้ต่ำลง และกระทำต้นไม้ต่ำให้สูงขึ้น ทำต้นไม้เขียวให้แห้งไป และทำต้นไม้แห้งให้งามสดขึ้น เราคือพระเยโฮวาห์ที่ได้ลั่นวาจาแล้ว เราได้กระทำเช่นนั้น

18

คำปรึกษาทั้งดีและชั่วแก่พวกเขลย

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □เจ้าทั้งหลายมีเจตนาอย่างไรในการกล่าวสุภาษิตข้อนี้อันเกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอลว่า □บิดารับประทานองุ่นเปรี้ยวและบุตรก็เข็ดฟัน□ 3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เจ้าทั้งหลายจะไม่มีโอกาสใช้สุภาษิตนี้อีกในอิสราเอล 4 ดูเถิด ชีวิตทั้งสิ้นเป็นของเรา ชีวิตของบิดาเป็นของเราฉันใด ชีวิตของบุตรชายก็เป็นของเราฉันนั้น ชีวิตใดทำบาปก็จะตาย 5 แต่ถ้าคนใดชอบธรรมและกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม 6 ถ้าคนนั้นมิได้รับประทานที่บนภูเขาหรือเงยหน้า ขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งวงศวานอิสราเอล มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน หรือเข้าใกล้ผู้หญิงในเวลาที่เธอมีมลทินประจำเดือน 7 มิได้บีบบังคับผู้หนึ่งผู้ใด แต่คืนของประกันให้แก่ลูกหนี้ ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด ให้อาหารของเขาแก่ผู้ที่หิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย 8 มิได้ให้เขาขี้มเพื่อหูดอกเบ็ย หรือมิได้รับเงินเพิ่มหุดมือไว้ ได้ถอนมือจากความชั่วช้า กระทำความยุติธรรมอันแท้จริงระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน 9 ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และรักษาคำตัดสินของเรา เพื่อประพฤติดอย่างถูกต้อง คนนั้นเป็นคนชอบธรรม เขาจะมีชีวิตดำรงอยู่แน่ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 10 ถ้าเขามีบุตรชายเป็นโจร ผู้กระทำให้โลหิตตก ผู้ได้กระทำสิ่งเหล่านี้สิ่งเดียวแก่พี่น้อง 11 ผู้มิได้กระทำตามหน้าที่เหล่านี้ แต่รับประทานบนภูเขา กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน 12 กดขี่คนจนและคนขัดสน ได้ใช้ความรุนแรงแย่งชิงเอาของผู้อื่นไป ไม่ยอมคืนของประกัน แหงนดาขึ้นนมัสการรูปเคารพ และกระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน 13 ให้ขี้มด้วยหูดอกเบ็ย และหาเงินเพิ่ม เขาควรจะมีชีวิตต่อ

ไปหรือ เขาจะไม่มีชีวิตอยู่ เขาได้กระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเหล่านี้ เขาจะต้องตายแน่ ให้โลหิตของผู้นั้นตกอยู่บนผู้นั้นเอง 14 แต่ ดูเถิด ถ้าชายคนนี้มีบุตรชายผู้แลเห็นบาปทั้งสิ้นซึ่งบิดาของเขาได้กระทำ และตริกตรองและมีได้กระทำตาม 15 มิได้รับประทานบนภูเขา หรือเงยหน้าขึ้นนมัสการรูปเคารพแห่งวงศวานอิสราเอล มิได้กระทำให้ภรรยาของเพื่อนบ้านมลทิน 16 มิได้บิบบังคับผู้ใด ไม่เรียกรื่องของประกัน ไม่เคยใช้ความรุนแรงปล้นผู้ใด แต่ให้อาหารแก่ผู้หิว และให้เสื้อผ้าคลุมกายที่เปลือย 17 หดมือไว้มิได้เบียดเบียนคนยากจน ไม่เรียกดอกเบียหรือเงินเพิ่ม กระทำตามคำตัดสินทั้งหลายของเรา และดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา เขาจะไม่ตายเพราะความชั่วช้าของบิดาเขา เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน 18 ส่วนบิดาของเขา เพราะเป็นคนหาเงินด้วยการบิบบังคับ ได้ใช้ความรุนแรงปล้นพี่น้องของตน กระทำความไม่ดีในท่ามกลางชนชาติของเขา ดูเถิด เขาก็จะต้องตายเพราะความชั่วช้าของเขา 19 แต่เจ้ายังกล่าวว่า □ทำไมบุตรชายจึงไม่สมควรรับโทษความชั่วช้าของบิดาตน□ เมื่อบุตรชายได้กระทำความยุติธรรมและความชอบธรรมแล้ว และได้รักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และประพฤติตาม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน 20 ชีวิตที่กระทำบาปจะต้องตาย บุตรชายไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบิดา บิดาก็ไม่ต้องรับโทษความชั่วช้าของบุตรชาย คนชอบธรรมจะรับความชอบธรรมของตัวเอง และคนชั่วจะรับความชั่วของตน 21 แต่ถ้าคนชั่วคนใดหันกลับเสียจากบาปซึ่งเขาได้กระทำไปแล้ว และรักษากฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของเรา และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย 22 บรรดาการละเมิดใดๆ

ซึ่งเขาได้กระทำแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้เพื่อเอาโทษเขา เขาจะมีชีวิตอยู่เพราะความชอบธรรมที่เขาได้กระทำไป 23

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีความพอใจในความตายของคนชั่วหรือ แต่เราพอใจให้เขากลับจากความชั่วของเขาและมีชีวิตอยู่มิใช่หรือ 24

แต่เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของตัวเอง และกระทำความชั่วช้า และกระทำบรรดาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนเช่นเดียวกับที่คนชั่วได้กระทำ ผู้นั้นสมควรจะมีชีวิตอยู่หรือ การชอบธรรมทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำมาแล้วนั้นจะมีได้จดจำไว้อีกเลย เขาจะต้องตายด้วยการละเมิดซึ่งเขาได้กระทำไว้และบาปซึ่งเขาได้กระทำลงไป 25

แต่เจ้ายังกล่าวว่า □วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม□ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิดวิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม 26

เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขาและกระทำความชั่วช้า และตายเพราะการนั้น เขาจะต้องตายด้วยเหตุความชั่วช้าที่เขาได้กระทำ 27

และเมื่อคนชั่วหันกลับจากความชั่วที่ตนกระทำไป และกระทำความยุติธรรมและความชอบธรรม เขาก็ได้ช่วยชีวิตของเขาเองไว้ 28

เพราะเขาได้ตริกรตรงและหันกลับจากการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำไป เขาจะดำรงชีวิตอยู่แน่นอน เขาจะไม่ต้องตาย 29

แต่วงศ์วานอิสราเอลกล่าวว่า □วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม□ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย วิธีการของเราไม่ยุติธรรมหรือ วิธีการของเจ้ามิใช่หรือที่ไม่ยุติธรรม 30

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นเราจะพิพากษาเจ้าทุกคนตามทางประพฤติของคนนั้นๆ จงกลับใจและหันกลับเสียจากการละเมิดทั้งสิ้นของเจ้า เกรงว่าความชั่วช้าของเจ้าจะเป็นสิ่งสะดุดให้เจ้าพินาศ 31

จงละทิ้งการละเมิดทั้งสิ้นซึ่งเจ้าได้

ละเมิดต่อเรา จงทำตัวให้มีจิตใจใหม่และวิญญาณใหม่ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เจ้าจะตายเสียทำไมเล่า³² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราไม่มีความพอใจในความตายของผู้หนึ่งผู้ใดเลย จงหันกลับและดำรงชีวิตอยู่□

19

บทคร่ำครวญเรื่องเจ้านายอิสราเอล

¹ ฝ่ายเจ้า จง เปล่ง เสียง ร้อง บท คร่ำครวญ เรื่อง เจ้านายอิสราเอล ² กล่าว ว่า □มารดาของเจ้าเป็นอย่างไรหนอ ก็เป็นแม่สิงโต เธอนอนอยู่ท่ามกลางสิงโตทั้งหลาย เธอเลี้ยงดูลูกของเธอท่ามกลางสิงโตหนุ่ม ³ เธอเลี้ยงลูกสิงโตตัวหนึ่งให้เติบโตขึ้น กลายเป็นสิงโตหนุ่ม มันฝึกหัดจับเหยื่อและมันกินคน ⁴ ประชาชาติ ได้ยิน เรื่อง ของ มัน เขาก็จับมันได้ในหลุมพรางของเขา เขาจูงมันมาด้วยโซ่มายังแผ่นดินอียิปต์ ⁵ เมื่อแม่สิงโตเห็นว่าเธอคอยนานแล้ว และความหวังของเธอสูญไป เธอก็เอาลูกมาอีกตัวหนึ่งเลี้ยงให้ เป็น สิงโตหนุ่ม ⁶ มันไปๆ มาๆ ท่ามกลางสิงโต และกลายเป็นสิงโตหนุ่ม และมันฝึกหัดจับเหยื่อ มันกินคน ⁷ มันรู้จักบรรดาพระราชวังที่ร้างของเขา และกระทำ ให้ เมือง ทั้ง หลาย ของ เขาว่างเปล่า แผ่นดินนั้น ก็ รกร้าง และ ความ สมบูรณ์ ของ มัน ก็ ว่างเปล่า ไป เมื่อ ได้ยินเสียงคำรามของมัน ⁸ แล้วบรรดาประชาชาติก็ล้อมต่อสู้มันทุกด้านจากแวนแคว้นทั้งปวง เขาทั้งหลายกางข่ายออกคลุมมัน มันก็ถูกจับอยู่ในหลุมพรางของเขาทั้งหลาย ⁹ เขาล่ามโซ่ขังมันไว้ในกรง และนำมันมายังกษัตริย์บาบิโลน เขาก็ขังมันไว้ในที่กำบังเข้มแข็ง เพื่อไม่ให้ได้ยินเสียงของมันอีกที่บนภูเขาแห่งอิสราเอล ¹⁰ มารดาของเจ้าเหมือนเถาองุ่นที่ 'อยู่ในโลหิตของเจ้า เอามาปลูกไว้ริมน้ำ เธอมีผลดกและมี

แขนงมากมายเหตุด้วยน้ำบริบูรณ์ 11 เธอมีแขนงที่แข็งแรง ซึ่งกลายเป็นไม้ธารพระกรของผู้ครอบครอง ความสูงของเธอชูขึ้นท่ามกลางแขนงที่หนาทึบ เธอปรากฏในที่สูงของเธอพร้อม กับ แขนงมากมายของเธอ 12 แต่ว่าเธอถูกถอนออกด้วยความเกรี้ยวกราด เธอถูกทิ้งลงยังพื้นดิน ลมตะวันออกกระทำให้ผลของเธอเหี่ยวไป แขนงที่แข็งแรงก็หักเสีย และเหี่ยวไป ไฟก็ไหม้เสีย 13 คราวนี้เธอปลุกไว้ในถิ่นทุรกันดาร ในแผ่นดินที่แห้งแล้งกันดารน้ำ 14 ไฟได้ออกมาจากแขนงใหญ่ นั้น เผาผลาญแขนงอื่นและผลเสียหมด จึงไม่มีแขนงแข็งแรงเหลืออยู่ในต้นอีกเลย ไม่มีธารพระกรสำหรับผู้ครอบครอง นี่เป็นบทเพลงคร่ำครวญ และใช้เป็นบทเพลงคร่ำครวญ□

20

พระเจ้าทรงถูกต้องเมื่อทรงยุติธรรม

1 อยู่มาวันที่สิบ เดือนที่ห้าในปีที่เจ็ด พวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลบางคน ได้มาทูลถามพระเยโฮวาห์ และมานั่งอยู่ข้างหน้าข้าพเจ้า 2 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 3 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ที่เจ้ามาทั้งนี้จะมาถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะ ไม่ยอมให้เจ้ามาถามเรา 4 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ เจ้าจะพิพากษาเขาหรือ จงให้เขาทั้งหลายทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของบรรพบุรุษของเขา 5 และจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่นั้นเมื่อเราเลือกสรรอิสราเอลไว้ เราปฏิญาณต่อเชื้อสายแห่ง

วงศ์วานยาโคบ โดยสำแดงตัวเราให้เขารู้จักในแผ่นดินอียิปต์ เมื่อเราปฏิญาณกับเขาว่า เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁶ ในวันนี้ เราปฏิญาณต่อเขาว่า เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ไปยังแผ่นดินที่เราหาให้เขาทั้งหลาย เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย ⁷ และเรากล่าวแก่เขาว่า เจ้าทุกคนจงทิ้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเจ้าทั้งหลาย กำลังเพลิดเพลินอยู่นั้นเสีย อย่ากระทำให้ตัวของเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของอียิปต์ เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้า ⁸ แต่เขาทั้งหลายได้กบฏต่อเราและไม่ยอมฟังเรา เขาทั้งหลายไม่ได้ทิ้งสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนซึ่งนัยน์ตาของเขา เพลิดเพลินอยู่นั้นทุกคน ทั้งเขาก็มิได้ละทิ้งรูปเคารพของอียิปต์ แล้วเราก็คิดว่า เราจะระบายความกริ้วของเราออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเรามีต่อเขาในท่ามกลางแผ่นดินอียิปต์จนมอดลง ⁹ แต่เราก็กระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติซึ่งเขาอาศัยอยู่ เราจึงได้สำแดงตัวของเราท่ามกลางสายตาของเขาให้เขารู้จัก ในการที่เรานำคนอิสราเอลออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ ¹⁰ ดังนั้น เราจึงนำเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และนำเขาเข้ามาในถิ่นทุรกันดาร ¹¹ เราให้กฎเกณฑ์ของเราแก่เขา และสำแดงคำตัดสินของเราให้เขารู้ ซึ่งถ้ามนุษย์ได้รักษาไว้ก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ ¹² ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้สืบบาโตของเราแก่เขา เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ ¹³ แต่วงศ์วานอิสราเอลได้กบฏต่อเราในถิ่นทุรกันดาร เขามิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา แต่ได้ดูหมิ่นคำตัดสินของเรา ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตาม เขาก็

จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น และเขาได้กระทำให้วันสะบาโตของเรามัวหมองอย่างยิ่ง เราจึงกล่าวว่า เราจะเหวความเดือดดาลของเราออกเหนือเขาในถิ่นทุรกันดารเพื่อผลาญเขาเสีย 14 แต่เราก็กระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินต่อหน้าประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำคนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา 15 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฎิญาณต่อเขาในถิ่นทุรกันดารว่า เราจะไม่นำเขาเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่เขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์ เป็นแผ่นดินที่มีสง่าราศีที่สุดในแผ่นดินทั้งหลาย 16 เพราะเขาดูหมิ่นคำตัดสินของเรา และไม่ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และได้กระทำให้วันสะบาโตของเรามัวหมอง เพราะเขาจิตใจของเขาไปติดตามรูปเคารพของเขา 17 ถึงกระนั้นก็ดี นัยน์ตาของเรากียังปรานีเขา และเรามีได้ทำลายเขา หรือกระทำให้เขาจบสิ้นลงในถิ่นทุรกันดารนั้น 18 แต่เราพูดกับลูกหลานของเขาในถิ่นทุรกันดารนั้นว่า อย่าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของบรรพบุรุษของเจ้า หรือรักษาคำตัดสินของเขา หรือกระทำตัวเจ้าให้มลทินไปด้วยรูปเคารพของเขา 19 เราคือพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า จงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และจงรักษาคำตัดสินของเรา และประพฤติตาม 20 และนับถือบรรดาสะบาโตของเรา เพื่อจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์เป็นพระเจ้าของเจ้า 21 แต่ลูกหลานเหล่านั้นก็กบฏต่อเรา เขาทั้งหลายมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และไม่รักษาคำตัดสินของเราเพื่อจะประพฤติตาม ซึ่งถ้ามนุษย์คนหนึ่งคนใดปฏิบัติตามก็จะดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยกฎเกณฑ์และคำตัดสินเหล่านั้น เขาได้กระทำให้บรรดาวันสะบาโตของเรามัวหมอง เราจึงกล่าวว่า เราจะเหวความเดือดดาลของเรา

ออกเหนือเขา และให้ความโกรธของเราที่มีต่อเขาที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารบรรลุลงเสียที่ 22 แต่เราได้หัดมือของเราไว้ และกระทำโดยเห็นแก่นามของเราเอง เพื่อไม่ให้ชื่อนั้นมลทินท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลาย ซึ่งเราได้นำชนอิสราเอลออกมาท่ามกลางสายตาของเขา 23 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ปฏิญาณต่อเขาทั้งหลายในถิ่นทุรกันดารว่า เราจะให้กระจัดกระจายไปในท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเขาไปอยู่ตามประเทศต่างๆ 24 เพราะว่าเขามีได้กระทำตามคำตัดสินของเรา แต่ได้ดูหมิ่นกฎเกณฑ์ของเรา และกระทำให้วันสะบาโตทั้งหลายของเรามัวหมอง และนัยน์ตาของเขาก็ติดตามรูปเคารพแห่งบรรพบุรุษของเขา 25 ยิ่งกว่านั้นอีก เราได้ให้กฎเกณฑ์ที่ไม่ดีและให้คำตัดสินซึ่งตามนั้นเขาจะดำรงชีวิตไม่ได้ 26 และเราก็ได้ให้เขามลทินไปด้วยของถวายของเขาเอง โดยให้เขาถวายบุตรหัวปีให้ล้วยไฟ เพื่อเราจะกระทำให้เขารกร้างไป เพื่อให้เขาทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ 27 เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับวงศ์วานอิสราเอล และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในเรื่องนี้บรรพบุรุษของเจ้าก็ได้หมิ่นประมาทเราอีก โดยกระทำการละเมิดต่อเรา 28 เพราะว่าเมื่อเราได้นำเขาเข้ามาในแผ่นดินที่เราปฏิญาณว่าจะให้เขานั้นแล้ว เมื่อเขาเห็นเนินเขาสูง ณ ที่ใด หรือเห็นต้นไม้ใบดกที่ไหน เขาก็ถวายเครื่องบูชาอันเป็นที่ให้เคืองใจเรา ณ ที่นั้น เขาถวายกลิ่นที่พิงใจ และเขาเทเครื่องดื่มบูชาออกที่นั่น 29 เราได้ถามเขาว่า ปุชนิยสถานสูงซึ่งเจ้าเข้าไปนั่นคืออะไร และเขาจึงเรียกชื่อที่นั่นว่า บามาร์ สืบเนื่องมาจนทุกวันนี้ 30 เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้ากระทำตัวให้มลทินไปตามอย่างบรรพบุรุษของ

เจ้า และเล่นซู้กับสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขาหรือ 31 เมื่อเจ้าถวายของบูชาและถวายบุตรชายให้ลุยไฟ เจ้าได้กระทำตัวให้มลทินด้วยบรรดารูปเคารพของเจ้าจนทุกวันนี้ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะให้เจ้ามาถกถามเราหรือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะไม่ให้เจ้ามาถกถามเราฉันนั้น 32 อะไรอยู่ในใจของเจ้าจะไม่เกิดขึ้นได้เลย คือความคิดที่ว่า □ให้เราเป็นเหมือนประชาชาติทั้งหลาย ให้เป็นเหมือนครอบครัวต่างๆ ในประเทศทั่วไป คือให้เราปรนนิบัติไม้และศิลา□

หลังจากยุคเจ็ดปีอิสราเอลจะได้รับการชำระล้าง

33 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะครอบครองเหนือเจ้าแน่นอนทีเดียว ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เทลงมา 34 เราจะนำเจ้าออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และจะรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศทั้งปวง ซึ่งเจ้าต้องกระจัดกระจายกันไปอยู่นั้น ด้วยมือที่มีฤทธิ์ และด้วยแขนที่เหยียดออก และด้วยความพิโรธที่เทลงมา 35 และเราจะนำเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารแห่งชนชาติทั้งหลาย และที่นั่นเราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าหน้าต่อหน้า 36 เราเข้าสู่การพิพากษากับบรรพบุรุษของเจ้า ในถิ่นทุรกันดารแห่งแผ่นดินอียิปต์อย่างไร องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราจะเข้าสู่การพิพากษากับเจ้าอย่างนั้น 37 เราจะให้เจ้าลอดไปได้คทา และเราจะให้เจ้าเข้าพันธสัญญา 38 เราจะชำระพวกกบฏเสียจากท่ามกลางเจ้า ทั้งผู้ละเมิดต่อเรา เราจะนำเขาออกจากแผ่นดินที่เขาไปอาศัยอยู่นั้น แต่เขาจะไม่ได้เข้าไปในแผ่นดินอิสราเอล แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ 39 เดียวนี้ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอล

เอ๋ย ฝ่ายเจ้าทั้งหลายทุกคนจงไปปรนนิบัติรูปเคารพของเจ้าเดี๋ยวนี้ และต่อไปถ้าเจ้าไม่ฟังเรา แต่เชื่ออันบริสุทธิของเรา นั่นเจ้าอย่ากระทำให้มลทินอีกด้วยของถวายและด้วยรูปเคารพของเจ้า ⁴⁰ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ด้วยว่าบนภูเขาบริสุทธิ์ของเรา คือภูเขาสูงของอิสราเอล บรรดา วงศ์วานทั้งหมดของอิสราเอลจะปรนนิบัติเราในแผ่นดินนั้น เราจะโปรดเขา ณ ที่นั้น ณ ที่นั้นเราจะเรียกของถวายของเจ้า และพลรุ่นแรกแห่งเครื่องบูชาของเจ้า กับเครื่องถวายบูชาอันบริสุทธิทั้งสิ้นของเจ้า ⁴¹ เมื่อเรานำเจ้าออกมาจากชาติทั้งหลาย และรวบรวมเจ้าออกมาจากประเทศที่เจ้ากระจัดกระจายไปอยู่นั้น เราจะโปรดเจ้าตั้งเป็นกลิ่นที่พอใจของเรา และเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเจ้า ต่อหน้าต่อตาประชาชาติทั้งหลาย ⁴² และเจ้าจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อเรานำเจ้าเข้าในแผ่นดินอิสราเอล อันเป็นประเทศซึ่งเราปฏิญาณไว้ว่าจะให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า ⁴³ ณ ที่นั้นเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางและการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า ซึ่งได้กระทำให้เจ้าเป็นมลทิน และในสายตาของเจ้าเองเจ้าจะเกลียดชังตัวของเจ้า เพราะความชั่วทั้งหลายซึ่งเจ้าได้กระทำนั้น ⁴⁴ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เมื่อเราได้กระทำกับเจ้าด้วยเห็นแก่นามของเรา มิใช่ตามทางอันชั่วของเจ้า หรือตามการกระทำที่เสื่อมทรามของเจ้า แล้วเจ้าจึงจะทราบที่เราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้แหละ □

คำอุปมาเรื่องถิ่นใต้

⁴⁵ และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ⁴⁶ □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าไปทางทิศใต้และเทศนากล่าวโทษพวกถิ่นใต้ จงพยากรณ์ต่อแดนป่าไม้ที่ในถิ่นใต้ ⁴⁷ จงกล่าวแก่ป่าไม้แห่งถิ่นใต้ว่า จงฟังพระวจนะของพระเยโฮ

วาท้องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะก่อไฟไว้ในเจ้า มันจะเผาผลาญต้นไม้เขียวและต้นไม้แห้งทุกต้นที่อยู่ในเจ้า เสีย จะดับเปลวเพลิงอันลุกโพลงนั้น ไม่ได้ และดวงหน้าทุกหน้าตั้งแต่ทิศใต้จนทิศเหนือจะถูกไฟลวก 48 เนื้อหนังทั้งสิ้นจะเห็นว่าเราคือพระเยโฮวาห์ผู้ได้ก่อไฟนั้น ผู้ใดจะดับก็ไม่ได้ 49 แล้วข้าพเจ้าจึงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า เจ้าข้า เขาทั้งหลายกำลังกล่าวถึงข้าพระองค์ว่า เขาไม่ใช่เป็นคนสร้างค้ำอุปมาดอกหรือ ๑

21

ดาบของพระเยโฮวาห์

1 พระวามะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 ๑บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสู้อยู่อุราลิม และเทศนา กล่าว โทษสถาน บริสุทธิ ทั้งหลาย จงพยากรณ์กล่าว โทษแผ่นดินอิสราเอล 3 และกล่าวแก่แผ่นดินอิสราเอลว่า พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และเราจะชั้กดาบของเราออกจากฝัก และเราจะขจัดทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย 4 ดังนั้นจงดูเถิดว่าเราจะตัดเอาทั้งคนชอบธรรมและคนชั่วออกจากเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นดาบของเราจะออกจากฝัก ไปต่อสู่อเนื้อหนังทั้งสิ้นจากทิศใต้ถึงทิศเหนือ 5 เพื่อเนื้อหนังทั้งสิ้นจะทราบเราคือพระเยโฮวาห์ได้ชั้กดาบของเราออกจากฝักแล้ว และจะไม่เก็บใส่ฝักอีก 6 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้นจงถอนหายใจ ถอนหายใจด้วยความระทมใจและความขมขื่นต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย 7 และเมื่อเขาทั้งหลายกล่าวแก่เจ้าว่า ๑ทำไมเจ้าถอนหายใจ ๑ เจ้าจงกล่าวว่า ๑เพราะเรื่องช้วนั้น เมื่อช้วนั้นมาถึงหัวใจทุกดวงจะละลายและมือทั้งสิ้นจะอ่อนเปลี้ย

ไป และบรรดาจิตวิญญาณจะแนบไป และหัวเข้าทุกเข้าจะ
อ่อนเปลี้ยตั้งน้ำ ดูเถิด ข่านนั้นมาถึงและจะสำเร็จ□ องค์พระ
ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

พระเจ้าทรงลี้ดดาบของพระองค์ให้คม

8 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 9 บุตร
แห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวว่า พระเยโฮวาห์ตรัส
ตั้งนี้ว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งซึ่งเขาลับให้คม และขัดม
ันด้วย 10 ลับให้คมเพื่อจะเช่นฆ่า ขัดมันไว้เพื่อจะให้วาว
เราจะร่าเริงหรือ ดาบนั้นได้ประมาทไม่เรียวแห่งบุตรชาย
ของเรา เหมือนต้นไม้ทุกอย่าง 11 เพราะฉะนั้นจึงมอบดาบ
ให้ขัดมัน เพื่อจะถือไว้ได้ ดาบนั้นคมแล้วและขัดมัน เพื่อ
จะมอบไว้ในมือของผู้ฆ่า 12 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงร้องให้
และคร่ำครวญเถิด เพราะ เป็นเรื่องต่อสู้กับประชาชนของ
เรา และต่อสู้กับบรรดาเจ้านายของอิสราเอล ความหวาด
ผวาเพราะเหตุดาบนั้นจะอยู่เหนือประชาชนของเรา เพราะ
ฉะนั้นจึงตีที่โคนขาของเจ้าเถิด 13 เพราะมีการทดลอง และ
อะไรเล่าถ้าดาบได้ดูหมิ่นไม่เรียวนั้น ก็จะไม่มียีก องค์พระผู้
เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ 14 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะฉะนั้น
จงพยากรณ์เถิด จงตบมือและปล่อยให้ดาบลงมาสองครั้ง
เออ สามครั้ง คือดาบสำหรับคนเหล่านั้นที่จะถูกฆ่า เป็นดาบ
ของพวกผู้ยิ่งใหญ่ที่ถูกฆ่า ซึ่งได้เข้าไปในห้องส่วนตัว 15 เพื่อ
ว่าใจของเขาจะละลาย และเพื่อชากปรักหักพังของเขาจะ
ทวีคูณขึ้นอีก เราได้ล่อดาบนั้นไปที่ประตูเมืองทั้งหลายของ
เขาแล้ว เออ ทำเสียเหมือนอย่างกับฟ้าแลบ เขาขัดมันเพื่อ
จะเช่นฆ่า 16 รวมกันเข้ามา ไปทางขวาริยางแถว แล้วไปทาง
ซ้าย ไม่ว่าหน้าของเจ้ามุ่งไปทางไหน 17 เราจะตบมือของเรา

ด้วย และเราจะระบายความโกรธของเราจนหมด เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว□

จะ ไม่มี กษัตริย์ใน อิสราเอล จนกว่า พระผู้ช่วย ให้รอดเสด็จมา

18 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 19 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงขีดทางไว้สองทางให้ดาบแห่งกษัตริย์บาบิโลนเข้ามา ทั้งสองทางให้ออกมาจากแผ่นดินเดียวกัน และจงทำป้ายบอกทาง จงทำไว้ที่หัวถนนที่เข้าไปหากรุง 20 ทำทางหนึ่งให้ดาบมายังรับบาคแห่งคนอัมโมน และมายังยูดาห์ในเยรูซาเล็มเมืองที่มีกำแพง 21 เพราะว่ากษัตริย์บาบิโลนยืนอยู่ที่ทางแพรง อยู่ที่หัวถนนสองถนน กำหนดหาคำทำนาย ท่านเขย่าลูกธนู และปรึกษาเทราฟิม ท่านมองดูที่ตึบ 22 ในมือข้างขวา ท่านมีสลากระูซาเล็ม เพื่อตั้งเครื่องทะเลวง เพื่อจะให้อัปាកในการฆ่า เพื่อส่งเสียงตะโกน เพื่อวางเครื่องทะเลวงกำแพงเข้าที่ประตูเมือง เพื่อก่อเชิงเทิน และก่อกำแพง ล้อม 23 และจะเป็นเหมือน คำทำนายเท็จสำหรับคนเหล่านั้น ในสายตาของเขา คือคนเหล่านั้นที่ให้สัตย์ปฏิญาณแล้ว แต่ท่านจะระลึกถึงความชั่วช้า เพื่อเขาทั้งหลายจะถูกจับเอาไป 24 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเจ้าได้กระทำความชั่วช้าของเจ้าให้เราระลึกได้ โดยการละเมิดของเจ้าที่เผยออก จนบาปของเจ้าปรากฏในการกระทำทั้งสิ้นของเจ้า เราได้ระลึกถึงเจ้า เจ้าจึงต้องถูกจับเอาไปด้วยมือ 25 และเจ้า ผู้ชั่วที่ลามกคือเจ้านายอิสราเอลเอ๋ย ผู้ที่วันกำหนดมาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความชั่วช้าครั้งสุดท้าย 26 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงปลดผ้าโพก และถอดมงกุฎออกเสีย สิ่งต่างๆจะไม่คงอยู่อย่างที่เคยเป็น ให้ยกย่องคนที่ต่ำชั้น และ

ให้ก่อกองที่สูงลง 27 เราจะกระทำให้เป็นทีฟงทลาย ฟังทลาย ฟังทลาย และจะไม่มีเลยจนกว่าผู้มีสิทธิ์อันชอบธรรมจะมา ถึง และเราจะประทานให้แก่ท่านผู้นั้น 28 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย และเจ้าจงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้เกี่ยวกับคนอัมโมน และเกี่ยวกับเรื่องนาตาหิของ เขาทั้งหลายว่า ดาบเล่มหนึ่ง ดาบเล่มหนึ่งถูกชักออก เขา ขัดมันเพื่อการเข่นฆ่า เขาให้มันตีม โลहितเพราะมันวาววับ 29 ขณะเมื่อเขาเห็นนิมิตเท็จมาบอกท่าน ขณะเมื่อเขาให้คำ ทำนายมุสาแก่ท่าน เพื่อจะวางท่านไว้บนคอของผู้ชั่วที่ถูกฆ่า เวลากำหนดของเขามาถึงแล้ว คือเวลาแห่งการลงโทษความ ชั่วช้าครั้งสุดท้าย 30 เราจะให้ดาบกลับเข้าฝักอีกหรือ เราจะ พิพากษาเจ้าในสถานที่ที่เจ้าถูกสร้างขึ้น ในแผ่นดินดั้งเดิม ของเจ้า 31 เราจะเทความกริ้วของเราเหนือเจ้า และเราจะ พ่นเจ้าด้วยไฟแห่งความพิโรธของเรา และเราจะมอบเจ้าไว้ในมือของคนเขลา ผู้มีฝีมือในการทำลาย 32 เจ้าจะเป็นพื้น ไร่ใส่ไฟ โลहितของเจ้าจะอยู่กลางแผ่นดิน จะไม่มีใครจดจำ เจ้าไว้อีก เพราะเราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว

22

บรรดาความบาปของอิสราเอล

1 พระวามะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 บุตร แห่งมนุษย์เอ๋ย ตัวเจ้าจะพิพากษาหรือ เจ้าจะพิพากษาเมือง ที่แปดเปื้อนด้วยโลหิตนั้นหรือ เจ้าจงสำแดงให้เมืองนั้นเห็น สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเธอ 3 เจ้าจงกล่าวว่า องค์ พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า นี่เป็นเมืองที่ทำให้โลหิต ตกอยู่ที่กลางตนเองเพื่อให้เวลากำหนดของตนมาถึง และเป็นเมืองที่ทำรูปเคารพไว้ให้ตัวมลทินไป 4 เจ้ามีความชั่ว

ด้วยโลหิตที่เจ้ากระทำให้ตกนั้น และมลทินไปด้วยรูปเคารพที่เจ้ากระทำไว้ และเจ้าได้นำให้เวลาของเจ้าเข้ามาใกล้ เวลากำหนดแห่งปีของเจ้ามาถึงแล้ว เพราะฉะนั้นเราจึงกระทำเจ้าให้เป็นทีประณามกันแก่ประชาชาติ และเป็นที่ย่ำเหยียบแก่ประเทศทั้งหลาย 5 ผู้ที่อยู่ใกล้และที่อยู่ไกลเจ้าจะเหยียบย่ำเจ้า ผู้เป็นเมืองที่เสียชื่อและเต็มด้วยความโกลาหล 6 ดูเถิด เจ้านายแห่งอิสราเอล ทุกคนซึ่งอยู่ในเจ้าก็โน้มไปในทางที่ทำให้โลหิตตกตามอำนาจของเขา 7 บิดามารดาถูกเหยียดหยามอยู่ในเจ้า คนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ก็ถูกเบียดเบียนอยู่ท่ามกลางเจ้า ลูกกำพร้าพ่อและหญิงม่ายก็ถูกข่มเหงอยู่ในเจ้า 8 เจ้าได้ดูหมิ่นสิ่งบริสุทธิ์ของเรา และลบหลู่วันสะบาโตทั้งหลายของเรา 9 ในเจ้ามีคนที่กล่าวร้ายเพื่อจะทำให้โลหิตตก และมีคนในเจ้าที่รับประทานบนภูเขา มีคนกระทำอุจาดลามกท่ามกลางเจ้า 10 ในเจ้ามีชายบางคนได้เห็นความเปลือยของบิดาเขา ในเจ้ามีคนที่กระทำหยาบเกียรติดูหญิงที่ยังมีมลทินเพราะมีประจำเดือน 11 คนหนึ่งกระทำการอันน่าสะอิดสะเอียนกับภรรยาของเพื่อนบ้าน อีกคนหนึ่งกระทำให้ลูกสะใภ้ของตนเป็นมลทินอย่างชั่วช้าลามก และอีกคนหนึ่ง ในพวกเจ้ากระทำหยาบเกียรติน้องสาวของเธอเอง คือลูกสาวของบิดาของตน 12 ในเจ้ามีคนที่รับสินบนเพื่อกระทำให้โลหิตตก เจ้าเอาดอกเบี้ยและเอาเงินเพิ่มและทำกำไรจากเพื่อนบ้านของเจ้าโดยการบีบบังคับ และเจ้าได้ลืมนเราเสีย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 13 ดูเถิด เพราะฉะนั้นเราได้ฟาดมือของเราลงบนผลกำไรโอรธรรมที่เจ้าได้ และลงบนโลหิตที่อยู่ในหมู่พวกเจ้าทั้งหลาย 14 ใจเจ้าจะทนได้หรือ และมีมือของเจ้าจะแข็งแรงอยู่หรือ ในวันที่เราจะเอาเรื่องกับเจ้า เราคือพระเยโฮวาห์ได้ลั่นวาจาแล้ว และเราจะกระทำ 15 เราจะให้เจ้ากระจัดกระจายไปในหมู่

ประชาชนชาติ และกระจายเข้าไปตามประเทศต่างๆ และเราจะเผาเอาความโสโครกออกจากเจ้าเสีย 16 เจ้าจะได้มรดกของเจ้า เพราะตัวเจ้าเองท่ามกลางสายตาของประชาชนชาติ และเจ้าจะรู้ว่าเราคือพระเยโฮวาห์

อิสราเอลเป็นขี้โลหะ (ความโสโครก ในเตาหลอม

17 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 18 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย สำหรับเราวงศ์วานอิสราเอลกลายเป็นขี้โลหะ เขาทั้งสิ้นเป็นทองสัมฤทธิ์ ดีบุก เหล็ก และตะกั่วในเตาหลอม เขาเป็นขี้โลหะเงินไปหมด 19 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเจ้าเป็นขี้โลหะไปเสียทั้งสิ้นแล้ว เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะรวบรวมเจ้าไว้ท่ามกลางเยรูซาเล็ม 20 อย่างที่คนเขารวบรวมเงิน ทองสัมฤทธิ์และเหล็ก และตะกั่วและดีบุกไว้ในเตาหลอม เพื่อเอาไฟเผาให้มันละลาย ดังนั้นเราจะรวบรวมเจ้าด้วยความกริ้ว และด้วยความพิโรธของเรา และเราจะใส่เจ้ารวมไว้ให้เจ้าละลาย 21 เราจะรวบรวมเจ้า และเอาเพลิงแห่งความพิโรธของเราพันเจ้า และเจ้าจะละลายอยู่ที่ท่ามกลางนั้น 22 เงินละลายอยู่ในเตาหลอมฉันใด เจ้าทั้งหลายจะละลายอยู่ที่ท่ามกลางเพลิงฉันนั้น และเจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ได้เทความกริ้วของเราลงเหนือเจ้า

บรรดาบุโรหิต เจ้านาย ผู้พยากรณ์และประชาชนได้กระทำบาปแล้ว

23 และพระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 24 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับแผ่นดินนั้นว่า เจ้าเป็นแผ่นดินที่ไม่ได้รับการชำระ หรือฝนมิได้ชะในวันพิโรธ 25 มีการวางแผนร้ายระหว่างพวกผู้พยากรณ์ท่ามกลางแผ่นดินนั้น เป็นเหมือนสิงโตคำราม ฉีกเหยื่ออยู่ เขาทั้งหลายกินชีวิต

มนุษย์ เขาริบทรัพย์สมบัติและสิ่งประเสริฐไป เขาได้กระทำให้เกิดหญิงม่ายมีขึ้น มากมายท่ามกลางแผ่นดินนั้น 26 ปุโรหิตของเขาได้ละเมิดราชบัญญัติของเรา และได้ลบหลู่สิบบริสุทธิของเรา เขามีได้แยกแยะความแตกต่างระหว่างสิ่งที่บริสุทธิ์และสิ่งสามัญ เขามีได้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างของมลทินและของสะอาด เขาได้ชอนนัยน์ตาของเขาไว้จากวันสะบาโตของเรา ดังนั้นแหละเราจึงถูกลบหลู่ท่ามกลางเขาทั้งหลาย 27 เจ้านายในท่ามกลางแผ่นดินเป็นเหมือนสุนัขป่าที่จึกเหยื่อ ทำให้โลหิตตก ทำลายชีวิตเพื่อจะเอากำไรที่อัสตัย 28 และผู้พยากรณ์ของแผ่นดินนั้นก็ฉาบด้วยปูนขาว ให้เขาเห็นนิมิตเท็จ และให้คำทำนายมูสาแก่เขา โดยกล่าวว่า □องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้□ ในเมื่อพระเยโฮวาห์มิได้ตรัสเลย 29 ประชาชนแห่งแผ่นดินกระทำการบีบคั้นและกระทำโจรกรรม เออ เขาบีบบังคับคนยากจน และคนขัดสน และบีบบังคับคนต่างด้าวอย่างอยุติธรรม 30 และเราก็แสวงหาสักคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งจะสร้างรั้วต้นไม้และยืนอยู่ในช่องโหว่ต่อหน้าเราเพื่อแผ่นดินนั้น เพื่อเราจะมีได้ทำลายมันเสีย แต่ก็หาไม่ได้สักคนเดียว 31 ฉะนั้นเราจึงเทศความกริ้วของเราลงเหนือเขา เราได้เผาผลาญเขาด้วยเพลิงพิโรธของเรา เราได้ตอบสนองตามการประพฤติของเขาเหนือศีรษะเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ □

23

คำอุปมาเรื่องพี่สาวน้องสาวสองคน

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มีผู้หญิงสองคน เป็นบุตรสาวมารดาเดียวกัน

3 เธอเล่นซู้ในอียิปต์ เธอเล่นซู้ตั้งแต่สาว ๆ ณ ที่นั้นถิ่นของเธอถูกเคล้าคลึง และอกพรหมจารีของเธอก็ถูกจับต้อง 4 คนพี่ชื่อโอโฮลาห์และโอโฮลีบาห์เป็นพี่น้องสาว ทั้งสองมาเป็นของเรา ทั้งสองเกิดบุตรชายหญิง เรื่องชื่อนั้น โอโฮลาห์คือสะมาเรีย และโอโฮลีบาห์คือเยรูซาเล็ม 5 โอโฮลาห์เล่นซู้เมื่อเธอเป็นของเรา เธอลุ่มหลงพวกคนรักของเธอ คืออัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ 6 ซึ่งแต่งกายสีม่วง และเป็นเจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา พลม้าซี่ม้า 7 เธอเล่นซู้กับคนเหล่านี้ ซึ่งเป็นบุคคลที่คัดเลือกแล้วของอัสซีเรียทุกคน และเธอก็กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของทุกคนที่เธอลุ่มหลงนั้น 8 เธอมิได้เลิกการเล่นซู้ซึ่งเธอได้นำมาจากอียิปต์ เพราะว่าเมื่อยังสาวอยู่คนหนุ่มก็เข้านอนกับเธอ และจับต้องอกพรหมจารีของเธอ และเทราคะของเขาให้แก่เธอ 9 เพราะฉะนั้นเราจึงมอบเธอให้ตกอยู่ในมือพวกคนรักของเธอ คือในมือคนอัสซีเรียซึ่งเธอลุ่มหลงนั้น 10 ผู้เหล่านี้เผยความเปลือยเปล่าของเธอ เขาจับบุตรชายหญิงของเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เธอจึงเป็นคำเยาะเย้ยท่ามกลางผู้หญิงทั้งหลาย ในเมื่อได้พิพากษาลงโทษเธอแล้ว 11 เมื่อโอโฮลีบาห์น้องสาวของเธอเห็นเช่นนั้น เธอก็ทราบดีเสียยิ่งกว่าพี่สาวในเรื่องการลุ่มหลง และในการเล่นซู้ซึ่งทราบดีเสียยิ่งกว่าพี่สาว 12 เธอลุ่มหลงอัสซีเรียเพื่อนบ้านของเธอ เจ้าเมืองและผู้บังคับบัญชา ซึ่งแต่งเกราะเต็ม พลม้าซี่ม้า ทุกคนเป็นชายหนุ่มที่พึงปรารถนา 13 และเราเห็นว่าเธอมีมลทินเสียแล้ว เธอทั้งสองก็เดินทางเดียวกัน 14 แต่เธอยังเล่นซู้ยิ่งขึ้น เมื่อเธอเห็นรูปคนอยู่บนผนัง เป็นรูปคนเคลือบเขียนด้วยสีแดงเข้ม 15 มีเข็มขัดคาดเอว มีผ้าโพกศีรษะ ชายห้อยอยู่ ทุกคนเป็นเหมือนนายทหาร เป็นรูปชาวบาบิโล

โลน ซึ่งแผ่นดินเดิมของเขาคือเคลเดีย 16 เมื่อเธอเห็นรูปนั้น ก็ลุ่มหลงเขาเสียแล้ว และส่งผู้สื่อสารไปหาเขาที่เคลเดีย 17 ชาวบาบิโลนก็มาหาเธอถึงเตียงรัก และเขาก็กระทำให้เธอเป็นมลทินด้วยราคะของเขา หลังจากที่เธอโสโครกกับเขาแล้ว จิตใจเธอก็เบื่อหน่าย 18 เมื่อเธอได้ทำการเล่นชู้เสียอย่างเปิดเผย และเธอสำแดงความเปลือยเปล่าของเธอ จิตใจเราก็เบื่อหน่ายเธอ อย่างที่จิตใจเราเบื่อหน่ายพี่สาวของเธอ 19 ถึงกระนั้นเธอยังทวีการเล่นชู้ของเธอขึ้นอีก โดยหวนระลึกถึงเมื่อครั้งยังสาวอยู่ เมื่อเธอเล่นชู้อยู่ในแผ่นดินอียิปต์ 20 เธอลุ่มหลงชู้ของเธอที่นั่น ลำเนื้อของเขาก็เหมือนของลา และของเขาก็เหมือนของม้า 21 ดังนี้แหละ เจ้าก็อาลัยในราคะเมื่อเจ้ายังสาวอยู่ เมื่อคนอียิปต์จับต้องอกของเจ้า และเคล้าคิ่งหวนมสาวของเจ้า 22 เพราะฉะนั้น โอ โอโฮลิบार्ห์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า 23 ดูเถิด เรา จะเร้าคนรักที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่ายแล้วนั้น ให้มาสู่เจ้า และเราจะนำเขามาสู่เจ้าจากทุกด้าน 23 มีคนบาบิโลน และคนเคลเดียทั้งสิ้น เปโซดและโซอา และโคอา ทั้งคนฮัสซีเรียทั้งสิ้นด้วย เป็นคนหนุ่มที่ฟังปรารภณา เจ้าเมือง ผู้บังคับบัญชาทั้งสิ้น เป็นนายทหารและผู้มีชื่อเสียง ทุกคนขี่ม้า 24 เขาจะมาต่อสู่เจ้า มีรถรบ เกรียนและล้อเลื่อน และชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก เขาจะตั้งตนต่อสู่เจ้าทุกด้าน ด้วยตั้งและโล่ และหมวกเหล็ก และเราจะมอบการพิพากษาต่อหน้าเขา และเขาทั้งหลายจะพิพากษาเจ้าตามหลักการพิพากษาของเขาทั้งหลาย 25 และเราจะมุ่งความรื้อร่นของเราต่อสู่เจ้า และเขาจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกรี้ยวกราด เขาจะตัดจมูกและตัดหูของเจ้าออกเสีย และผู้ที่รื้อร่นตายจะล้มลงด้วยดาบ เขาจะจับบุตรชายและบุตรสาวของเจ้า และคนที่รื้อร่น

ตายของเจ้าจะถูกเผาด้วยไฟ 26 เขาจะถอดเอาเสื้อของเจ้าออก และนำเอาเครื่องรูปพรรณงามๆของเจ้าไปเสีย 27 เราจะทำให้ราคะและการเล่นชู้ซึ่งเจ้านำมาจากแผ่นดินอียิปต์สูญสิ้นลง เพื่อเจ้าจะมีได้เงยหน้าขึ้นดูคนอียิปต์ และระลึกถึงเขาอีกต่อไป 28 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบเจ้าไว้ในมือของผู้ที่เจ้าเกลียดชัง ในมือของผู้เหล่านั้นที่จิตใจเจ้าเบื่อหน่าย 29 และเขาทั้งหลายจะกระทำกับเจ้าด้วยความเกลียดชัง และจะริบเอาบรรดาผลแห่งการทำงานของเจ้าไปเสีย และจะทิ้งเจ้าไว้ให้เปลือยเปล่าและล่อนจ้อน จะต้องเปิดเผยความเปลือยเปล่า ราคะและการเล่นชู้ของเจ้า 30 เราจะกระทำสิ่งเหล่านี้แก่เจ้า เพราะเจ้าเล่นชู้ตามประชาชาติ และเพราะเจ้ากระทำตัวของเจ้าให้มัวหมองไปด้วยรูปเคารพของเขาทั้งหลาย 31 เจ้าดำเนินตามทางแห่งพี่สาวของเจ้า เพราะฉะนั้นเราจะมอบถ้วยของเธอใส่มือเจ้า 32 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เจ้าจะต้องดื่มจากถ้วยของพี่สาวเจ้า ซึ่งลึกและใหญ่ เจ้าจะเป็นที่หัวเราะเยาะและถูกสบประมาทเพราะถ้วยนั้นจุ่มมาก 33 เจ้าจะเต็มไปด้วยความมึนเมาและความเศร้าโศกเสียใจ ด้วยถ้วยแห่งความน่าสะพรึงกลัวและการรกร้างว่างเปล่า ถ้วยแห่งสะมาเรียพี่สาวของเจ้า 34 เจ้าจะดื่มและดื่มจนเกลี้ยง เจ้าจะแทะเศษถ้วยและฉีกอกของเจ้าเสีย เพราะเราได้สั่งวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ 35 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าลืมนเราและเหวี่ยงเราไปไว้เบื้องหลังเจ้าเสีย เพราะฉะนั้นเจ้าจงรับโทษราคะและการเล่นชู้ของเจ้าเถิด 36 พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้ายิ่งกว่านั้นอีกว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจะพิพากษาโอโฮลาห์และโอโฮลิบัทห์หรือ จงประกาศให้เขาทราบถึงการกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเขา 37 เพราะ

ว่าเธอได้กระทำการล่วงประเวณี และโลหิตอยู่ในมือของเธอ เธอกระทำการล่วงประเวณีกับรูปเคารพของเธอ และเธอยังถวายบุตรชายซึ่งเธอบังเกิดให้แก่เรานั้นให้ลุยไฟเพื่อเผาผลาญเขาเสีย 38 ยิ่งกว่านั้นอีก เธอได้กระทำเช่นนี้แก่เรา คือเธอได้กระทำให้สถานบริสุทธิ์ของเราเป็นมลทินในวันเดียวกัน และลบหลู่วันสะบาโตของเรา 39 คือขณะที่เธอฆ่าลูกของเธอเป็นเครื่องบูชารูปเคารพ ในวันนั้นเธอก็เข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา และกระทำสถานที่นั้นให้เป็นมลทิน ดูเถิด เธอกระทำการสิ่งเหล่านี้ในนิเวศของเรา 40 ยิ่งกว่านั้นอีก เธอยังได้ให้ไปหาผู้ชายมาจากเมืองไกล คือเธอใช้ผู้สื่อสารไปหา และดูเถิด เขาก็มา เธอก็ชำระตัวของเธอเอาทาดตาของเธอ และแต่งกายของเธอด้วยเครื่องประดับเพื่อคนเหล่านั้น 41 เธอนั่งอยู่บนตั่งอันสูงศักดิ์ มีโต๊ะวางอยู่ข้างหน้า ซึ่งเป็นโต๊ะที่เจ้าได้วางเครื่องหอมและน้ำมันของเรา 42 เสียงของประชาชนที่ปล่อยตัวก็ดังอยู่ใกล้เธอพร้อมกับคนสามัญ เขานำคนเสปิบามาจากถิ่นทุรกันดารด้วย และเขาเอากำไล่มือสวมที่มือของผู้หญิง และสวมมงกุฎงามๆบนศีรษะของเธอทั้งสอง 43 เราจึงกล่าวเรื่องเธอ ผู้ที่ร่วมโรยโดยการล่วงประเวณีว่า เขายังเล่นชู้กับเธอหรือ และเธอยังเล่นชู้กับเขาหรือ 44 เพราะชายเหล่านั้นยังเข้าหาเธอ อย่างเดียวกับผู้ชายเข้าหาหญิงที่เป็นโสเภณี ดังนั้นเขาก็เข้าหาโอโฮลากับโอโฮลิบาห์ซึ่งเป็นหญิงมีราคา 45 แต่คนชอบธรรมจะพิพากษาเธอ ด้วยคำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้ล่วงประเวณี และด้วยคำพิพากษาอันควรตกแก่หญิงผู้กระทำโลหิตตก เพราะเธอเป็นหญิงล่วงประเวณี และเพราะโลหิตอยู่ในมือของเธอ 46 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสด

ังนี้ว่า จงนำกองทัพมาสู้กับเธอทั้งสองนี้ และเราจะมอบเธอไว้แก่ความครั่นคร้ามและการถูกริบ 47 และกองทัพจะเอาหินขว้างเธอ และฆ่าเธอเสียด้วยดาบ เขาจะฆ่าบุตรชายหญิงของเธอ และเผาเรือนทั้งหลายของเธอเสียด้วยไฟ 48 ดังนั้นแหละ เราจะให้ราคะในแผ่นดินนั้นสูญสิ้นเสียที เพื่อผู้หญิงทั้งหลายจะได้รับความตักเตือนและไม่ประพฤติราคะอย่างที่ได้กระทำแล้วนั้น 49 ส่วนราคะของเจ้านั้นเจ้าจะต้องรับโทษ และเจ้าจะต้องรับโทษเรื่องการบุชารูปเคารพอย่างบาปหนาของเจ้า และเจ้าจะทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า□

24

คำอุปมาเรื่องหม้อน้ำที่ต้มอยู่

1 เมื่อวันที่สิบเดือนที่สิบปีที่เก้า พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเขียนชื่อของวันนี้ไว้ วันนี้ที่เดียว กษัตริย์บาบิโลนล้อมเยรูซาเล็มในวันนี้เอง 3 และจงกล่าวคำอุปมาแก่วงศ์วานที่มีกบฏ และพูดกับเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงตั้งหม้อไว้ ตั้งไว้ซี เหน้าใส่หม้อด้วย 4 ใส่ซินเนื้อเข้าไป เอาซินเนื้อดีๆ คือเนื้อโคขนาคและเนื้อสันขาหน้า เลือกระดุกดีมาใส่ให้เต็ม 5 จงเลือกแกะที่ดีที่สุดมาตัวหนึ่ง ใช้กระดุกเหล่านั้นเป็นพินไว้ไต้มัน จงต้มให้ดี เพื่อเคี้ยวกระดุกที่อยู่ในนั้นด้วย 6 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ชุ่มโลหิต วิบัติแก่หม้อที่ขึ้นสนิมข้างในและซึ่งสนิมมิได้หลุดออกมา จงเอาเนื้อออกทีละชิ้นๆ อย่างจับสลากเลย 7 เพราะว่าโลหิตที่เธอกระทำให้ตกนั้นยังอยู่ท่ามกลางเธอ เธอวางไว้

บนหิน เธอมิได้เทลงดิน เพื่อเอาฝุ่นกลบไว้⁸ เราได้วางโลหิต
 ที่เธอทำให้ตกนั้น ไว้บนก้อนหิน เพื่อมิให้ปิดโลหิตนั้นไว้ เพื่อ
 ไร้ความพิโรธ และทำการแก้แค้น⁹ เพราะฉะนั้น องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า วิบัติแก่กรุงที่ชุ่มโลหิต เราจะ
 กระทำให้กองไฟนั้นใหญ่ขึ้นด้วย¹⁰ จงสูมฟืนเข้าไปและก่อ
 ไฟขึ้น ต้มเนื้อให้ดี แล้วปรุงแต่งให้อร่อย และปล่อยกระดูก
 ให้ไหม้¹¹ และวางหม้อเปล่าไว้บนถ่าน เพื่อให้ทองสัมฤทธิ์
 นั้นร้อนและไหม้ ให้ความโสโครกละลายเสียในนั้น ให้สนิม
 ของมันไหม้ไฟ¹² เธอกระทำตัวของเธอเหนื่อยด้วยการมูสา
 ต่างๆ สนิมที่หนาของเธอก็ไม่หลุดออกไปจากเธอ สนิม
 นั้นจะต้องอยู่ในไฟ¹³ ราคะของเจ้าโสโครก เพราะว่าเราได้
 ชำระเจ้าแล้ว แต่เจ้าไม่ชำระตัว เจ้าจะไม่ถูกชำระจากความ
 โสโครกของเจ้าอีกต่อไป จนกว่าเราจะระบายความเกรี้ยว
 กราดของเราออกเหนือเจ้าจนหมด¹⁴ เราคือพระเยโฮวาห์
 ได้สั่งแล้ว จะเป็นไปอย่างนั้น เราจะกระทำเช่นนั้น เรา
 จะไม่ถอยกลับ เราจะไม่สงวนไว้ และเราจะไม่เปลี่ยนใจ เขา
 จะพิพากษาเจ้าตามวิธีการและการกระทำของเจ้า องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ□

ภรรยาของเอเสเคียลเสียชีวิต

¹⁵ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ¹⁶ □
 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เราจะเอาสิ่งที่พอดาของเจ้า
 ไปเสียจากเจ้า ด้วยการประหารเสียแล้ว ถึงกระนั้นเจ้าก็
 อย่าคร่ำครวญหรือร้องไห้ หรือให้น้ำตาตก¹⁷ จงอดกลั้น
 ไม่คร่ำครวญเถิด อย่าไว้ทุกข์ให้คนที่ตาย จง โปกผ้า
 ของเจ้า และสวมรองเท้าของเจ้า อย่าปิดริมฝีปากหรือ
 รับประทานอาหารของมนุษย์□¹⁸ ดังนั้นข้าพเจ้าจึงพูดกับ
 ประชาชนตอนเช้า และภรรยาของข้าพเจ้าก็สิ้นชีวิตตอน
 เย็น รุ่งเช้าขึ้นข้าพเจ้าก็กระทำอย่างที่ข้าพเจ้ารับพระบัญชา

19 ประชาชนก็ถามข้าพเจ้าว่า □ท่านจะไม่บอกเราทั้งหลาย หรือว่า สิ่งนี้มีความหมายอะไรแก่เรา ซึ่งท่านกระทำเช่นนี้ □ 20 แล้วข้าพเจ้าก็พูดกับเขาว่า □พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 21 จงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะลบหลู่สถานบริสุทธิ์ของเราอันเป็นความล้ำเลิศในอำนาจของเจ้า ความปรารถนาแห่งตาของเจ้า และสิ่งที่จิตวิญญาณของเจ้า ห่วงใย บุตรชายหญิงของเจ้าซึ่งเจ้าทิ้งไว้เบื้องหลังจะล้มลง ด้วยดาบ 22 และเจ้าทั้งหลายจะกระทำอย่างที่เราก่อทำ เจ้าจะไม่ปิดริมฝีปาก หรือรับประทานอาหารของมนุษย์ 23 ผ้าโพกจะอยู่บนศีรษะของเจ้า และรองเท้าจะอยู่ที่เท้าของเจ้า เจ้าจะไม่ไว้ทุกข์หรือร้องไห้ แต่เจ้าจะทรุดลงเพราะความชั่วช้าของเจ้า และจะโอดครวญแก่กันและกัน 24 เอเสเคียลจะเป็นเครื่องหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลาย ดังนั้นเจ้าได้กระทำสิ่งใด เจ้าจะกระทำอย่างนั้นทุกอย่าง เมื่อเหตุการณ์เหล่านี้มาถึง เจ้าจะได้ทราบว่าเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า 25 และเจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอาที่กำบังเข้มแข็งของเขาทั้งหลายออกไป อันเป็นความร่าเริงและเป็นสง่าราศีของเขา สิ่งที่อยู่ตาของเขาทั้งหลาย และสิ่งที่ใจของเขาปรารถนา ทั้งบุตรชายและบุตรสาวของเขา 26 ในวันที่นั้น ผู้หนีภัยจะมาหาเจ้า เพื่อจะรายงานข่าวให้เจ้าได้ยินเอง 27 ในวันที่นั้น ปากของเจ้าจะหายไปต่อหน้าผู้หนีภัย และเจ้าจะพูดและจะไม่เป็นไปอีกต่อไป ดังนั้นเจ้าจะเป็นหมายสำคัญสำหรับเขา และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นองค์พระเยโฮวาห์ □

25

การพิพากษาลงโทษคนอัมโมน

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 ๒บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย มุ่งหน้าของเจ้าไปยังคนอัมโมน และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา 3 จงกล่าวแก่คนอัมโมนว่า จงฟังพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้ากล่าวว่า ๒อ้าฮา๒ เหนือสถานบริสุทธิ์ของเราเมื่อที่นั้นถูกลบหลู่ และเหนือแผ่นดินอิสราเอลเมื่อแผ่นดินนั้นรกร้างไป และเหนือวงศัวานยูดาห์เมื่อต้องตกไปเป็นเชลย 4 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะมอบเจ้าให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกให้เป็นกรรมสิทธิ์ เขาจะตั้งปราสาททั้งหลายท่ามกลางเจ้า และสร้างที่อยู่ของเขาท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะรับประทานผลไม้ของเจ้า และจะดื่มน้ำนมของเจ้า 5 เราจะกระทำให้เมืองรับบาห์เป็นทุ่งหญ้าสำหรับอูฐ และทำให้ที่ของคนอัมโมนเป็นคอกสำหรับฝูงแพะแกะ แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ 6 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะเจ้าได้ตบมือและกระพือเท้าและปัดด้วยใจคิดร้ายต่อแผ่นดินอิสราเอล 7 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราได้ยื่นมือของเราออกต่อสู้เจ้า และจะมอบเจ้าไว้แก่ประชาชนทั้งหลายให้เป็นของริบ และเราจะตัดเจ้าออกเสียจากชนชาติทั้งหลาย และเราจะกระทำให้เจ้าพินาศไปจากประเทศต่างๆ เราจะทำลายเจ้า แล้วเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษคนโมอับ

8 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เพราะโมอับและเสอีร์กล่าวว่า ๒ดูเถิด วงศัวานยูดาห์ก็เหมือนประชาชาติอื่นๆทั้งสิ้น๒ 9 เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะเปิดไหล่เขาโมอับจนไม่มีเมืองเหลือ คือเมืองของเขาจากด้านนั้น สงาราคีของประเทศนั้น คือเมืองเบธเยซิโมท เมืองบาอัลเมโอนและ

เมืองศิรียาธาอิม ¹⁰ เราจะมอบเมืองเหล่านั้นให้แก่ประชาชนทางทิศตะวันออกพร้อมกับคนอัมโมนให้เป็นกรรมสิทธิ์ เพื่อว่าจะไม่มีใครนึกถึงคนอัมโมนอีกในท่ามกลางประชาชาติ ¹¹ และเราจะพิพากษาลงโทษโมอับ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

การพิพากษาลงโทษคนเอโดม

¹² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าเอโดมได้ประพฤตอย่างแค้นต่ออวงศวานของยูดาห์ และได้กระทำความชั่วนักหนาในการที่แค้นเขา ¹³ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสตั้งนี้ว่า เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือเอโดมด้วย และจะตัดคนและสัตว์ออกเสียจากเมืองนั้น และเราจะกระทำให้เมืองนั้นรกร้างตั้งแต่เมืองเทมาน และชาวเมืองเดดานก็จะล้มลงด้วยดาบ ¹⁴ และเราจะวางการแค้นของเราลงเหนือเมืองเอโดมด้วยมือของอิสราเอลประชาชนของเรา และเขาจะกระทำตามความกริ้วและความพิโรธของเราในเมืองเอโดม และเขาจะทราบถึงการแค้นของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ

การพิพากษาลงโทษคนฟีลิสเตีย

¹⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะว่าคนฟีลิสเตียได้กระทำอย่างแค้น และทำการแค้นด้วยใจคิดร้ายหมายทำลาย เพราะเกลียดชังแต่หนหลัง ¹⁶ เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะเหยียดมือของเราออกเหนือคนฟีลิสเตีย และเราจะตัดคนเคเรี้ออก และทำลายคนที่เหลืออยู่ตามฝั่งทะเลนั้นเสีย ¹⁷ เราจะทำกรทำการแค้นใหญ่ยิ่งเหนือเขาด้วยการตีเตียนอย่างรุนแรง แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้วางการแค้นของเราไว้เหนือเขา□

26

การพิพากษาลงโทษที่จะมาสู่เมืองไทรเซ

1 อยู่มาในวันต้นเดือนปีที่สิบเอ็ด พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เพราะว่าเมืองไทรเซได้พุดเกี่ยวพันกับเขรฐาเล็มว่า □อ้าฮา ประตุมืองของชนชาติทั้งหลายหักเสียแล้ว มันเปิดกว้างไว้รับข้า มันร้างเปล่าแล้ว ข้าจะบริบูรณ์ขึ้น□ 3 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด โอ เมืองไทรเซเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า และจะนำประชาชาติเป็นอันมากมาต่อสู้อเจ้า ดังทะเลกระทำให้คลื่นของมันขึ้นมา 4 เขาทั้งหลายจะทำลายกำแพงเมืองไทรเซ และพังทลายหอคอยของเมืองนั้นเสีย และเราจะขุดดินเสียจากเมืองนั้น กระทำให้อยู่นบนยอดของศิลา 5 เมืองนั้นจะเป็นที่สำหรับตากอวนอยู่กลางทะเล เพราะเราได้ล้นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส และเมืองนั้นจะเป็นของปล้นแห่งบรรดาประชาชาติ 6 และพวกธิดาของเมืองนี้ซึ่งอยู่บนแผ่นดินใหญ่จะต้องถูกฆ่าเสียด้วยดาบ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ 7 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์บาบิโลน ผู้เป็นจอมกษัตริย์มายังเมืองไทรเซจากทิศเหนือ พร้อมทั้งม้าและรถรบกับพลม้าและกองทหารกับคนมากมาย 8 ท่านจะฆ่า ธิดาของเจ้าบน แผ่นดิน ใหญ่เสียด้วยดาบ ท่านจะก่อกำแพงล้อมเจ้าไว้และก่อเชิงเทินทำด้วยดีงต่อสู้อกับเจ้า 9 ท่านจะตั้งเครื่องทะเลงต่อสู้อกับกำแพงของเจ้า และท่านจะเอาขวานของท่านฟันหอคอยของเจ้าลง 10 ม้าของท่านมากมายจนฝุ่นม้าตลบคลุมเจ้าไว้ กำแพงเมืองของเจ้าจะสั่นสะเทือนด้วยเสียงพลม้าและล้อเลื่อนและรถรบ เมื่อท่านจะยกเข้าประตุมืองของเจ้า อย่างกับคนเดิน

เข้าเมืองเมื่อเมืองนั้นแตกแล้ว 11 ท่านจะยำที่ถนนทั้งปวง
 ของเจ้าด้วยกิบม้า ท่านจะฆ่าชนชาติของเจ้าเสียด้วยดาบ
 และเสาอันแข็งแรงของเจ้าจะล้มลงถึงดิน 12 ทรัพย์สมบัติ
 ของเจ้าเขาทั้งหลายจะเอาเป็นของริบ และสินค้าของเจ้า
 เขาจะเอามาเป็นของปล้น เขาจะพังกำแพงของเจ้าลง และ
 จะทำลายบ้านอันพึงใจของเจ้าเสีย หิน ไม้ และดินของเจ้า
 นั้นเขาจะโยนทิ้งเสียกลางน้ำ 13 เสียงเพลงของเจ้านั้นเราก็
 จะให้หยุด และเสียงพิณเขาคู่ของเจ้าจะไม่ได้ยินอีก 14 เรา
 จะกระทำให้อยู่บนยอดของศิลา เจ้าจะเป็นสถานที่สำหรับ
 ตากอวน จะไม่มีใครสร้างเจ้าขึ้นใหม่เลย เพราะเราคือพระ
 เยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสด
 รั้งนี้แหละ 15 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสดตั้งนี้แก่เมืองไท
 ระว่า เกาะต่างๆจะมีได้สันสะเทือนด้วยเสียงที่เจ้าล้ม เมื่อผู้
 ชาติเจ็บร้องครวญคราง เมื่อการเข่นฆ่าได้เกิดอยู่ท่ามกลาง
 เจ้าหรือ 16 แล้วเจ้านายทั้งสิ้นที่ทะเลจะก้าวลงมาจากบัลลังก์
 และเปลื้องเครื่องทรงออก และปลดเครื่องแต่งตัวที่ปัก
 ออกเสีย และจะเอาความสั่นกลัวมาเป็นเครื่องทรง จะประ
 ทับอยู่บนพื้นดินและสันอยู่ทุกขณะและหวาดกลัวเพราะเจ้า
 17 ท่านเหล่านี้จะเปล่งเสียงบทร่ำครวญเรื่องเจ้า และกล่าว
 แก่เจ้าว่า □ผู้มีพลเมืองเป็นชาวกะลาสีเอ๋ย เจ้าถูกทำลายแล้ว
 เจ้าเป็นเมืองที่มีชื่อเสียง เจ้าเป็นเมืองแข็งกล้าอยู่ที่ทะเล
 ทั้งเจ้าและชาวเมืองของเจ้า ว่าถึงคนที่นี่แล้วเจ้าให้เขา
 กลัว 18 บัดนี้ เกาะทั้งหลายก็จะสันสะเทือนในวันที่เจ้าล้ม
 ลง เออ บรรดาเกาะที่อยู่ในทะเลก็จะกลัวเพราะเจ้าสิ้นไป
 เสีย □ 19 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสดตั้งนี้ว่า เมื่อเรา
 จะกระทำให้เจ้าเป็นเมืองรกร้างเหมือนอย่างเมืองที่ไม่มีคน
 อาศัย เมื่อเราจะนำทะเลลึกมาท่วมเจ้า และน้ำมากหลายจะ
 คลุมเจ้าไว้ 20 แล้วเราจะนำเจ้าลงไปพร้อมกับคนเหล่านั้นที่
 ลงไปยังปากแดนคนตายไปอยู่กับคนสมัยเก่า และจะปล่อย

ให้เจ้าอยู่ที่โลกบาดาล ในสถานที่ที่โดดเดี่ยวอ้างว้างมาแต่โบราณ พร้อมกับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เพื่อว่าจะไม่มีใครอาศัยอยู่ในเจ้า และเราจะตั้งสง่าราศีในแผ่นดินของคนเป็น ²¹ เราจะกระทำให้เจ้าเป็นที่น่าครั่นคร้าม จะไม่มีเจ้าอีกแล้ว ถึงใครจะมาหาเจ้า เขาจะมาหาเจ้าไม่พบอีกต่อไปเป็นนิตย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

27

บทคำครวญเรื่องเมืองไทระ (ว 18:1-24)

¹ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า ² □เจ้าบุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคำครวญเรื่องเมืองไทระ ³ และจงกล่าวแก่เมืองไทระ โอ ผู้อยู่ที่ทางเข้าสู่ทะเลเอ๋ย เป็นพ่อค้าแห่งชนชาติทั้งหลายที่อยู่ตามเกาะต่างๆ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ เมืองไทระเอ๋ย เจ้าได้กล่าวว่า □ข้านี้มีความมั่งคั่งพร้อมสรรพ□ ⁴ พรหมแดนของเจ้าอยู่ที่กลางทะเล ผู้ก่อสร้างได้กระทำให้ความมั่งคั่งของเจ้าพร้อมสรรพ ⁵ กระดานเรือของเจ้าทั้งสิ้นเขาทำด้วยไม้สนสามใบมาจากเสนีร์ เขาเอาไม้สนสีดาร์มาจากเลบานอนทำเป็นเสากระโดงให้เจ้า ⁶ เขาไม้โอ๊กแห่งเมืองบาชานมาทำเป็นกรรเชียงของเจ้า หมู่คนอาเซอร์ทำแทนฝั่งด้วยงาช้างซึ่งมาจากเกาะคิธิม ⁷ ส่วนใบของเจ้านั้น ทำด้วยผ้าป่านปักเนื้อละเอียดจากอียิปต์ ส่วนสิ่งที่คลุมไว้เหนือเจ้านั้น เป็นสีฟ้าสีม่วงมาจากเกาะต่างๆแห่งเมืองเอลิซาห์ ⁸ ชาวเมืองไซดอนและเมืองอารวัตเป็นฝักรรเชียงของเจ้า โอ ไทระ นักปราชญ์ของเจ้าอยู่ในเจ้า เขาเป็นต้นหนของเจ้า ⁹ ผู้ใหญ่ของเมืองเกบาลและนักปราชญ์ของเมืองนี้ก็อยู่ในเจ้าเป็นช่างไม้ประจำเรือให้เจ้า บรรดาเรือทะเลทั้งสิ้นพร้อมกะลาสี

ก้อยู่ในเจ้าเพื่อแลกเปลี่ยนสินค้ากับเจ้า ¹⁰ ชาวเปอร์เซีย และ
 ลูด และฟุต ก้อยู่ในกองทัพของเจ้า เขาทั้งหลายเป็นทหาร
 ของเจ้า เขาแขวนโล่และหมวกเหล็กในเจ้า เขากระทำให้เจ้า
 มีสง่า ¹¹ ชาวอารวัดพร้อมกับทหารของเจ้าอยู่บนกำแพง
 โดยรอบ ชาวคามัดอยู่ในหอคอยของเจ้า เขาแขวนโล่ไว้
 ตามกำแพงของเจ้าโดยรอบ เขากระทำให้ ความงามของ
 เจ้าพร้อมสรรพ ¹² ทารชีซไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามี
 ทรัพยากรมากมายหลายชนิด เขาเอาเงิน เหล็ก ดินบุก และ
 ตะกั่วมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ¹³ เมืองยาวาน ทุบัล
 และเมเชค ค้าขายกับเจ้า เขาแลกเปลี่ยนคนและภาชนะทอง
 สัมฤทธิ์กับสินค้าของเจ้า ¹⁴ วงศ์วานโทการมาห์เอาม้า ม้าศึก
 และล่อมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ¹⁵ ชาวเดदानทำการค้าขาย
 กับเจ้า เกาะต่างๆเป็นอันมากเป็นตลาดประจำของเจ้า เขา
 นำงาช้างและไม้มะเกลือมาเป็นค่าของสินค้า ¹⁶ เมืองซีเรีย
 ไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เขาเอามรกต
 ผ้าสีม่วง ผ้าปัก ป่านเนื้อละเอียด หินประกา รัง และโมรา
 มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ¹⁷ ยูดาห์และแผ่นดินอิสราเอลก็
 ค้าขายกับเจ้า เขาเอาข้าวสาลีเมืองมินนิทและเมืองปานาง
 น้ำผึ้ง น้ำมัน พิมเสน มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ¹⁸ ดามัสกัส
 ไปมาค้าขายกับเจ้าเพราะเจ้ามีสินค้าอุดม เพราะทรัพยากร
 มากมายหลายชนิดของเจ้า มีเหล้าองุ่นเฮลโบน และขนแกะ
 ขาว ¹⁹ ดานและยาวานมาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า เขาเอาเหล็ก
 หล่อ การบูร ตะไคร้มาแลกเปลี่ยนกับสินค้าของเจ้า ²⁰ เมืองเดด
 านค้าขายกับเจ้า ในเรื่องเสื้อผ้าอันมีค่าสำหรับเหล่ารอรบ
²¹ เมืองอาระเบียและเจ้านายทั้งหลายของเมืองเคดาร์ เป็น
 พ่อค้าขาประจำในเรื่องลูกแกะ แกะผู้แพะ เขาไปมาค้าขาย
 กับเจ้าในเรื่องเหล่านี้ ²² พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบาและ
 เมืองราอามาห์ก็ค้าขายกับเจ้า เขาเอาเครื่องเทศชนิดดี ๆ
 ทั้งสิ้นและเพชรพลอยทุกชนิด และทองคำมาแลกเปลี่ยนกับ

เจ้า ²³ เมืองฮาราน คานเนห์และเอเดน พ่อค้าทั้งหลายของเมืองเซบา อัสซุร และคิลมาดก็ค้าขายกับเจ้า ²⁴ เมืองเหล่านี้ทำการค้าขายกับเจ้าในตลาดของเจ้าในเรื่องเครื่องแต่งกายอย่างดีวิเศษ เสื้อสีฟ้าและเสื้อปัก และพรมทำด้วยด้ายสีต่างๆมัดไว้แน่นด้วยด้ายพื้น ²⁵ กำปั่นทั้งหลายของเมืองทาร์ชิชบรรทุกสินค้าของเจ้า ดังนั้น เจ้าจึงบริบูรณ์และรุ่งโรจน์อย่างมากในท้องทะเล ²⁶ ฝักรรเชียงของเจ้านำเจ้าออกไปที่ในทะเลลึก ลมตะวันออกทำให้เจ้าอับปางในท้องทะเล ²⁷ ทรัพย์สินของเจ้า ของขายของเจ้า สินค้าของเจ้า ลูกเรือของเจ้า และต้นหนของเจ้า ช่างไม้ประจำของเจ้า ผู้ค้าสินค้าของเจ้า นครบทั้งสินของเจ้าผู้อยู่ในเจ้าพร้อมกับพรรคพวกทั้งสินของเจ้าที่อยู่ท่ามกลางเจ้า จะจมลงในท้องทะเลในวันล่มจมของเจ้า ²⁸ แผ่นดินจะสั่นสะท้านเมื่อได้ยินเสียงโวยวายของต้นหนของเจ้า ²⁹ บรรดาผู้ที่ถือกรรเชียงพวกลูกเรือและบรรดาต้นหนแห่งทะเลจะลงมาจากเรือของเขา มายืนอยู่บนฝั่ง ³⁰ และจะพิลาปรำให้เพราะเจ้า และจะร้องไห้หนักหนา เขาจะเหวี่ยงฝุ่นขึ้นศีรษะของเขา และจะกลิ้งเกลือกอยู่ที่กองขี้เถ้า ³¹ เขาจะโกนผมเพราะเจ้าและเอาผ้ากระสอบคาดเอาไว้ เขาจะร้องไห้เพราะเจ้าด้วยจิตใจอันขมขื่นกับไว้ทุกข์หนัก ³² ในการพิลาปรำไห่นั้น เขาจะเปล่งเสียงบทร่ำครวญเพื่อเจ้าและได้ร้องทุกข์เพื่อเจ้าว่า ภูมิภาคใดหรือที่ถูกทำลายเหมือนเมืองไทระ ในท่ามกลางทะเล ³³ เมื่อสินค้าของเจ้ามาจากทะเลก็กระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากพอใจ เจ้าได้กระทำให้บรรดาภคินีแห่งโลกมั่งคั่ง ด้วยสมบัติและสินค้าอันอุดมของเจ้า ³⁴ ในเมื่อเจ้าอับปางเสียด้วยทะเลในห้วงน้ำลึก สินค้าของเจ้าและพรรคพวกทั้งหลายของเจ้าจะได้จมลงพร้อมกับเจ้า ³⁵ พวกชาวเกาะต่างๆทั้งสินจะตกตะลึงเพราะเจ้า ภคินีทั้งหลาย

ของพวกเขาจะเกรงกลัวยิ่งนัก สี่พระพักตร์ของพระองค์ก็
ดูวิตกกังวล³⁶ พ่อค้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลายจะเย้ยหยัน
เจ้า เจ้าจะเป็นสิ่งที่น่าหวาดผวา และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไป
เป็นนิตย์ □ □

28

การตีเตียนเจ้าเมืองไทรเซ

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 บุตร
แห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่เจ้าเมืองไทรเซว่า องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะใจของเจ้าผยองขึ้นและเจ้า
ได้กล่าวว่า □ ข้าเป็นพระเจ้า ข้านั่งอยู่ในที่นั่งแห่งพระเจ้าใน
ท้องทะเล □ แต่เจ้าเป็นเพียงมนุษย์ มิใช่พระเจ้า แม้เจ้าจะ
ยึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของพระเจ้า³ ดูเถิด เจ้าฉลาด
กว่าดาเนียลจริง ไม่มีความลับอันใดที่ซ่อนให้พ้นเจ้าได้⁴
เจ้าหาทรัพย์สมบัติมาสำหรับตน โดยสติปัญญาและความ
เข้าใจของเจ้า และได้รวบรวมทองคำและเงินมาไว้ในคลัง
ของเจ้า⁵ ด้วยสติปัญญายิ่งใหญ่ในการค้าของเจ้า เจ้าได้
ทวีทรัพย์สมบัติของเจ้าขึ้น และจิตใจของเจ้าก็ผยองขึ้นใน
ทรัพย์สมบัติของเจ้า⁶ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้ายึดถือใจของเจ้าว่าเป็นใจของ
พระเจ้า⁷ เพราะฉะนั้น ดูเถิด เราจะนำคนต่างด้าวมาสู่เจ้า
เป็นชนชาติที่ทารุณในบรรดาประชาชาติ เขาทั้งหลายจะซัด
ดาบออกต่อสู้กับความงามแห่งสติปัญญาของเจ้า และเขาจะ
กระทำให้ความฉลาดปราดเปรื่องของเจ้าเป็นมลทิน⁸ เขา
ทั้งหลายจะดันเจ้าลงไปที่ในปากแดนคนตาย และเจ้าจะตาย
อย่างคนที่ถูกฆ่าในท้องทะเล⁹ เจ้ายังจะกล่าวอีกหรือ ว่า
□ ข้าเป็นพระเจ้า □ ต่อหน้าคนที่ฆ่าเจ้า ถึงเจ้าเป็นเพียงมนุษย์
มิใช่พระเจ้า อยู่ในมือของคนที่ฆ่าเจ้า¹⁰ เจ้าจะตายอย่าง

คนที่มีไต่เข้าสู่นัดตาย โดยมือของคนต่างด้าว เพราะเรา
 ได้ลั่นวาจาแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าได้ตรัส^{๑๑} พระ
 วาจาของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ^{๑๒} บุตรแห่งมนุษย์
 เอ๋ย จงเปล่งเสียงบทคร่ำครวญเพื่อกษัตริย์เมืองไทระ และ
 จงกล่าวแก่ท่านว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า
 เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และ
 มีความงามอย่างพร้อมสรรพ ^{๑๓} เจ้าเคยอยู่ในเอเดน พระ
 อุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่างเป็นเสื่อของเจ้า คือ
 ทับทิม บุษราคัม เพชร พลอยเขียว พลอยสีน้ำข้าว และหยก
 ไพฑูรย์ มรกต พลอยสีแดงเข้มและทองคำ ความเชี่ยวชาญ
 แห่งรามะนาและปีของเจ้าได้จัดเตรียมไว้ในวันที่สร้างเจ้า
 ขึ้นมา ^{๑๔} เจ้าเป็นครูผู้พิทักษ์ที่ได้เจิมตั้งไว้ เราได้ตั้งเจ้า
 ไว้ เจ้าเคยอยู่บนภูเขาบรียูทแห่งพระเจ้า และเจ้าเคยเดิน
 อยู่ท่ามกลางศิลาเพลิง ^{๑๕} เจ้าก็ปราศจากตำหนิในวิธีการทั้ง
 หลายของเจ้า ตั้งแต่วันที่เจ้าได้ถูกสร้างขึ้นมาจนพบความ
 ชั่วช้าในตัวเจ้า ^{๑๖} ในความอุดมสมบูรณ์แห่งการค้าของเจ้า
 นั้น เจ้าก็เต็มด้วยการทารุณ เจ้ากระทำบาป ดังนั้น โอ ครูผู้
 พิทักษ์เอ๋ย เราจะขับเจ้าออกไปจากภูเขาแห่งพระเจ้าดูจสิ่ง
 มลทิน และเราจะกำจัดเจ้าเสียจากท่ามกลางศิลาเพลิง ^{๑๗}
 จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงามของเจ้า เจ้ากระทำ
 ให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงาม
 ของเจ้า เราจะเหวี่ยงเจ้าลงที่ดิน เราจะตีแผ่เจ้าต่อหน้ากษ
 ตริย์ทั้งหลาย เพื่อตาของท่านทั้งหลายเหล่านั้นจะเปลือยอยู่
 ที่เจ้า ^{๑๘} เจ้ากระทำให้สถานบรียูทของเจ้าเป็นมลทิน โดย
 ความชั่วช้าเป็นอันมากของเจ้า ในการค้าอันชั่วช้าของเจ้า
 เหตุฉะนั้นเราจะนำไฟออกมาจากท่ามกลางเจ้า ไฟจะเผา
 ผลาญเจ้า เราจะกระทำให้เจ้าเป็นเถ้าถ่านไปบนแผ่นดินโลก

ท่ามกลางสายตาของคนทั้งปวงที่มองดูเจ้าอยู่ 19 บรรดาผู้ที่รู้จักเจ้าท่ามกลางชนชาติทั้งหลาย เขาจะตกตะลึงเพราะเจ้า เจ้าจะสิ้นสูญลงอย่างน่าครั่นคร้าม และจะไม่ดำรงอยู่อีกต่อไปเป็นนิรันดย์

การพิพากษาลงโทษเมืองไซดอน

20 พระวอจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 21 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าต่อสู้อิซราเอล และพยากรณ์กล่าวโทษเมืองนั้น 22 และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ไซดอนเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า เราจะทำสงครามกับเจ้า และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราทำการพิพากษาลงโทษในเมืองนั้น และสำแดงความบริสุทธิ์ของเราในเมืองนั้น 23 เพราะเราจะส่งโรครระบาดเข้ามาในเมืองนั้น และส่งโลหิตเข้ามาในถนนของเมืองนั้น คนที่ถูกบาดเจ็บจะล้มลงท่ามกลางเมืองนั้น ล้มลงด้วยดาบที่อยู่รอบเมืองนั้นทุกด้าน แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ 24 และส่วนวงศ์วานอิสราเอลนั้น จะไม่มีหนามย้อยที่ทิมแทง หรือมีหนามใหญ่มายอกอีก ท่ามกลางคนทั้งปวงซึ่งได้เคยกระทำแก่เขาด้วยความดูหมิ่น แล้วเขาจะทราบว่าเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงรวบรวมวงศ์วานอิสราเอล

25 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เมื่อเราจะรวบรวมวงศ์วานอิสราเอลจากชนชาติทั้งหลาย ซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ท่ามกลางนั้น และเมื่อเราจะสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขา ท่ามกลางสายตาของประชาชาติทั้งหลายแล้ว เขาทั้งหลายจะได้อาศัยอยู่ในแผ่นดิน

ดินของเขาเอง ซึ่งเราได้มอบให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา 26 และเขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในที่นั้นอย่างปลอดภัย เออ เขาจะสร้างบ้านเรือนและปลูกสวนองุ่น เมื่อเรากระทำการพิพากษาลงโทษคนทั้งหลายที่อยู่รอบเขา ผู้ได้กระทำต่อเขาด้วยความดูหมิ่นนั้น เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ด้วยความมั่นใจ แล้วเขาทั้งหลายจะทราบบว่า เราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย□

29

ทรงสัญญาว่าจะพิพากษาลงโทษอียิปต์

1 เมื่อวันที่สิบสองเดือนสิบในปีที่สิบ พระวามะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสุฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ พยากรณ์กล่าวโทษกษัตริย์และอียิปต์ทั้งสิ้น 3 พุดไปเกิดและกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้าฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ ผู้เป็นพญานาคมหึมา นอนอยู่กลางแม่น้ำทั้งหลายของม้น ผู้กล่าวว่า □แม่น้ำของข้าก็เป็นของข้า ข้าสร้างม้นขึ้นเพื่อตัวของข้าเอง□ 4 เราจะเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรไกรของเจ้า และจะกระทำให้ปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าติดกับเกล็ดของเจ้า และเราจะลากเจ้าขึ้นมาจากกลางแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า และบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้าจะติดอยู่กับเกล็ดของเจ้า 5 เราจะเหวี่ยงเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทั้งตัวเจ้าและบรรดาปลาในแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เจ้าจะตกลงที่พื้นทุ่ง จะไม่มีใครรวบรวมและฝังเจ้าไว้ เราได้มอบเจ้าไว้ให้เป็นอาหารของสัตว์ป่าดินและของนกในอากาศ 6 แล้วคนที่อยู่ในอียิปต์ทั้งสิ้นจะทราบบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเจ้าเป็นไม้เท้าอ้อของ

วงศัวานอิสราเอล 7 เมื่อเขาเอามือจับเจ้า เจ้าก็หึก และบาดบ่าของเขาทุกคน และเมื่อเขาฟิงเจ้า เจ้าก็โค่น และกระทำให้บั้นเอวของเขาทุกคนสั้นหมด 8 ดังนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำดาบมาเหนือเจ้า และตัดมนุษย์และสัตว์ให้ขาดจากเจ้าเสีย 9 แผ่นดินอียิปต์จะเป็นที่รกร้างและถูกทิ้งไว้เสียเปล่า แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เพราะเขาได้กล่าวว่า □แม่น้ำเป็นของข้า และข้าสร้างมันขึ้นมา□ 10 เหตุฉะนั้น ดูเถิด เราจะต่อสู้กับเจ้า และกับแม่น้ำทั้งหลายของเจ้า เราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างอย่างสิ้นเชิง ตั้งแต่หอคอยแห่งสิเอเนไกล ไปจนถึงพรมแดนเอธิโอเปีย 11 จะไม่มีเท้ามนุษย์ข้ามแผ่นดินนั้น และจะไม่มีตีนสัตว์ข้ามแผ่นดินนั้น จะไม่มีใครอาศัยอยู่ถึงสี่สิบปี 12 และเราจะกระทำให้แผ่นดินอียิปต์เป็นที่รกร้างท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้างนั้น และหัวเมืองของมันจะรกร้างอยู่สี่สิบปีท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไปท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศต่างๆ 13 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อสิ้นสี่สิบปีแล้ว เราจะรวบรวมคนอียิปต์จากท่ามกลางชนชาติทั้งหลายซึ่งเขากระจัดกระจายไปอยู่ด้วยนั้น 14 และเราจะให้อียิปต์กลับสู่สภาพเดิม และนำเขากลับมายังแผ่นดินปัทโมโรส ซึ่งเป็นแผ่นดินดั้งเดิมของเขา และเขาทั้งหลายจะเป็นราชอาณาจักรต่ำต้อยที่นั่น 15 จะเป็นราชอาณาจักรที่ต่ำต้อยที่สุดในบรรดาราชอาณาจักรทั้งหลาย และจะไม่เคยยกตนขึ้นเหนือประชาชาติทั้งหลายอีกเลย เพราะเราจะทำให้เขาเป็นราชอาณาจักรเล็กจนไม่สามารถจะปกครองประชาชาติอื่นได้ 16 และจะไม่เป็นที่วางใจของ

วงศ์วานอิสราเอลอีก อันทำให้สำนึกถึงความชั่วช้าของเขา เมื่อหันไปพึ่งพาอียิปต์นี้ แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า□ 17 ต่อมาเมื่อวันที่หนึ่ง เดือนที่หนึ่ง ในปีที่ยีสิบเจ็ด พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 18 □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เนบูกัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ให้กองทัพมาสู้รบกับเมืองไทระอย่างหนัก จนศิระษะทุกศิระษะล้วน และบ่าทุกบ่าก็ถลอก ถึงกระนั้นท่านเองหรือกองทัพของท่านก็ไม่ได้ทำอะไรไปจากไทระอันเป็นคำแรงซึ่งท่านได้กระทำต่อเมืองนั้น 19 เหตุฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราจะมอบแผ่นดินอียิปต์ไว้กับเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน และท่านจะเอาคนเป็นอันมากของเขาไป และริบข้าวของไป และปล้นเอาไปเป็นค่าจ้างกองทัพของท่าน 20 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เราได้มอบแผ่นดินอียิปต์ให้ไว้แก่ท่าน เพื่อเป็นค่าแรงงานซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำเพื่อเรา 21 ในวันนั้นเราจะกระทำให้มีเขาก่อขึ้นมาที่วงศ์วานอิสราเอล และเราจะให้เจ้าอ้าปากพูดท่ามกลางเขาทั้งหลาย แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์□

30

วันแห่งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าทรงลงโทษอียิปต์

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงพิลาปร่ำไรเถิดว่า □ อนิจจาหนอวันนั้น□ 3 เพราะวันนั้นใกล้เข้ามาแล้ว วันแห่งพระเยโฮวาห์ใกล้เข้ามา จะเป็นวันมีเมฆ เป็นเวลาที่กำหนดของประชาชาติ 4 ดาบเล่มหนึ่งจะมาเหนืออียิปต์ และความแสนระทมจะอยู่ในเอธิโอเปีย เมื่อคนที่ถูกฆ่าจะล้มในอียิปต์ และพวกเขาจะ

เอาคนเป็นอันมากของประเทศนั้นไปเสีย และรากฐานของเมืองนั้นก็จะถูกทำลายลง 5 เอธิโอเปีย และพุด และลูด และคนที่ปะปนกันทั้งปวง และลิเบีย และประชาชนแห่งแผ่นดินนั้นที่อยู่โน้นสนับบาตจะล้มลงพร้อมกับเขาด้วยดาบ 6 พระเยโฮวาห์ตรัสตั้งนี้ว่า ผู้เหล่านั้นที่สนับสนุนอียิปต์จะล้มจม และอานาภาพอันผยองของมันจะลงมา และจากหอคอยแห่งสิเอเน เขาจะล้มลงภายในประเทศนั้นด้วยดาบ องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสตั้งนี้ แหละ 7 และมันจะรกร้างอยู่ท่ามกลางประเทศทั้งหลายที่รกร้าง และหัวเมืองของมันจะอยู่ท่ามกลางหัวเมืองทั้งหลายที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่า 8 และเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราวางเพลิงที่อียิปต์ และผู้ช่วยทั้งหมดของมันก็ทำลายแล้ว 9 และในวันนั้นทูตจะลงเรือไปจากเรา เพื่อจะกระทำให้คนเอธิโอเปียที่เดินเล่ออยู่นั้นครั่นคร้าม ความแสนระทมจะมาถึงเขาเหล่านั้น เหมือนในวันกำหนดของอียิปต์ เพราะ ดูเถิด วันนั้นมาถึงจริงๆ 10 องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะกระทำให้คนเป็นอันมากของอียิปต์สิ้นสุดลง ด้วยมือของเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งบาบิโลน 11 ตัวท่านพร้อมกับชนชาติของท่านคือชนชาติที่ทารุณที่สุดในบรรดาประชาชาติ จะถูกนำเข้ามาเพื่อทำลายแผ่นดินนั้น และเขาจะชกดาบออกต่อสู้อียิปต์กระทำให้แผ่นดินเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่า 12 และเราจะกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายแห้งไป เราจะขายแผ่นดินนั้นไว้ในมือของคนชั่ว เราจะกระทำให้แผ่นดินและสารพัดที่อยู่บนแผ่นดินนั้นร้างเปล่าโดยมือของคนต่างด้าว เราคือพระเยโฮวาห์ได้สิ้นวาจาแล้ว 13 องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ตรัสตั้งนี้ว่า เราจะทำลายรูปเคารพ และจะกระทำให้ปฏิมากรที่ในเมืองโนฟสิ้นสุดลง และจะไม่มีจ้าวจากแผ่นดินอียิปต์อีก ดังนั้นเรา

จะใส่ความยำเกรงไว้ในแผ่นดินอียิปต์¹⁴ เราจะกระทำให้
 ปีทโรสเป็นทึรกร้าง และจะวางเพลิงในโคอัน และจะกระทำให้
 การพิพากษาเมืองโน¹⁵ เราจะเหตความเดือดดาลของเราลง
 บนเมืองสินซึ่งเป็นขุมกำลังของอียิปต์ และจะตัดเหล่าฝูงชน
 ออกเสียจากเมืองโน¹⁶ และเราจะวางเพลิงในอียิปต์ เมือง
 สินจะอยู่ในมหันตทุกข์ เมืองโนจะแตกและเมืองโนฟจะมี
 ปรปักษ์ในเวลากลางวัน¹⁷ ชายฉกรรจ์ของเมืองอาเวนและ
 เมืองพีเบเสทจะล้มลงด้วยดาบ และเมืองนั้นจะตกไปเป็น
 เชลย¹⁸ ที่เมืองทาบานเทศกลางวันจะมีมืดเมื่อเราทำล่ายแอก
 ของอียิปต์ และอาณาภอันผยองของเมืองนั้นจะสิ้นสุดลง
 จะมีเมฆมาคลุมเมืองนั้นไว้และเหล่าธิดาของเมืองนั้นจะตก
 ไปเป็นเชลย¹⁹ เราจะกระทำการพิพากษาลงโทษอียิปต์ดังนี้
 แลละ แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์

พระเจ้าทรงช่วยบาบิโลนและสู้กับอียิปต์

²⁰ ต่อมาเมื่อวันที่เจ็ด เดือนที่หนึ่ง ในปีทีสี่สิบเอ็ด พระวณะ
 ของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ²¹ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
 เราได้กระทำให้แขนของฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์หัก และดู
 เกิด ไม่มีผู้ใดพันแขนให้ ไม่มีผู้ใดเอาผ้ามาพันแขนเพื่อจะ
 รักษาให้หาย เพื่อให้เข้มแข็งที่จะถือดาบได้อีก ²² เหตุฉะนั้น
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเกิด เราเป็นปฏิ
 ปักษ์กับฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ เราจะหักแขนของเขา ทั้ง
 แขนที่ยังแข็งแรงและแขนที่หักแล้วนั้น เราจะกระทำให้ดาบ
 หลุดจากมือของเขา ²³ เราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจายไป
 อยู่ท่ามกลางประชาชาติ และจะกระจายเขาไปตามประเทศ
 ต่างๆ ²⁴ และเราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน
 และเอาดาบของเราใส่มือให้ แต่เราจะหักแขนของฟาโรห์
 และเขาจะคร่ำครวญต่อหน้าท่านอย่างคนถูกบาดเจ็บเจียน
 จะตาย ²⁵ เราจะเสริมกำลังแขนของกษัตริย์แห่งบาบิโลน

แต่แขนของฟาโรห์จะตก แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราเอาดาบของเราใส่มือของกษัตริย์แห่งบาบิโลน ท่านจะยื่นมันออกต่อสู่แผ่นดินอียิปต์²⁶ และเราจะให้คนอียิปต์กระจัดกระจาย ไปอยู่ท่ามกลางประชาชาติ และกระจายเข้าไปตามประเทศต่างๆ แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์□

31

คำพยากรณ์กล่าวโทษฟาโรห์ เปรียบเสมือนปญฺธิปักษ์ต่อพระคริสต์

¹ และอยู่มา เมื่อวันทีหนึ่งเดือนที่สาม ในปีทีสิบเอ็ด พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ² □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงกล่าวแก่ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์และแก่หมู่นิกรของท่านว่า ในความเป็นใหญ่เป็นโตของท่านนั้น ท่านเหมือนผู้ใด ³ ดูเถิด คนอัสซีเรียเปรียบได้กับไม้สนสีดาร์ในเลบานอน มีกิ่งงามและมีใบร่มและสูงมาก ยอดอยู่ที่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ ⁴ สายน้ำทำให้มันใหญ่ขึ้น น้ำลิกทำให้มันงอกสูง พร้อมกับมีแม่น้ำของสายน้ำลิกนั้นไหลรอบที่ที่ปลูกมันไว้ และก่อให้เกิดสายน้ำเล็กๆ จากแม่น้ำลิกแยกออกไปทั่วต้นไม้มทั้งสิ้น ในทุ่งนั้น ⁵ ดังนั้นมันจึงสูงเหนือต้นไม้อื่นในป่าทั้งหลาย กิ่งไม้ก็แตกใหญ่และก้านก็ยาว เพราะน้ำมากหลายเมื่อให้งอก ⁶ นกในอากาศทั้งสิ้น ได้มาทำรังอยู่ในกิ่งของมัน สัตว์ป่าทุ่งทั้งสิ้นตกลงออกมาอยู่ใต้ก้าน ประชาชาติใหญ่โตทั้งสิ้นอาศัยอยู่ใต้ร่มของมัน ⁷ มันก็งดงามด้วยความใหญ่ยิ่งของมัน ด้วยความยาวแห่งก้านของมัน เพราะรากของมันหยั่งลึกลงไปยังน้ำอุดม ⁸ ต้นสนสีดาร์ที่อยู่ในอุทยานของพระเจ้ายิ่งชอนมันไว้ไม่ได้ ต้นสนสามใบก็ยังไม่เปรียบปาน

กิ่งใหญ่ของมัน ต้นเกาลัดก็ไม่เปรียบปานกิ่งของมัน ไม่มีไม้ต้นใดในอุทยานของพระเจ้าที่มีความงามเหมือนมัน ⁹ เราได้กระทำให้มันงามด้วยกิ่งก้านมากมายของมัน ต้นไม้ทั้งสิ้นในสวนเอเดนก็อิจฉามัน คือต้นไม้ซึ่งอยู่ในอุทยานของพระเจ้า ¹⁰ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสสดงนี้ว่า เพราะว่ามันสูงและชวยอดของมันขึ้นอยู่ท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ และจิตใจของมันก็เยอหยิ่งเพราะความสูงของมัน ¹¹ เราจึงมอบมันไว้ในมือของผู้หนึ่งที่ทรงอำนาจในบรรดาประชาชาติ ท่านนั้นจะจัดการกับมันเป็นแน่ เราได้ไล่มันออกเพราะความชั่วร้ายของมัน ¹² คนต่างด้าว คือชนชาติที่นากลับในบรรดาประชาชาติ ได้โค่นมันลงและทิ้งไว้ กิ่งของมันตกลงบนภูเขาทั้งหลายและในหุบเขาทั้งสิ้น และก้านของมันก็หักอยู่ตามแม่น้ำลำธารทั้งสิ้นของแผ่นดินนั้น และบรรดาชนชาติทั้งหลายในแผ่นดินโลกก็ลงไปเสียจากร่มเงาของมันและทิ้งมันไว้ ¹³ นกในอากาศทั้งสิ้นจะอาศัยอยู่บนกิ่งปรักหักพังของมัน และสัตว์ป่าทุ่งทั้งปวงจะอยู่บนก้านของมัน ¹⁴ ที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อบรรดาต้นไม้ที่อยู่ริมน้ำจะไม่งอกขึ้นสูงนัก หรือชวยอดขึ้นท่ามกลางกิ่งไม้หนาทึบ และเพื่อไม่ให้เกิดบรรดาต้นไม้ที่ดูดน้ำขึ้นสูงอย่างนั้นได้ เพราะว่ามันทั้งหลายต้องมอบให้แก่ความตาย มอบให้แก่โลกบาดาล ท่ามกลางบุตรทั้งหลายของมนุษย์กับผู้ที่ได้ลงไปยังปากแดนคนตาย ¹⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสสดงนี้ว่า ในวันที่มันลงไปยังแดนคนตาย เรากระทำให้บาดาลคลุมตัวไว้ทุกขีให้มัน และยับยั้งแม่น้ำของมันไว้ และน้ำเป็นอันมากจะหยุดยั้ง เราคลุมเลบานอนไว้ให้กลุ่มอยู่เพื่อมัน และต้นไม้ในทุ่งนาทั้งสิ้นจะสลบเพราะมัน ¹⁶ เรากระทำให้ประชาชาติสิ้นสะเทือนด้วย

เสียงที่มันลั่น เมื่อเราเหวี่ยงมันลงไปที่นรกพร้อมกับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดน และต้นไม้ทั้งสิ้นในเอเดน ต้นไม้ที่คัดเลือกแล้วและต้นไม้ที่ดีที่สุดของเลบานอน ต้นไม้ทุกต้นที่ดื่มน้ำจะได้รับความเล้าโลมที่ในโลกบาดาล 17 ประชาชาติเหล่านี้จะลงไปยังนรกกับเขาด้วย ไปอยู่กับบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เออ คือบรรดาผู้ที่เป็นเหมือนแขนของเขา ที่อยู่ใต้ร่มของเขาท่ามกลางประชาชาติ 18 ดังนี้ เจ้าเหมือนผู้ใดในเรื่องสง่าราศีและความเป็นใหญ่ท่ามกลางต้นไม้แห่งเอเดน เจ้าจะถูกนำลงมาพร้อมกับต้นไม้แห่งเอเดน ไปยังโลกบาดาล เจ้าจะนอนอยู่ท่ามกลางผู้ที่มิได้เข้าสู่หนัด พร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ นี่คือฟาโรห์และบรรดาหมุนิกรทั้งสิ้นของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้□

32

บทคร่ำครวญเรื่องฟาโรห์

1 ต่อมาเมื่อวันทีหนึ่ง เดือนที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเปล่งเสียงบท คร่ำครวญเรื่องฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ และกล่าวให้ท่านฟังดังนี้ว่า ท่านเหมือนสิงโตหนุ่มท่ามกลางประชาชาติ แต่ท่านเป็นเหมือนปลาวาฬในทะเลทั้งหลาย ท่านแผ่นออกมาในแม่น้ำทั้งหลายของท่าน เอาเท้าของท่านกวนน้ำและกระทำแม่น้ำของมันให้มลทินไป 3 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เราจะกางข่ายของเราคลุมท่านโดยกองทัพชนชาติทั้งหลายเป็นอันมาก และเขาเหล่านั้นจะลากท่านขึ้นมาด้วยอวนของเรา 4 และเราจะเหวี่ยงท่านลงบนดิน และเราจะฟัดท่านลงบนพื้นทุ่ง และจะกระทำให้นักทั้งสิ้นในอากาศมาจับอยู่บนท่าน และเราจะให้สัตว์

ทั่วทั้งโลกได้อิมหนาด้วยตัวท่าน 5 เราจะเอาเนื้อของท่าน
เกลี้ยไว้บนภูเขา และถมหุบเขาด้วยศพของท่าน 6 เราจะ
ให้แผ่นดินถึงแม้ภูเขาชุ่มโชกด้วยเลือดกำลังไหลของท่าน
และห้วยจะเต็มไปด้วยท่าน 7 เมื่อเราดับท่าน เราจะคลุมฟ้า
สวรรค์ไว้ และกระทำให้ดวงดาวมืดไป เราจะเอาเมฆบังดวง
อาทิตย์ และดวงจันทร์จะไม่ทอแสง 8 แสงสุกใสทั้งสิ้นแห่ง
สวรรค์นั้นเราจะกระทำให้มีมืดอยู่เหนือท่าน และวางความ
มืดไว้เหนือแผ่นดินของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัส
สั่งนี้แหละ 9 เมื่อเราทำลายท่านท่ามกลางประชาชาติใน
ประเทศซึ่งท่านไม่รู้จักนั้น เราจะกระทำให้จิตใจของชนชาติ
ทั้งหลายเป็นอันมากลำบาก 10 เออ เมื่อเราแกว่งดาบของเรา
ต่อหน้าเขาทั้งหลาย เราจะกระทำให้ชนชาติทั้งหลายเป็นอัน
มากแลแต่สิ่งที่ท่าน และกษัตริย์ของเขาทั้งหลายจะสะทก
สะท้านเพราะท่าน ในวันที่ท่านล้มลงนั้น เขาทั้งหลายจะตัว
สั่นทุกขณะจิตทั่วกันเพราะหวังชีวิตของตนเอง 11 เพราะ
องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสสั่งนี้ว่า ดาบของกษัตริย์แห่ง
บาบิโลนจะมาเหนือท่าน 12 เราจะทำให้หมู่นิกรของท่านล้ม
ลงด้วยดาบของผู้มีกำลัง ทุกคนก็ล้วนเป็นที่ทารุณที่สุดใน
บรรดาประชาชาติ เขาจะนำความทะเลาะทะยานของอียิปต์
ให้มาถึงที่สิ้นสุด และหมู่นิกรทั้งสิ้นของมันจะพินาศ 13 เรา
จะทำลายสัตว์ของเมืองนั้นทั้งสิ้น จากข้างน้ำมากหลายและ
ไม่มีเท้ามนุษย์คนใดกระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีก กีบสัตว์ก็จะไม่
กระทำให้น้ำนั้นขุ่นอีกเช่นกัน 14 แล้วเราจะทำให้น้ำของ
เขาทั้งหลายลึก และกระทำให้แม่น้ำทั้งหลายของเขาไหลไป
เหมือนน้ำมันไหล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสสั่งนี้แหละ
15 เมื่อเรากระทำให้แผ่นดินอียิปต์รกร้าง และประเทศนั้นจะ
ขาดสิ่งที่เคยอุดมสมบูรณ์ เมื่อเราฟาดฟันคนทั้งปวงที่อาศัย

อยู่ในประเทศนั้น แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ 16 นี่เป็นบทคร่ำครวญที่จะร้องคร่ำครวญ เหล่าริดาแห่งประชาชาติจะร้องบทนั้น เขาจะร้องเรื่องอียิปต์และหมุนิกรของอียิปต์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ □

บทคร่ำครวญเรื่องหมุนิกรอียิปต์

17 ต่อมาเมื่อวันที่สิบห้า เดือนที่สิบสอง ในปีที่สิบสอง พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 18 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพิลาปร่ำไห้เพื่อคนเป็นอันมากของอียิปต์ และจงส่งเขาลงไป ทั้งตัวเขาและเหล่าริดาแห่งประชาชาติที่โอบอ้อมไปยังโลกบาดาล ไปยังบรรดาคนเหล่านั้นที่ไปยังปากแดนคนตายแล้ว 19 ในเรื่องความงาม ทำนงงามล้ำกว่าผู้ใดๆหรือ จงลงไป ไปนอนกับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด 20 เขาทั้งหลายจะล้มลงกลางบรรดาผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ มีดาบกำหนดไว้แล้ว จงลากอียิปต์ไปเสียพร้อมกับหมุนิกรทั้งสิ้นของเขา 21 เหล่าชายฉกรรจ์ในบรรดาผู้ที่แกลวกล้ำจะพูดเรื่องของเขากับผู้ช่วยของเขาจากกลางนรกว่า □เขาได้ลงมาแล้ว เขาอนอยู่คือคนที่ไม่ได้เข้าสู่หนัด ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ □ 22 อัสซุรก็อยู่ที่นั่นรวมทั้งคณะ มีหลุมศพอยู่รอบตัว ทุกคนถูกฆ่าและล้มลงด้วยดาบ 23 ที่ฝั่งศพของคนเหล่านี้ อยู่ที่แดนมรณาสวนที่ไกลที่สุด และคณะของเธอก็อยู่รอบหลุมฝังศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า ล้มลงด้วยดาบ เป็นพวกที่ทำให้เกิดความครั่นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น 24 เอลามก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมุนิกรทั้งสิ้นก็อยู่รอบหลุมศพของเธอ ทุกคนถูกฆ่า และล้มลงด้วยดาบ ผู้ลงไปสู่โลกบาดาลโดยไม่เข้าสู่หนัด เป็นพวกที่ทำให้เกิดความครั่นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปปากแดนคนตาย 25 เขาได้

ทำให้เธอนอนในหมู่พวกผู้ที่ถูกฆ่าพร้อมกับหมู่นิกรทั้งสิ้นของเธอ มีหลุมศพอยู่รอบตัว เป็นผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น และเขาต้องทนรับความอับอายขายหน้ากับผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย เขามีที่อยู่ในหมู่พวกผู้ถูกฆ่า²⁶ เมเซคกับทุบัลก็อยู่ที่นั่น ทั้งหมู่นิกรทั้งสิ้นของเธอ หลุมศพของเธอทั้งสองอยู่รอบเขา เป็นผู้ที่ไม่เข้าสู่หน้ตทุกคน ถูกฆ่าด้วยดาบ เพราะว่าเขาให้เกิดความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น²⁷ เขาทั้งหลายจะไม่ได้นอนอยู่กับผู้แกลวกกล้าในจำพวกที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ตที่ได้ล้มลง ลงไปยังนรกพร้อมกับยูโทโรปรกรณของเขา ผู้ซึ่งมีดาบวางไว้ใต้ศีรษะของเขา และความชั่วช้าก็อยู่บนกระดูกของเขา เพราะว่าเขาให้ผู้แกลวกกล้าครั้นคร้ามอยู่ในแผ่นดินของคนเป็น²⁸ ดังนั้นท่านจะต้องถูกหักในหมู่พวกผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต และนอนอยู่กับคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ²⁹ เอโดมก็อยู่ที่นั่น คือบรรดาภคินีและบรรดาเจ้านายทั้งหลายของเธอ แม้ว่าเขาทั้งหลายมีอำนาจ เขายังถูกนำมาวางไว้กับบรรดาคนเหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ เขาจะนอนอยู่กับผู้ที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต กับบรรดาคนที่ได้ลงไปยังปากแดนคนตาย³⁰ เจ้านายจากทิศเหนือก็อยู่ที่นั่นอยู่กันหมด คนไซดอนทั้งหมด ผู้ที่ลงไปด้วยความอายพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่า เพราะเหตุความครั้นคร้ามทั้งสิ้นซึ่งเขาได้กระทำขึ้นด้วยกำลังของเขา เขาอนอนอยู่ที่นั่นไม่เข้าสู่หน้ตพร้อมกับผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบ และทนรับความอับอายขายหน้ากับบรรดาผู้ที่ลงไปยังปากแดนคนตาย³¹ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เมื่อฟาโรห์เห็นพวกเหล่านั้นแล้ว ท่านก็จะเบาใจในเรื่องหมู่นิกรทั้งสิ้นของท่าน ฟาโรห์และ

หมูนีกรทั้งสี่ของท่านถูกฆ่าด้วยดาบ 32 เพราะเราได้ให้เกียรติความครั้นคร้ามในแผ่นดินของคนเป็น เพราะฉะนั้นเขาจะถูกวางไว้ท่ามกลางผู้ไม่เข้าสู่หนัด พร้อมกับผู้เหล่านั้นที่ถูกฆ่าด้วยดาบ ทั้งฟาโรห์และหมูนีกรทั้งสี่ของท่าน องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

33

หน้าที่ของยามเฝ้าจิตวิญญาณ คือจงดักเตือนคนชั่ว

1 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพูดกับชนชาติของเจ้าและกล่าวแก่เขาว่า ถ้าเรานำดาบมาเหนือแผ่นดิน และถ้าประชาชนในแผ่นดินนั้นตั้งชายคนหนึ่งจากพวกเขาให้เป็นยาม 3 และถ้าเขาเห็นดาบมาเหนือแผ่นดินจึงเป่าแตรและดักเตือนประชาชน 4 เมื่อคนหนึ่งคนใดได้ยินเสียงแตรแต่ไม่นำพาต่อเสียงดักเตือน และดาบนั้นก็มาพาเอาคนนั้นไปเสีย ให้โลหิตของคนนั้นตกบนศีรษะของคนนั่นเอง 5 คือเขาได้ยินเสียงแตรแต่ไม่นำพาต่อเสียงดักเตือน ให้โลหิตของคนนั้นตกอยู่บนคนนั่นเอง ถ้าเขาได้นำพาต่อเสียงดักเตือนแล้วเขาจะช่วยให้ชีวิตของตนเองให้รอดพ้น 6 แต่ถ้าคนยามเห็นดาบมาแล้วและไม่เป่าแตร ประชาชนจึงไม่ได้รับเสียงดักเตือน และดาบก็มาพาคนหนึ่งคนใดไปเสีย คนนั้นถูกนำไปด้วยเรื่องความชั่วช้าของเขา แต่เราจะเรียกร้องโลหิตของเขาจากมือของยาม 7 ฉะนั้นแหละ เจ้า โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เราได้กระทำเจ้าให้เป็นคนยามสำหรับวงศ์วานอิสราเอล เจ้าได้ยินถ้อยคำจากปากของเราเมื่อไร เจ้าจงให้คำดักเตือนของเราแก่ประชาชน 8 ถ้าเรากล่าวแก่คนชั่วว่า โอ คนชั่วเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มีได้กล่าวคำดักเตือนให้คนชั่วกลับจากทางของเขา คนชื่อนั้นจะต้องตายเพราะความชั่วช้าของ

เขา แต่เราจะเรียกร้องโลहितของเขาจากมือของเจ้า 9 แต่
 ถ้าเจ้าได้ตักเตือนคนชั่วให้หันกลับจากทางของเขาแล้ว แต่
 เขาไม่หันกลับจากทางของเขา เขาจะตายเพราะความชั่วช้า
 ของเขา แต่เจ้าได้ช่วยชีวิตของเจ้าเองให้รอดพ้นแล้ว 10 เจ้า
 โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล พวก
 เจ้าเคยกล่าวตั้งนี้ว่า □การละเมิดและความบาปทั้งหลายของ
 เราอยู่เหนือเรา เราก็ค่อยๆอดวายไปเพราะสิ่งเหล่านี้ เรา
 จะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไร□ 11 จงกล่าวตอบเขาว่า องค์พระ
 ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราไม่พอใจ
 ในความตายของคนชั่ว แต่พอใจในการที่คนชั่วหันจากทาง
 ของเขาและมีชีวิตอยู่ จงหันกลับ จงหันกลับจากทางชั่วของ
 เจ้า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ขอมตายทำไม 12 เจ้า บุตร
 แห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงกล่าวแก่ชนชาติของเจ้าว่า ความชอบ
 ธรรมของผู้ชอบธรรมจะไม่ช่วยเขาให้พ้นในวันที่เขาละเมิด
 ส่วนความชั่วของคนชั่วนั้นจะไม่กระทำให้เขาล้มลงในวันที่
 เขาหันกลับจากความชั่วของเขา และคนชอบธรรมจะไม่
 ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยดีด้วยความชอบธรรม ในวันที่เขากระทำความ
 13 แม้เราจะได้กล่าวแก่คนชอบธรรมว่า เขาจะมีชีวิตอยู่
 แน่ ถ้าเขายังวางใจในความชอบธรรมของเขา และกระทำ
 ความชั่วช้า การกระทำทั้งหลายที่ชอบธรรมของเขาย่อมไม่
 อยู่ในความทรงจำอีกเลย แต่เขาจะต้องตายเพราะความชั่ว
 ช้าซึ่งเขาได้กระทำไว้ 14 อีกประการหนึ่ง แม้เราจะได้กล
 าวแก่คนชั่วว่า □เจ้าจะต้องตายแน่□ ถ้าเขาหันกลับจากบาป
 ของเขา มากทำความยุติธรรมและความชอบธรรม 15 ถ้า
 คนชั่วได้คืนของประกัน ขโมยอะไรของเขามากก็คืนเสีย และ
 ดำเนินตามกฎเกณฑ์แห่งชีวิต ไม่กระทำความชั่วช้าเลย เขา
 จะดำรงชีวิตอยู่แน่ เขาไม่ต้องตาย 16 บาปซึ่งเขาได้กระทำ
 มาแล้ว จะไม่จดจำนามกล่าวโทษเขา เขาได้ทำความ
 ยุติธรรมและความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตแน่ 17 แต่

ชนชาติของเจ้ายังกล่าวว่า □วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม□ ในเมื่อวิธีการของเขาเองไม่ยุติธรรม¹⁸ เมื่อคนชอบธรรมหันกลับจากความชอบธรรมของเขาและกระทำ ความชั่วช้า เขาจะต้องตายเพราะความชั่วช้านั้น¹⁹ แต่ถ้าคนชั่วหันกลับจากความชั่วของเขาและกระทำ ความยุติธรรม และความชอบธรรม เขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยเหตุ นั้น²⁰ เจ้ายังกล่าวว่า □วิธีการขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ยุติธรรม□ โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เราจะพิพากษาเจ้าตามการประพฤติ ของเจ้าแต่ละคน□²¹ และอยู่มา เมื่อวันที่ห้า เดือนที่สิบ ในปี ที่สิบสอง ซึ่งเราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลย ชายคนหนึ่งหนี มาจากกรุงเยรูซาเล็มมาหาข้าพเจ้ากล่าวว่า □เมืองนั้นแตก เสียแล้ว□²² ในเวลาเย็นก่อนที่ผู้ลี้ภัยมา พระหัตถ์ของพระ เยโฮวาห์ได้มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงเปิดปาก ของข้าพเจ้าทันเวลาที่ชายคนนั้นมาถึงในตอนเช้า ดังนั้น ปากของข้าพเจ้าจึงเปิดออก ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เป็น ใบต่อไป²³ พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า²⁴ □บุตร แห่งมนุษย์เอ๋ย ชาวเมืองที่อาศัยอยู่ในที่ร้างเปล่าในแผ่นดิน อิสราเอลกล่าวว่าเรื่อยๆว่า □อับราฮัมเป็นแต่ชายคนเดียว และยังถือกรรมสิทธิ์ที่ดินนี้ แต่พวกเราหลายคนด้วยกัน คง ต้องประทานแผ่นดินนั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เรา□²⁵ เพราะ ฉะนั้น จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เจ้ารับประทานเนื้อพร้อมเลือด เจ้าเงยหน้าขึ้น นมัสการรูปเคารพของเจ้าและทำให้โลหิตตก แล้วเจ้ายังจะ เอากรรมสิทธิ์ที่ดินนี้อีกหรือ²⁶ เจ้ายืนอยู่ด้วยดาบของเจ้า เจ้ ากระทำการอันน่าสะอิดสะเอียน และเจ้าทุกคนได้กระทำให้ ภรรยาของเพื่อนบ้านเป็นมลทิน แล้วเจ้าจะเอากรรมสิทธิ์ที่ ดินนี้หรือ²⁷ จงกล่าวเช่นนั้นแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า

เจ้าตรัสดังนี้ว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด บรรดาคนที่อยู่ในที่ร้างเปล่าจะต้องล้มลงด้วยดาบ และคนที่อยู่ที่พื้นทุ่ง เราจะมอบให้เป็นอาหารแก่สัตว์ป่า และบรรดาคนเหล่านั้นที่อยู่ในที่กำบังเข้มแข็งและอยู่ในถ้ำจะตายด้วยโรคระบาด ²⁸ และเราจะกระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด และความหยิ่งผยองในอานุภาพของแผ่นดินนั้นจะสูญสิ้นไป ภูเขาแห่งอิสราเอลจะรกร้างจนไม่มีคนเดินผ่าน ²⁹ แล้วเขาจะทูลว่าเราคือพระเยโฮวาห์ เมื่อเราได้กระทำให้แผ่นดินนั้นรกร้างที่สุด เพราะเหตุจากการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเขาซึ่งเขาได้กระทำนั้น ³⁰ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ประชาชาติของเจ้าที่พูดเรื่องเจ้าข้างกำแพงเมืองและตามประตูบ้าน พูดต่อกันและกันกับพี่น้องของตนว่า □มาเถิด มาฟังเสียงพระวณะซึ่งออกมาจากพระเยโฮวาห์□

ประชาชนประพฤติดังคนหน้าชื่อใจคด

³¹ และเข้ามาหาเจ้าอย่างที่เขาตลาดมา และเขามานิ่งข้างหน้าเจ้าอย่างประชาชนของเรา เขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม เพราะว่าเขาแสดงความรักมากด้วยปากของเขา แต่จิตใจของเขามุ่งอยู่ตามความโลภของเขา ³² และ ดูเถิด เจ้าเป็นเหมือนคนร้องเพลงรักแก่เขา มีเสียงไพเราะและเล่นดนตรีเก่ง เพราะเขาฟังคำพูดของเจ้า แต่เขาไม่ยอมกระทำตาม ³³ และเมื่อการเช่นนี้เป็นมา (ดูเถิด ก็จะมา□ เขาทั้งหลายจะทูลว่ามีผู้พยากรณ์อยู่ในหมู่พวกเขา□

34

คำตักเตือนสำหรับพวกผู้พยากรณ์ที่รักเงิน

1 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า 2 บุตรแห่ง
 มนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษบรรดาผู้เลี้ยงแกะแห่งอิส
 ราเอล จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
 พระเจ้าตรัสแก่พวกผู้เลี้ยงแกะดังนี้ว่า วิบัติแก่ผู้เลี้ยงแกะ
 แห่งอิสราเอล ผู้เลี้ยงตัวเอง ผู้เลี้ยงแกะยอมเลี้ยงแกะมิใช่
 หรือ 3 เจ้ารับประทานไขมัน เจ้าคลุมกายของเจ้าด้วยขน
 แกะ เจ้าฆ่าแกะตัวอ้วนๆ แต่เจ้าหาได้เลี้ยงแกะไม่ 4 ตัวท
 4 ่อนเพลียเจ้าก็ไม่เสริมกำลัง ตัวที่เจ็บเจ้าก็ไม่รักษา ตัวที่
 5 กระจุกหูกเจ้าก็มิได้พันผ้า ตัวที่ถูกขับไล่ออกไปเจ้าก็มิได้
 6 ไปตามกลับมา ตัวที่หายไปเจ้าก็มิได้เสาะหา และเจ้าได้
 ปกครองเขาด้วยการบังคับและด้วยการข่มขี่เบียดเบียน 5 ตั้ง
 7 นั้นมันจึงกระจัดกระจายไปหมด เพราะว่าไม่มีผู้เลี้ยงแกะ
 และเมื่อมันกระจัดกระจายไป มันก็ตกเป็นอาหารของสัตว์
 8 ป่าทั้งปวงในทุ่ง 6 แกะของเราก็เที่ยวไปตามภูเขาทั้งหมด
 และตามเนินเขาสูงทุกแห่ง เออ แกะของเราก็กระจายไป
 9 ทั่วพื้นพิภพ ไม่มีใครเที่ยวค้น ไม่มีใครเสาะหา 7 เพราะ
 ฉะนั้น ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระวณะของ
 10 พระเยโฮวาห์ 8 องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิต
 อยู่แน่ฉันใด เพราะแกะของเรากลายเป็นเหยื่อ และแกะของ
 เรากลายเป็นอาหารของสัตว์ป่าทุ่งทั้งสิ้น เพราะไม่มีผู้เลี้ยง
 9 แกะ และเพราะผู้เลี้ยงแกะของเราไม่เที่ยวค้นหาแกะของเรา
 แต่ผู้เลี้ยงแกะนั้นเลี้ยงตัวเอง และไม่ได้เลี้ยงแกะของเรา 9
 เพราะฉะนั้น โอ ท่านทั้งหลายผู้เป็นผู้เลี้ยงแกะ จงฟังพระ
 10 วณะของพระเยโฮวาห์ 10 องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสตั้ง
 11 นี้ว่า ดูเถิด เราเป็นปฏิปักษ์กับผู้เลี้ยงแกะ และเราจะเรียก
 12 ร้องเอาแกะของเราจากมือของเขา และให้เขายับยั้งการเลี้ยง
 13 แกะของเขา ผู้เลี้ยงแกะจะไม่ได้เลี้ยงตัวเองอีกต่อไป เรา

จะช่วยแกะของเราให้พ้นจากปากของเขา เพื่อมิให้แกะเป็นอาหารของเขา

อาณาจักรของดาวิดจะตั้งขึ้นเหนืออิสราเอลในอนาคต

11 เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราคือเราเองจะค้นหาแกะของเรา และจะเที่ยวหามัน 12 ดังผู้เลี้ยงแกะเที่ยวหาฝูงแกะในวันที่เขาอยู่ท่ามกลางแกะของเขาที่กระจัดกระจายไป เราจะเที่ยวหาแกะของเราตั้งนั้น และเราจะช่วยเขาให้พ้นจากสถานที่ทั้งหลายซึ่งเขาได้กระจัดกระจายไปอยู่ในวันมีเมฆและมีความมืดทึบ 13 เราจะนำเขาออกมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากประเทศต่างๆ และจะนำเขามาไว้ในแผ่นดินของเขาเอง และเราจะเลี้ยงเขาบนภูเขาแห่งอิสราเอล ใกล้ห้วยทั้งหลายและในท้องถื่นทุกแห่งที่มีคนอาศัยในประเทศนั้น 14 เราจะเลี้ยงเขาในลานหญ้าอย่างดี และคอกของเขาจะอยู่บนบรรดาภูเขาสูงแห่งอิสราเอล ณ ที่นั้น เขาจะนอนลงในคอกที่ดี และเขาจะหากินอยู่บนลานหญ้าอุดมบนภูเขาแห่งอิสราเอล 15 ตัวเราเองจะเป็นผู้เลี้ยงแกะของเรา เราจะกระทำให้เขานอนลง องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 16 เราจะเที่ยวหาแกะที่หาย และเราจะนำแกะที่ถูกขับไล่ออกไปกลับมาอีก และเราจะพันผ้าให้แกะที่กระดุกหึก และเราจะเสริมกำลังแกะที่อ่อนเพลีย แต่ตัวที่อ้วนและเข้มแข็งเราจะทำลาย เราจะเลี้ยงเขาด้วยความยุติธรรม 17 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ เจ้าทั้งหลายผู้เป็นฝูงแพะแกะของเรา เอ๋ย ดูเถิด เราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ ระหว่างแกะผู้กับแพะผู้ 18 ที่จะหากินในลานหญ้าอย่างดีนั้นยังไม่พออีกหรือ เจ้าจึงต้องเอาเท้าเหยียบลานหญ้าที่เหลืออยู่ของเจ้า และดื่มน้ำจากแหล่งน้ำที่ลึกยังไม่พอหรือ จึงเอาเท้า

ของเจ้ากวนน้ำที่เหลืออยู่ให้ชุ่ม 19 แกะของเราจะต้องกิน
สิ่งที่เท้าของเจ้าย่า และดื่มสิ่งที่เท้าของเจ้าทำให้ชุ่มหรือ 20
เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสแก่เขาตั้งนี้ว่า ดู
เถิด เรา คือเราเอง จะพิพากษาระหว่างแกะอ้วนกับแกะผอม
21 เพราะเจ้าเอาสีข้างและปาดันและผลึกแกะตัวอ่อนเปลือย
ด้วยเขาของเจ้า เจ้าทำให้เขากระจายไปต่างถิ่น 22 เราจึง
จะช่วยฝูงแพะแกะของเราให้รอด เขาจะไม่เป็นเหยื่ออีกต่อ
ไป และเราจะพิพากษาระหว่างแกะกับแกะ 23 และเราจะตั้ง
ผู้เลี้ยงแกะผู้หนึ่ง ไว้เหนือเขา คือดาวิดผู้รับใช้ของเรา และ
ท่านจะเลี้ยงเขาทั้งหลาย ท่านจะเลี้ยงเขาและจะเป็นผู้เลี้ยง
ของเขา 24 และเราคือพระเยโฮวาห์จะเป็นพระเจ้าของเขา
และดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นเจ้านายท่ามกลางเขา เรา
คือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว 25 เราจะกระทำพันธสัญญา
สันติสุขกับเขา และจะกำจัดสัตว์ร้ายเสียจากแผ่นดิน เขาจะ
อาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดารอย่างปลอดภัย และนอนอยู่ในป่า
ไม้ 26 และเราจะกระทำให้เขากับสถานที่รอบๆเนินเขาของ
เราเป็นแหล่งพระพร เราจะส่งฝนลงมาให้ตามฤดูกาล เป็น
ท่าฝนแห่งพระพร 27 ต้นไม้ที่ในทุ่งจะบังเกิดผล และพิกพ
จะบังเกิดผลประโยชน์ และเขาจะอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่น
ดินของเขา และเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อ
เราหักคานแอกของเขาเสีย และช่วยเขาให้พ้นจากมือของ
ผู้ที่กักเขาให้เป็นทาส 28 เขาจะไม่เป็นเหยื่อของประชาชาติ
อีกต่อไป หรือสัตว์ป่าดิ้นก็จะไม่กินเขา และเขาจะอยู่อย่าง
ปลอดภัย ไม่มีผู้ใดกระทำให้เขากลับ 29 และเราจะจัดหา
ไร่นาอันมี ชื่อให้แก่เขา เพื่อเขาจะไม่ถูกผลาญด้วยความ
อดอยากในแผ่นดินนั้นต่อไปอีก ไม่ต้องทนรับความอับอาย
ขายหน้าจากประชาชาติ 30 และเขาจะทราบว่าเขาคือพระ
เยโฮวาห์พระเจ้าของเขาสนิทกับเขา และเขาคือวงศ์วาน

อิสราเอลเป็นประชาชนของเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 31 เจ้าทั้งหลายเป็นแกะของเรา เป็นแกะในลานหญ้าของเรา เจ้าทั้งหลายเป็นมนุษย์และเราเป็นพระเจ้าของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

35

ภูเขาเสอีร์จะเป็นที่ร้างเปล่า

1 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 2 □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสู่ภูเขาเสอีร์ และพยากรณ์ต่อมัน 3 และกล่าวแก่มันว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย เราต่อสู้กับเจ้า และเราจะเหยียดมือของเราต่อสู่เจ้า และเราจะกระทำให้เจ้ารกร้างที่สุด 4 เราจะกระทำให้หัวเมืองของเจ้าถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและเจ้าจะเป็นที่รกร้าง และเจ้าจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ 5 เพราะเจ้าพยายามทออยู่เป็นนิตย์ และให้โลหิตของประชาชนอิสราเอลไหลออกด้วยอำนาจของดาบในเวลาพิบัติของเขา ในเวลาที่ความชั่วช้าของเขาสิ้นสุดลง 6 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เพราะฉะนั้น เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะเตรียมเจ้าเพื่อรับโทษแห่งการให้โลหิตตก และโลหิตจะไล่ตามเจ้า เพราะเจ้ามิได้เกลียดชังเรื่องโลหิต เพราะฉะนั้นโลหิตจึงจะไล่ตามเจ้าไป 7 ดังนั้นเราจะกระทำให้ภูเขาเสอีร์รกร้างที่สุด และเราจะตัดผู้ที่ผ่านออกมาและผู้ที่ย้อนเข้าไปเสียจากมัน 8 ภูเขาของเขาเหล่านั้นเราจะให้มีผู้ที่ถูกฆ่าเต็มไปหมด ผู้ที่ถูกฆ่าด้วยดาบจะล้มลงตามเนินเขาของเจ้า ตามหุบเขาของเจ้า และในห้วยทั้งสิ้นของเจ้า 9 เราจะกระทำเจ้าให้เป็นที่รกร้างอยู่เนื่องนิตย์ และหัวเมืองของเจ้าจะไม่กลับคืนมาอีก แล้วเจ้าจะทราบ

ว่าเราคือพระเยโฮวาห์¹⁰ เพราะเจ้ากล่าวว่า □ ประชาชาติทั้งสองนี้และประเทศทั้งสองนี้จะต้องเป็นของเรา เราจะเอาเขามาเป็นกรรมสิทธิ์□ ถึงแม้พระเยโฮวาห์สถิตอยู่ที่นั่น¹¹ เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เรามีชีวิตอยู่แน่ฉันใด เราจะกระทำต่อเจ้าตามความกริ้วและความอิจฉาของเจ้า ซึ่งเจ้าสำแดงเพราะความเกลียดชังของเจ้าซึ่งมีต่อเขา เมื่อเราพิพากษาเจ้า เราจึงจะสำแดงตัวของเราในหมู่พวกเขาให้เขารู้จัก¹² และเจ้าจะทราบว่าคุณคือพระเยโฮวาห์ และทราบว่าคุณได้ยื่นคำมั่นประมาททั้งปวงของเจ้า ซึ่งเจ้าได้พูดต่อภูเขาสองแห่งอิสราเอลว่า □ มันถูกทิ้งไว้ให้รกร้าง มันถูกมอบไว้ให้เราเผาผลาญเสีย□¹³ ด้วยปากของเจ้า เจ้าแบ่งตัวเจ้าต่อสู้อเรา และว่าเราอีกมากมาย เราได้ยื่นแล้ว¹⁴ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อแผ่นดินโลกทั้งสิ้นขึ้นชมยินดี เราจะกระทำเจ้าให้รกร้างไป¹⁵ เจ้าได้ขึ้นชมยินดีต่อมรดกแห่งวงศ์วานอิสราเอลเพราะมันเป็นที่ยรกร้างฉันใด เราจะกระทำแก่เจ้าฉันนั้น โอ ภูเขาเสอีร์เอ๋ย รวมทั้งเอโดมทั้งหมด ทั้งหมดเลย เจ้าจะต้องเป็นที่ยรกร้าง แล้วเขาทั้งหลายจะทราบว่าคุณคือพระเยโฮวาห์□

36

ภูเขาสองแห่งอิสราเอลจะกลับคืนให้เป็นดังเดิม

1 □ เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์ต่อภูเขาสองแห่งอิสราเอลว่า ภูเขาแห่งอิสราเอลเอ๋ย จงฟังพระวจนะของพระเยโฮวาห์² องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เพราะศัตรูกล่าวขวิญถึงเจ้าว่า □ อ้าฮา แม้แต่ที่สูงโบราณเหล่านั้นได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของเราแล้ว□³ เพราะฉะนั้นจงพยากรณ์และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้

ว่า เพราะว่าเขากะทำให้เจ้ารกร้าง และกลืนเจ้าเสียทุกถ้ำ เพื่อเจ้าจะได้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของชนชาติที่เหลืออยู่นั้น และริมฝีปากของพวกช่างพูดก็เอาเรื่องของเจ้าไปนินทา เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียงในหมู่ประชาชน 4 ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย เพราะฉะนั้นจงฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แก่ภูเขาและเนินเขา แม่น้ำและหุบเขา ที่ที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้าง และหัวเมืองที่ถูกละทิ้ง ซึ่งได้กลายเป็นเหยื่อและเป็นที่ย่ำเหยียบแก่ประชาชาติที่เหลืออยู่รอบๆนั้น 5 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ด้วยความหวงแหนอย่างเดือดดาลของเรา เราพูดกล่าวโทษประชาชาติที่เหลืออยู่ และแก่เอโดมทั้งสิ้นผู้ที่มอมแผ่นดินของเราให้แก่ตนเองให้เป็นกรรมสิทธิ์ ด้วยความร่าเริงอย่างเต็มใจ และใจประมาทหมิ่นอย่างที่สุด เพื่อเขาจะได้ไล่คนแผ่นดินนั้นออกไป เพื่อจะได้ปล้นเอาไปเสีย 6 เพราะฉะนั้นจงกล่าวคำพยากรณ์เกี่ยวกับแผ่นดินอิสราเอล และจงกล่าวแก่ภูเขาและเนินเขา แก่ห้วยและหุบเขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด เราพูดด้วยความหวงแหนและความพิโรธของเรา เพราะเจ้าได้ทนรับความอับอายขายหน้าจากประชาชาติ 7 เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสว่า เราปฏิญาณว่า ประชาชาติที่อยู่รอบเจ้านั้นจะทนรับความอับอายขายหน้า 8 โอ ภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอลเอ๋ย แต่เจ้าจะแตกกิ่งของเจ้าออกมา และออกผลให้แก่อิสราเอลประชาชนของเรา เพราะไม่ช้าเขาจะได้กลับมา 9 เพราะ ดูเถิด เราอยู่ฝ่ายเจ้า เราจะหันมาหาเจ้า และเจ้าจะถูกไถและถูกหว่าน 10 และเราจะทวีคนให้แก่เจ้า คือบรรดาวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด หัวเมือง

จะมีคนมาอาศัยอยู่ และสถานที่ร้างเปล่าจะถูกสร้างขึ้นใหม่
 11 เราจะทวีทั้งคนและสัตว์ให้แก่เจ้า จะเพิ่มขึ้นและมีลูกตก
 และเราจะกระทำให้เจ้ามีคนอาศัยอยู่อย่างในกาลก่อน และ
 จะเป็นประโยชน์แก่เจ้ามากกว่าแต่ก่อน แล้วเจ้าจะทราบว่
 เราคือพระเยโฮวาห์ 12 เออ เราจะให้คนดำเนินบนเจ้า คืออ
 อิสราเอลประชาชนของเราด้วย และเขาทั้งหลายจะได้เจ้า
 เป็นกรรมสิทธิ์ และเจ้าจะเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่
 เอาลูกของเขาไปอีก 13 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้ง
 นี้ว่า เพราะคนกล่าวแก่เจ้าว่า □เจ้ากินคนและเจ้าได้เอาลูก
 ของประชาชาติของเจ้าไป□ 14 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรั
 สว่า เพราะฉะนั้นเจ้าจะไม่กินคน และจะไม่เอาลูกของเจ้า
 จากประชาชาติของเจ้าไปอีกเลย 15 เราจะไม่ให้เจ้าได้ยิน
 คำประมาทหมิ่นของประชาชาติต่างๆอีก และเจ้าไม่ต้องทน
 รับความอับอายขายหน้าของชนชาติทั้งหลายอีกเลย และไม่
 ต้องกระทำให้ประชาชาติของเจ้าสะดุดอีกเลย องค์พระผู้
 เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ□

**อิสราเอลที่กระจัดกระจายไปแล้วจะกลับคืนมาและรับ
 ความรอด**

16 พระวณะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 17 □
 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อวงศ์วานอิสราเอลได้มาอาศัยอยู่ใน
 แผ่นดินของตน เขากะทำให้แผ่นดินเป็นมลทินด้วยวิถีและ
 การกระทำของเขา ความประพฤติของเขาที่มีต่อหน้าเราก็
 เหมือนมลทินอันเกิดจากกระดูก 18 เพราะฉะนั้นเราจึงระบาย
 ความกริ้วของเรา ออกเหนือเขา ด้วยเรื่องโลหิต ซึ่งเขาได้
 กระทำให้ตกบนแผ่นดิน ด้วยเรื่องรูปเคารพซึ่งเขากะทำ
 ให้แผ่นดินนั้นเป็นมลทิน 19 เราจึงให้เขากะจัดกระจาย
 ไปท่ามกลางประชาชาติ และเขาถูกกระจ่ายไปตามประเทศ
 ต่างๆ เราพิพากษาเขาตามวิถีและการกระทำของเขา 20 แต่

เมื่อเขามายังบรรดาประชาชาติ เขาจะมาที่ไหนก็ตาม เขาได้ลบลู่นามบริสุทธิของเรา ซึ่งคนกล่าวขวัญถึงเขาว่า ๓ คน เหล่านี้เป็นประชาชนของพระเยโฮวาห์ ถึงกระนั้นเขายังต้องออกไปจากแผ่นดินของพระองค์²¹ แต่เรายังสงสารนามบริสุทธิของเรา ซึ่งวงศ์วานอิสราเอลได้ลบลู่นามกลางประชาชาติซึ่งเขาดกไปอยู่นั้น²² เพราะฉะนั้นจงกล่าวแก่วงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอวงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย เรากำลังจะกระทำอยู่แล้ว ไม่ใช่เพื่อเห็นแก่เจ้า แต่เพราะเห็นแก่นามบริสุทธิของเรา ซึ่งเจ้าได้ลบลู่นามกลางประชาชาติซึ่งเจ้าเข้าไปอยู่นั้น²³ และเราจะชำระให้นามที่ยิ่งใหญ่ของเราบริสุทธิ ซึ่งเป็นนามที่ถูกลบลู่นามกลางประชาชาติ และซึ่งเจ้าได้ลบลู่นามกลางเขา และประชาชาติจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ เมื่อเราสำแดงความบริสุทธิของเราท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย²⁴ เพราะเราจะเอาเจ้าออกมาจากท่ามกลางประชาชาติและรวบรวมเจ้ามาจากทุกประเทศ และจะนำเจ้าเข้ามาในแผ่นดินของเจ้าเอง²⁵ เราจะเอาน้ำสะอาดพรมเจ้า และเจ้าจะสะอาดพ้นจากมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะชำระเจ้าจากรูปเคารพทั้งหลายของเจ้า²⁶ เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้า และเราจะบรรจุจิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้า และจะให้ใจเนื้อแก่เจ้า²⁷ และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และจะทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และเจ้าจะรักษาคำตัดสินของเราและกระทำตาม²⁸ เจ้าจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งเราให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และเจ้าจะเป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า²⁹ เราจะช่วยเจ้าให้พ้นมลทินทั้งหลายของเจ้า และเราจะเรียกข้ามา และจะทำให้คุณสมบูรณ์ และจะ

ไม่ให้เจ้าเกิดการกัณดารอาหารเลย 30 เราจะกระทำให้ผล
ของต้นไม้และไร่นาอุดมสมบูรณ์ เพื่อเจ้าจะไม่ต้องทน
รับความอับอายขายหน้าเพราะการกัณดารอาหารท่ามกลาง
ประชาชาติอีกเลย 31 แล้วเจ้าจะระลึกถึงวิถีทางที่ชั่วของ
เจ้า และการกระทำที่ไม่ดีของเจ้า แล้วเจ้าจะเกลียดตัวเจ้า
ในสายตาของเจ้าเอง เพราะความชั่วช้าของเจ้าและเพราะ
การกระทำอันน่าสะอิดสะเอียนของเจ้า 32 องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสว่า ที่เรากระทำนั้นมิใช่เพราะเห็นแก่เจ้า
ขอให้เจ้าทราบเสีย โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย จงอับอายและ
ขายหน้าด้วยเรื่องทางของเจ้าเกิด 33 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
ตรัสตั้งนี้ว่า ในวันที่เราชำระเจ้าให้หมดจากความชั่วช้า
ทั้งสิ้นของเจ้านั้น เราจะกระทำให้เจ้าอาศัยอยู่ในบรรดาหัว
เมือง และสถานที่ที่ทิ้งร้างจะได้สร้างขึ้นใหม่ 34 แผ่นดินที่
รกร้างจะได้รับการไถแทนที่จะเป็นที่รกร้างดังที่ปรากฏต่อ
สายตาของคนทั้งหลายที่ผ่านไปมา 35 และเขาทั้งหลายจะ
กล่าวว่า □แผ่นดินนี้ที่เคยรกร้างกลายเป็นอย่างสวนเอเดน
หัวเมืองที่ถูกทิ้งไว้เสียเปล่าและรกร้างและปรักหักพัง เดี่ยว
นี้ก็มีการกำแพงล้อมรอบและมีคนอาศัย□ 36 แล้วประชาชาติที่
เหลืออยู่รอบๆ เจ้าจะทราบว่า เรา พระเยโฮวาห์ได้สร้างที่ปรัก
หักพังเหล่านี้ขึ้นใหม่ และปลูกพืชในที่รกร้างนั้น เรา พระ
เยโฮวาห์ได้ล้นวาจาไว้แล้ว และเราจะกระทำเช่นนั้น 37 องค์
พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราจะให้วงศ์วานอิสราเอล
ขอให้เรากระทำสิ่งนี้ให้ด้วย คือให้เพิ่มคนอย่างเพิ่มฝูงแพะ
แกะ 38 ฝูงแพะแกะอันบริสุทธิ์ และฝูงแพะแกะที่เยรูซาเล็ม
ระหว่างเทศกาลตามกำหนดของเธอเป็นอย่างไร เมืองที่ถูก
ทิ้งร้างจะเต็มไปด้วยฝูงคนอย่างนั้น แล้วเขาจะทราบว่า เรา
คือพระเยโฮวาห์□

37

หว่างเขาที่มีกระดูกแห้ง

1 พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าออกมาด้วยพระวิญญูญาณของพระเยโฮวาห์ และวางข้าพเจ้าไว้ที่กลางหว่างเขา มีกระดูกเต็มไปหมด 2 พระองค์ทรงพาข้าพเจ้าไปเที่ยวในหมู่กระดูกเหล่านั้น ดูเถิด มีกระดูกที่หว่างเขานั้นมากมายเหลือเกิน และดูเถิด เป็นกระดูกแห้งทีเดียว 3 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย กระดูกเหล่านี้จะมีชีวิตได้ไหม □ และข้าพเจ้าทูลตอบว่า □ โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าเจ้าข้า พระองค์ก็ทรงทราบอยู่แล้ว □ 4 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า □ จงพยากรณ์ต่อกระดูกเหล่านี้ และกล่าวแก่มันว่า โอ กระดูกแห้งเอ๋ย จงฟังพระวาจาของพระเยโฮวาห์ 5 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แก่กระดูกเหล่านี้ว่า ดูเถิด เราจะทำให้ลมหายใจเข้าไปในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต 6 เราวางเส้นเอ็นไว้บนเจ้า และจะทำให้เนื้อมีมาบนเจ้า และเอาหนังคลุมเจ้าและบรรจุลมหายใจในเจ้า และเจ้าจะมีชีวิต และเจ้าจะทราบว่า เราคือพระเยโฮวาห์ 7 ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชา เมื่อข้าพเจ้าพยากรณ์อยู่นั้นก็มีเสียง และดูเถิด เป็นเสียงกรุกกริก กระดูกเหล่านั้นก็เข้ามาหากันตามที่ของมัน 8 และเมื่อข้าพเจ้ามองดู ดูเถิด ก็เห็นมีเอ็นบนมัน และเนื้อก็มาที่กระดูก และหนังก็มาหุ้มกระดูกไว้ แต่ไม่มีลมหายใจในนั้น 9 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ จงพยากรณ์แก่ลมหายใจ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์เถิด จงกล่าวแก่ลมหายใจว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ ลมหายใจเอ๋ย จงมาจากลม

ทั้งสี่มาหายใจเข้าไปในคนที่ถูกฆ่าเหล่านี้เพื่อให้เขามีชีวิต
 □ 10 ข้าพเจ้าก็พยากรณ์ดังที่ทรงบัญชาแก่ข้าพเจ้า และลม
 หายใจก็เข้ามาในกระดูกและกระดูกก็มีชีวิต แล้วก็ยืนขึ้น
 เป็นกองทัพใหญ่โตจริงๆ

ชนชาติอิสราเอลจะมีชีวิตอีก

11 แล้วพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
 กระดูกเหล่านี้คือ วงศ์วาน อิสราเอล ทั้งสิ้น ดูเถิด เขาทั้งหลาย
 กล่าวว่ □กระดูกของเราแห้ง และความหวังของเราก็กินไป เราได้ถูกตัดส่วนของเราออกเสีย □ 12 เพราะฉะนั้น
 จงพยากรณ์และกล่าวแก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า
 ตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด โอ ประชาชนของเราเอ๋ย เราจะเปิดหลุม
 ผิงศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุม ผิงศพของเจ้า
 และจะนำเจ้ากลับมายังแผ่นดินอิสราเอล 13 โอ ประชาชน
 ของเราเอ๋ย เจ้าจะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ ในเมื่อ
 เราเปิดหลุมศพของเจ้า และยกเจ้าออกมาจากหลุมศพของ
 เจ้า 14 และเราจะบรรจุวิญญาณของเราไว้ในเจ้า และเจ้า
 จะมีชีวิต และเราจะวางเจ้าไว้ในแผ่นดินของเจ้า แล้วเจ้า
 จะทราบว่ เราคือพระเยโฮวาห์ได้ล้นวาจาแล้ว และเราได้
 กระทำ พระเยโฮวาห์ตรัสดังนี้แหละ □

ยูดาห์กับอิสราเอลจะรวมกันอีก

15 พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า 16 □เจ้า
 บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงเอาไม้มาอันหนึ่งเขียนลงว่า □สำหรับยู
 ดาห์ และสำหรับชนอิสราเอลที่สังคัมกับยูดาห์ □ จงเอาไม้มา
 อีกอันหนึ่งเขียนลงว่า □สำหรับโยเซฟ ไม้ของเอฟราอิม และ
 วงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้นที่สังคัมกับโยเซฟ □ 17 เอาไม้ทั้งสอง
 มารวมกันเข้าเป็นอันเดียว เพื่อเป็นไม้อันเดียวในมือของเจ้า
 18 และเมื่อชนชาติของเจ้ากล่าวแก่เจ้าว่า □ท่านจะไม่สำแดง
 ให้เราทราบหรือว่ ไม้นี้หมายความว่าอะไร □ 19 จงกล่าว

แก่เขาว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เรา จะเอาไม้ของโยเซฟ ซึ่งอยู่ในมือของเอเฟราอิม และตระกูล อิสราเอลที่สังคมกับเขา และเราจะเอาไม้ของยูดาห์มารวม เข้าด้วย และกระทำให้เป็นไม้อันเดียวกัน เพื่อให้เป็นไม้อัน เดียวในมือของเรา ²⁰ และไม้ซึ่งเจ้าเขียนไว้ นั้นจะอยู่ในมือ ของเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา ²¹ แล้วจงกล่าวแก่เขาว่า องค์พระ ผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะนำคนอิสราเอลมา จากท่ามกลางประชาชาติ ซึ่งเขาได้เข้าไปอยู่ด้วยนั้น และจะ รวบรวมเขามาจากทุกด้านและนำเขามายังแผ่นดินของเขา เอง ²² และเราจะกระทำให้เขาเป็นประชาชาติเดียวในแผ่นดิน นั้นที่บนภูเขาทั้งหลายแห่งอิสราเอล และจะมีกษัตริย์ แต่พระองค์เดียวปกครองอยู่เหนือเขาทั้งสิ้น เขาจะไม่เป็น สองประชาชาติอีกต่อไป และจะไม่แยกเป็นสองราชอาณาจักร อีกต่อไป ²³ เขาจะไม่กระทำตัวให้เป็นมลทินด้วยรูป เคารพ และสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของเขา หรือด้วยการละ เม็ดใดๆของเขาต่อไปอีก แต่เราจะช่วยเขาให้พ้นจากบรรดา ที่อาศัยซึ่งเขากระทำบาปนั้น และจะชำระเขา และเขาจะ เป็นประชาชนของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา ²⁴ ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และ เขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำ ตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกระทำตาม ²⁵ เขาทั้งหลายจะอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งบรรพบุรุษของเจ้า อาศัยอยู่ ซึ่งเราได้ให้แก่ยาโคบผู้รับใช้ของเรา ตัวเขาและ ลูกหลานของเขาจะอาศัยอยู่ที่นั่นเป็นนิตย์ และดาวิดผู้รับ ใช้ของเราจะเป็นเจ้าของเขาเป็นนิตย์ ²⁶ เราจะกระทำพันธ สัญญาสันติภาพกับเขา จะเป็นพันธสัญญานิรันดร์แก่เขา และเราจะตั้งเขาไว้และให้เขาทวีขึ้น และเราจะวางสถานบริ สุทธิ์ของเราไว้ท่ามกลางเขาเป็นนิตย์ ²⁷ พลั้วปลาของเรา

จะอยู่กับเขา เออ เราจะเป็นพระเจ้าของเขาและเขาจะเป็นประชาชนของเรา ²⁸ แล้วประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่เราคือพระเยโฮวาห์กระทำให้อิสราเอลเป็นสุทธิติพิเศษชาติ ในเมื่อสถานบริสุทธิ์ของเราอยู่ท่ามกลางเขาเป็นนิตยั

38

โกกและมาโกกจะมาสู้รบกับอิสราเอล

¹ พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า ² บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมุ่งหน้าของเจ้าต่อสู้อีกแห่งแผ่นดินมาโกก เจ้าองค์สำคัญของเมเซคและทูบัล และจงพยากรณ์กล่าวโทษเขา ³ จงกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรีสดั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ กอกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซคและทูบัล ⁴ เราจะให้เจ้าหันกลับ และเอาเบ็ดเกี่ยวขากรรูไกรของเจ้า และเราจะนำเจ้าออกมาพร้อมทั้งกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า ทั้งม้าและพลม้า สวมเครื่องรบครบทุกคน เป็นกองทัพใหญ่ มีดั่งและโล่ ถือดาบทุกคน ⁵ เปอร์เซีย เอธิโอเปีย และพูดอยู่กับเขาด้วย ทุกคนมีโล่และหมวกเหล็ก ⁶ โกเมอร์และกองทัพทั้งสิ้นของเขา วุศัวาน โทการมาห์จากส่วนเหนือสุด พร้อมกับกองทัพทั้งสิ้นของเขา มีชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากอยู่กับเจ้า ⁷ เจ้าและบรรดากองทัพซึ่งประชุมอยู่กับเจ้า จงเตรียมตัวพร้อมและให้พร้อมไว้เสมอ และจงเป็นยามเฝ้าเขาทั้งหลาย ⁸ เมื่อล่วงไปหลายวันแล้วเจ้าจะต้องถูกเรียกตัว ในปีหลังๆเจ้าจะยกเข้าไปต่อสู้กับแผ่นดินซึ่งได้คีนมาจากดาบ เป็นแผ่นดินที่ประชาชนรวบรวมกันมาจากชนชาติหลายชาติอยู่ที่บนภูเขอิสราเอล ซึ่งได้เคยเป็นที่ทิ้งร้างอยู่เนื่องนิตยั ประชาชน

ของแผ่นดินนั้นออกมาจากชนชาติอื่นๆ บัดนี้อาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้วทั้งสิ้น 9 เจ้าจะรุกออกไป มาเหมือนพายุ เจ้าจะเป็นเหมือนเมฆคลุมแผ่นดิน ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า 10 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ต่อมาในเวลานั้นจะบังเกิดความคิดในใจของเจ้า และเจ้าจะคิดแผนการชั่ว 11 และจะกล่าวว่า □เราจะยกกองทัพไปยังแผ่นดินที่ชนบทไม่มีกำแพงล้อม เราจะโจมตีประชาชนที่สงบซึ่งอาศัยอยู่อย่างปลอดภัย ทุกคนอาศัยอยู่โดยไม่มีกำแพง ไม่มีดาด ไม่มีประตู □ 12 เพื่อชิงข้าวของปล้นเอาไปและเพื่อชิงเหยื่อ คือเพื่อจะห็นมือของเจ้ากลับมาอยู่ที่รกร้างซึ่งขณะนี้มีคนอาศัยอยู่ และมายังประชาชนซึ่งรวบรวมจากบรรดาประชาชาติที่ได้สัตว์ใช้งานและข้าวของ คือผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางแผ่นดินนั้น 13 เขาและเตดานและบรรดาพ่อค้าแห่งทารซิช และสิ่งโตหุ้มทั้งหลายในเมืองนั้นจะกล่าวแก่เจ้าว่า □ท่านมาเพื่อจะชิงข้าวของหรือ ท่านชุมนุมกองทัพเพื่อจะปล้น เพื่อจะขนเอาเงินและทองไป ขนเอาสัตว์และข้าวของไป เพื่อจะชิงของมากมายหรือ □ 14 เพราะฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์และกล่าวกับโยกัว องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ในวันนั้นเมื่ออิสราเอลประชาชนของเราอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยแล้ว เจ้าจะมีได้รู้หรือ 15 เจ้าจะมาจากที่ของเจ้าซึ่งอยู่ส่วนเหนือที่สุด ทั้งเจ้าและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเจ้า ทุกคนขี่ม้าเป็นกองทัพมที่มา เป็นกองทัพทรงกำลังยิ่งนัก 16 เจ้าจะมาต่อสู้อิสราเอลประชาชนของเรา เหมือนอย่างเมฆคลุมแผ่นดินในกาลภายหลัง เราจะนำเจ้ามาต่อสู้อีกกับแผ่นดินของเรา เพื่อประชาชาติทั้งหลายจะรู้จักเรา โอ โยกัวเอ๋ย ในเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเรา

ท่ามกลางเจ้าต่อหน้าต่อตาเขา

พระเจ้าจะทรงชนะโกก

17 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เจ้าเป็นผู้นั้นหรือ ผู้ที่ในสมัยก่อนเราได้พูดถึงโดยผู้พยากรณ์ของอิสราเอลผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งในสมัยนั้นได้พยากรณ์อยู่หลายปีว่า เราจะนำเจ้ามาต่อสู้กับเขา 18 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า แต่ต่อมาในเวลานั้นเมื่อโกกจะยกมาต่อสู้กับแผ่นดินอิสราเอล ความพิโรธของเราจะพลุ่งขึ้นต่อหน้าเรา 19 เพราะเราขอประกาศด้วยความ หวงเห่น และด้วยความพิโรธตั้งเพลิงพลุ่งของเราว่า ในวันนั้นจะมีการสังหารหมู่ที่ยิ่งใหญ่ยิ่งในแผ่นดินอิสราเอล 20 ปลาที่ทะเลและนกในอากาศ และสัตว์ป่าทุ่ง และบรรดาสัตว์เลื้อยคลานที่คลานอยู่บนแผ่นดิน และประชาชนทั้งสิ้นที่อยู่บนพื้นพิภพจะสังหารหมู่ต่อหน้าเรา ภูเขาจะพังทลายลง และหน้าผาจะพัง และกำแพงทุกแห่งจะล้มลงที่ดิน 21 เราจะร้องถึงภูเขาทั้งหลายของเราเรียกดาบมาต่อสู้กับโกก องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ และดาบของทุกคนจะต่อสู้กับพี่น้องของเขา 22 เราจะพิพากษาลงโทษเขาด้วย โรคระบาด และไล้หิตตก เราจะให้ฝนตกอย่างน้ำไหลเชี่ยว ทั้งลูกเห็บและไฟ และไฟกำมะถันตกใส่เขาและกองทัพของเขาและชนชาติทั้งหลายเป็นอันมากที่อยู่กับเขา 23 ดังนั้นเราจะสำแดงความยิ่งใหญ่ของเราและชำระตัวของเราให้บริสุทธิ์ และเราจะเป็นที่รู้จักท่ามกลางสายตาของประชาชาติเป็นอันมาก แล้วเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยโฮวาห์

39

สุสานของมาโกกจะอยู่ทั่วแผ่นดินอิสราเอล

1 ¹ เพราะฉะนั้น เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงพยากรณ์กล่าวโทษโกลก และกล่าวว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ดูเถิด โอ โกลกเอ๋ย เราเป็นปฏิปักษ์กับเจ้า ผู้เป็นเจ้าองค์สำคัญแห่งเมเซคและทูบัล ² เราจะให้เจ้าหันกลับ และเจ้าจะเหลือแค่หนึ่งในหกส่วน และให้เจ้าขึ้นมาจากส่วนเหนือที่สุด และให้เจ้าเข้าไปต่อสู้อยู่อันหลายแห่งอิสราเอล ³ แล้วเราจะตีคันทันให้หลุดจากมือซ้ายของเจ้า และเราจะให้ลูกธนูตกจากมือขวาของเจ้า ⁴ เจ้าจะล้มลงบนภูเขาแห่งอิสราเอล ทั้งเจ้าและกองทัพทั้งสิ้นของเจ้า และชนชาติทั้งหลายที่อยู่กับเจ้า เราจะมอบเจ้าให้เป็นอาหารแก่เหยี่ยวทุกชนิดและแก่สัตว์ป่าทุ่ง ⁵ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เจ้าจะล้มลงบนพื้นทุ่ง เพราะเราได้ลั่นวาจาแล้ว ⁶ เราจะส่งเพลิงมาเหนือมาโกลก และท่ามกลางผู้ที่อาศัยอยู่อย่างไร กังวลตามเกาะต่างๆ และเขาทั้งหลายจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ ⁷ และเราจะกระทำให้นามบริสุทธิ์ของเราเป็นที่รู้จักในท่ามกลางอิสราเอลประชาชนของเรา เราจะไม่มียอมให้อิสราเอลทำให้นามบริสุทธิ์ของเราหมองอีกต่อไป และประชาชาติจะทราบว่าเป็นพระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์ในอิสราเอล ⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด มาแล้ว และจะเป็นอย่างนั้น คือวันนั้นซึ่งเราได้ลั่นวาจาไว้ ⁹ แล้วบรรดาคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในบรรดาหัวเมืองอิสราเอลจะออกไป และจะเอาไฟสุ่มเครื่องอาวุธเผาเสียคือโล่และดั่ง คันทันและลูกธนู หอกยาวและหอกขัด และเขาจะเอาไฟสุ่มเป็นเวลาเจ็ดปี ¹⁰ เพราะฉะนั้น เขาไม่จำเป็นต้องเอาฟืนมาจากทุ่งนาหรือตัดฟืนมาจากป่า เพราะเขาจะก่อไฟด้วยเครื่องอาวุธ และเขาทั้งหลายจะแย่งชิงผู้ที่แย่งชิงเขา และจะปล้นผู้ที่ปล้นเขา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ ¹¹ ต่อมาใน

วันนั้น เราจะให้โกกมีสุสานอยู่ในอิสราเอล คือหุบเขาของ
คนเดินผ่านไปมา ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันออกของทะเล มันจะ
ปิดจมูกของคนเดินผ่านไปมา เพราะว่าโกกและหมูนิกรทั้ง
สิ้นของท่านจะถูกฝังไว้ที่นั่น เขาจะเรียกกันว่า หุบเขาฮา
โมน โกก ¹² วงศ์วานอิสราเอลจะฝังเขาทั้งหลายอยู่ถึงเจ็ด
เดือน เพื่อจะทำให้แผ่นดินนั้นสะอาด ¹³ องค์พระผู้เป็นเจ้าของ
พระเจ้าตรัสว่า ประชาชนทุกคนแห่งแผ่นดินจะฝังเขาทั้ง
หลาย ในวันนั้น เมื่อเราสำแดงสง่าราศีของเรา ประชาชน
นั้นจะได้รับเกียรติเพราะการฝังศพนั้น ¹⁴ เขาทั้งหลายจะ
ตั้งค้อนให้เดินผ่านไปมาในแผ่นดินเรื่อยไป ให้ฝังศพคนเห
ล่านั้นที่เหลืออยู่บนพื้นแผ่นดิน เพื่อจะทำให้แผ่นดินให้สะอาด
เขาจะออกตรวจค้นเมื่อสิ้นเจ็ดเดือนแล้ว ¹⁵ เมื่อคนเหล่านั้น
ผ่านไปมาในแผ่นดิน ถ้าใครเห็นกระดูกคนเข้า เขาจะเอา
เครื่องหมายปักไว้ข้างกระดูกนั้น จนกว่าคนฝังจะมาฝังเขา
ไว้ในหุบเขาฮาโมน โกก ¹⁶ หัวเมืองหนึ่งชื่อ ฮาโมนาห์ ก็อยู่
ที่นั่นด้วย เขาจะทำให้แผ่นดินสะอาดตั้งนี้แหละ ¹⁷ เจ้า บุตร
แห่งมนุษยเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าของพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงพู
ดกับนกทุกชนิดและพูดกับเหล่าสัตว์ป่าทุ่งว่า ๓จงชุมนุมและ
มาเถิด รวมกันมาจากทุกด้านมายังการเลี้ยงสักการบูชา ซึ่ง
เราถวายเพื่อเจ้า เป็นการเลี้ยงสักการบูชาใหญ่บนภูเขาทั้ง
หลายแห่งอิสราเอล และเจ้าจะรับประทานเนื้อและดื่มโลหิต ¹⁸
เจ้าจะรับประทานเนื้อของผู้แก่ล้าวกล้า และดื่มโลหิตของ
เจ้านายแห่งพิภพ ของแกะผู้ ของลูกแกะ และของแพะกับ
ของวัวผู้ ทั้งสิ้นนี้เป็นสัตว์อ้วนพีแห่งเมืองบาฮาน ¹⁹ และเจ้า
จะรับประทานไขมันจนเจ้าอิ่มหนา และดื่มโลหิตจนเจ้าจะ
เมา ณ การเลี้ยงสักการบูชาซึ่งเราได้ถวายเพื่อเจ้า ²⁰ และ

เจ้าจะอิมหน้าที่สำหรับของเราด้วยเนื้อม้าและผู้ขับขี่ ทั้งเนื้อของผู้แกล้วกล้า และของนักรบทุกชนิด องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ 21 และเราจะตั้งสง่าราศีของเราไว้ในหมู่ประชาชาติทั้งหลาย และประชาชาติทั้งสิ้นจะเห็นการพิพากษาลงโทษของเราซึ่งเราได้กระทำ และเห็นมือของเรา ซึ่งเราวางไว้บนเขาทั้งหลาย 22 ตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป วงศ์วานอิสราเอลจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขาทั้งหลาย 23 และประชาชาติทั้งหลายจะทราบว่าเป็นเราคือวงศ์วานอิสราเอลได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยเพราะเหตุความชั่วช้าของเขา เพราะเขาได้ละเมิดต่อเรา ดังนั้นเราจึงซ่อนหน้าของเราเสียจากเขา และมอบเขาไว้ในมือพวกศัตรูของเขา เขาจึงล้มลงด้วยดาบสิ้นทุกคน 24 เราได้กระทำต่อความโสโครกและการละเมิดของเขาทั้งหลาย และเราซ่อนหน้าของเราเสียจากเขาทั้งหลาย

อิสราเอลจะกลับสู่สภาพเดิม

25 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าพระเจ้าตรัสว่า บัดนี้เราจะให้ยาโคบกลับสู่สภาพเดิม และจะมีความกรุณาต่อวงศ์วานอิสราเอลทั้งสิ้น และเราจะหวนแห่นามบริสุทธิ์ของเรา 26 เมื่อเขาทั้งหลายมาอาศัยอยู่อย่างปลอดภัยในแผ่นดิน โดยไม่มีผู้ใดกระทำให้เขาหวาดกลัว เขาทั้งหลายจะทนรับความอับอายขายหน้าของเขา ทั้งการละเมิดซึ่งเขาทั้งหลายได้เคยประพฤติต่อเรา 27 เมื่อเราได้นำเขากลับมาจากชนชาติทั้งหลาย และรวบรวมเขามาจากแผ่นดินศัตรูของเขา และเมื่อเราสำแดงความบริสุทธิ์ของเราท่ามกลางเขาทั้งหลาย ท่ามกลางสายตาของประชาชาติ เป็นอันมาก 28 แล้วเขาจะทราบว่าเป็นเราคือพระเยโฮวาห์พระเจ้าของเขา เพราะเราได้ส่งให้เขาถูกกวาดไปเป็นเชลยอยู่ท่ามกลาง

บรรดาประชาชาติ แล้วก็รวบรวมเขาเข้ามาในแผ่นดินของเขาทั้งหลาย เราจะไม่ปล่อยให้สักคนหนึ่งในพวกเขาเหลืออยู่ท่ามกลางบรรดาประชาชาติอีกเลย²⁹ และเราจะไม่ซ่อนหน้าของเราไว้จากเขาทั้งหลายอีกเลย เมื่อเราเทวิญญานของเราเหนือวงศ์วานอิสราเอล องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

40

ทูตสวรรค์ที่ถือไม้วัด

¹ เมื่อปีที่ยี่สิบห้าที่เราได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยนั้น ในต้นปี เมื่อ วันที่ สิบ ของ เดือน ในปี ที่ สิบสี่ หลังจาก ที่ เขาชนะกรุงนั้น ใน วัน นั้นที่เดียว พระหัตถ์ของ พระเยโฮวาห์ มาอยู่เหนือข้าพเจ้า และทรงนำข้าพเจ้ามา² ในนิมิตแห่ง พระเจ้าพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงแผ่นดินอิสราเอล และพระองค์ทรงวางข้าพเจ้าไว้บนภูเขาสูงมาก ซึ่งตรงนั้นทางทิศใต้มีสิ่งก่อสร้างเหมือนเมืองหนึ่ง³ เมื่อพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามา ณ ที่นั้น ดูเถิด มีชายคนหนึ่ง ปรากฏการณ์ของเขาคล้ายทองสัมฤทธิ์ มีเชือกป่านเส้นหนึ่งและไม้วัดอันหนึ่ง อยู่ในมือ และท่านยืนอยู่ที่หอประตู⁴ และชายผู้นั้นกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า □บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงมองดูด้วยตาเองเถิด และจงฟังด้วยหูของเจ้า และจงเอาใจใส่กับสิ่งทั้งสิ้นที่เราจะสำแดงให้แก่เจ้า เพราะว่าที่นำเจ้ามาที่นี่ก็เพื่อจะสำแดงให้แก่เจ้า สิ่งทั้งสิ้นที่ เจ้าเห็นนั้น จงประกาศแก่วงศ์วานอิสราเอล□

การวัดพระวิหารแห่งอนาคต

⁵ และดูเถิด มีกำแพงล้อมอยู่รอบบริเวณนอกของพระนิเวศ และในมือของชายผู้นั้นมีไม้วัดยาวหกศอก แต่ละศอก

ยาวเท่ากับศอกสี่บ ดั่งนั้นท่านจึงวัดความหนาของกำแพง ได้หนึ่งไม้วัด และความสูงได้หนึ่งไม้วัด ⁶ แล้วท่านเข้าไปตามหอบประตูซึ่งหันหน้าไปทิศตะวันออกขึ้นไปตามบันได และวัดธรณีหอบประตูได้สี่กหนึ่งไม้วัดและอีกธรณีหนึ่งได้สี่กหนึ่งไม้วัด ⁷ และห้องยามยาวหนึ่งไม้วัด และกว้างหนึ่งไม้วัด และที่ว่างระหว่างห้องยามเหล่านั้นยาวห้าศอก และธรณีหอบประตูที่อยู่ริมมุขที่หอบประตูตอนปลายชั้นในได้หนึ่งไม้วัด ⁸ แล้วท่านก็วัดมุขของหอบประตูตอนปลายชั้นในได้หนึ่งไม้วัด ⁹ และท่านก็วัดมุขของหอบประตูได้แปดศอก และเสามุขชั้นสองศอก และมุขของหอบประตูอยู่ที่ตอนปลายข้างใน ¹⁰ แต่ละด้านของหอบประตูตะวันออกมีห้องยามอยู่สามห้อง ห้องทั้งสามมีขนาดเดียวกัน และเสาที่อยู่ทั้งสองข้างก็มีขนาดเดียวกัน ¹¹ แล้วท่านจึงวัดความกว้างช่องเปิดของทางเข้าหอบประตูได้สี่บศอก และความยาวของหอบประตูสี่บสามศอก ¹² หน้าห้องยามนั้นมีเครื่องกั้นด้านละหนึ่งศอก และห้องยามนั้นยาวด้านละหกศอก ¹³ แล้วท่านก็วัดหอบประตูจากหลังคาของห้องยามห้องหนึ่ง ไปยังหลังคาของห้องยามอีกห้องหนึ่ง ได้กว้างสี่บห้าศอก จากทางเข้าหนึ่งไปยังอีกทางเข้าหนึ่ง ¹⁴ และท่านทำเสาทั้งหลายได้หกสิบศอก และรอบหอบประตูมีลานไปถึงเสา ¹⁵ วัดจากข้างหน้าหอบประตูตรงทางเข้าไปยังปลายมุขชั้นในของหอบประตูได้ห้าสิบศอก ¹⁶ ตามหอบประตูนั้นมีหน้าต่างรอบ ค่อยๆแคบเข้าไปข้างในทั้งในเสาและในห้องยามและมุขก็มีหน้าต่างอยู่รอบข้างในเหมือนกัน ที่เสามีต้นอินทผลัม ¹⁷ แล้วท่านนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และดูเถิด มีห้องหลายห้องและมีพื้นหินทำไว้รอบลาน มีห้องสามสิบห้องหันหน้าเข้าหาพื้นหิน ¹⁸ และพื้นหินนั้นมียูตามด้านข้างทางเข้าหอบประตู เท่ากับความยาวของ

หอบประตู นี้เป็นพื้นหินตอนล่าง 19 แล้วท่านก็วัดความกว้างจากหน้าหอบประตูข้างล่างไปยังหน้าลานข้างในด้านนอกได้หนึ่งร้อยศอก อยู่ทั้งทางตะวันออกและทางเหนือ 20 ส่วนหอบประตูแห่งลานนอกหันหน้าไปทางเหนือ ท่านก็วัดความยาวและความกว้างของมัน 21 ห้องยามด้านละสามห้อง กับเสาคู่และมุขมีขนาดเดียวกับหอบประตูแรก ยาวห้าสิบศอก กว้างยี่สิบห้าศอก 22 หน้าต่าง มุข ต้นอินทผลัมของหอบประตูนี้มีขนาดเดียวกับของหอบประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และมีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน 23 ตรงข้ามกับประตูซึ่งอยู่ข้างเหนือเช่นเดียวกับประตูที่อยู่ข้างตะวันออก มีประตูเปิดไปสู่ลานชั้นใน และท่านก็วัดจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่งได้หนึ่งร้อยศอก 24 และท่านได้นำข้าพเจ้าตรงไปยังทิศใต้ และดูเถิด มีหอบประตูทางทิศใต้หนึ่งหอบประตู ท่านก็วัดเสาและวัดมุข ก็มีขนาดเดียวกับที่อื่น 25 มีหน้าต่างที่หอบประตูและที่มุขโดยรอบเหมือนหน้าต่างที่อื่น ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก 26 มีบันไดเจ็ดขั้นนำขึ้นไปถึง และมุขนั้นอยู่ข้างใน มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น 27 และมีประตูหนึ่งอยู่ทางทิศใต้ของลานชั้นใน และท่านก็วัดจากประตูหนึ่งไปยังอีกประตูหนึ่งตรงไปทางทิศใต้ได้หนึ่งร้อยศอก 28 แล้วท่านนำข้าพเจ้ามายังลานชั้นในโดยประตูทิศใต้ และท่านก็วัดประตูทิศใต้ มีขนาดอย่างเดียวกับประตูอื่นๆ 29 ห้องยาม เสา และมุขของหอบประตูนี้มีขนาดเดียวกับที่อื่น มีหน้าต่างที่หอบประตูและที่มุขโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก 30 มีมุขอยู่รอบยาวยี่สิบห้าศอก กว้างห้าศอก 31 มุขนั้นหันหน้าสู่ลานชั้นนอก มีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสา และบันไดนี้มีแปดขั้น 32 แล้วท่านก็พาข้าพเจ้า

มาที่ลานชั้นในด้านตะวันออก และท่านก็วัดหอบประตูขนาดเดียวกับหอบประตูอื่น 33 ห้องยาม เสา และมุขของหอบประตูนี้มีขนาดเดียวกันกับที่อื่น มีหน้าต่างที่หอบประตูและที่มุขโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก 34 มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลานชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มีแปดขั้น 35 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามายังประตูเหนือ แล้วท่านก็วัดหอบประตูนั้นมีขนาดเดียวกับหอบประตูอื่น 36 ห้องยาม เสา และมุขของหอบประตูนี้มีขนาดเดียวกันกับที่อื่น มีหน้าต่างโดยรอบ ยาวห้าสิบศอกและกว้างยี่สิบห้าศอก 37 มุขของด้านนี้หันหน้าสู่ลานชั้นนอก และมีต้นอินทผลัมอยู่ที่เสาด้านละต้น และบันไดนี้มีแปดขั้น 38 มีห้องๆหนึ่งและมีทางเข้าอยู่ที่เสาของหอบประตู เป็นที่ล้างเครื่องเผาบูชา 39 และที่มุขของหอบประตูมีโถ้ะด้านละสองโถ้ะ บนนี้สำหรับฆ่าเครื่องเผาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องบูชาไถ่การละเมิด 40 และทางด้านนอก ทางที่เขาขึ้นไปถึงทางเข้าหอบประตูเหนือมีโถ้ะสองโถ้ะ อีกด้านหนึ่งของมุขของหอบประตูมีโถ้ะสองโถ้ะ 41 มีโถ้ะอยู่ข้างนี้สี่โถ้ะ และมีโถ้ะอยู่ข้างนั้นข้างๆหอบประตูสี่โถ้ะ เป็นแปดโถ้ะด้วยกัน ซึ่งเขาใช้เป็นที่ฆ่าเครื่องสัตว์บูชา 42 มีโถ้ะสี่โถ้ะทำด้วยหินสีกัดสำหรับเครื่องเผาบูชา ยาวหนึ่งศอกคืบและกว้างหนึ่งศอกคืบ สูงหนึ่งศอกสำหรับวางเครื่องมือซึ่งเขาใช้ฆ่าเครื่องเผาบูชา และเครื่องสัตว์บูชา 43 มีตะขอยาวคืบหนึ่งติดอยู่ข้างในโดยรอบ บนโถ้ะนี้เขาวางเนื้อของเครื่องบูชา

ห้องสำหรับพวกนักร้องและปุโรหิต

44 ข้างนอก หอบประตูชั้น ใน ในลาน ชั้น ในมีห้องสำหรับพวกนักร้อง ซึ่งอยู่ข้างหอบประตูเหนือ หันหน้าไปทิศใต้ อีกห้องหนึ่งอยู่ข้างหอบประตูตะวันออก หันหน้าไปทิศเหนือ 45 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า □ห้องนี้ซึ่งหันหน้าไปทางทิศใต้สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลพระนิเวศ 46 และห้องซึ่งหันหน้าไปทางเหนือ สำหรับปุโรหิตผู้ดูแลแท่นบูชา ปุโรหิตเหล่านี้เป็นบุตรชายของศาโดกในบรรดาบุตรชายของเลวี ที่เข้ามาใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์ □ 47 และท่านก็วัดลาน ได้ยาวหนึ่งร้อยศอก และกว้างหนึ่งร้อยศอกเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส และแท่นบูชาอยู่ข้างหน้าพระนิเวศ

มุขของพระวิหาร

48 แล้วท่านนำข้าพเจ้ามาที่มุขของพระนิเวศและวัดเสาของมุข ได้ห้าศอกทั้งสองด้าน และหอบประตูก็กว้างด้านละสามศอก 49 มุขนั้นยาวยี่สิบศอกและกว้างสิบเอ็ดศอก และท่านนำข้าพเจ้าทางบันไดไปถึงที่นั่น และมีเสาอยู่ข้างเสาทั้งสองข้าง

41

คำบรรยายถึงพระวิหาร

1 ภายหลังจากท่านนำข้าพเจ้ามาถึง พระวิหาร และได้วัดเสา กว้างด้านละหกศอก ซึ่งเท่ากับความกว้างของพลับพลา 2 และส่วนกว้างของทางเข้านั้นสิบศอก และกำแพงข้างทางเข้าด้านละห้าศอก และท่านก็วัดความยาวของพระวิหาร ได้สี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก 3 แล้วท่านก็เข้าไปข้างใน และวัดเสาของทางเข้าได้สองศอก ทางเข้านั้นหกศอก และส่วนกว้างของทางเข้านั้นเจ็ดศอก 4 และท่านก็วัดความยาวของห้องได้ยี่สิบศอก กว้างยี่สิบศอก พ้นพระวิหารออกไป และท่านบอกข้าพเจ้าว่า □นี่เป็นที่บริสุทธิ์ที่สุด □ 5 แล้วท่าน

นกีวัดกำแพงพระนิเวศได้หนาหกศอก และห้องระเบียงนั้นกว้างสี่ศอก อยู่รอบพระนิเวศทุกด้าน ⁶ ห้องระเบียงนั้นเป็นห้องสามชั้นซ้อนกัน มีชั้นละสามสิบห้อง มีหยักป่าอยู่รอบกำแพงพระนิเวศ ใช้เป็นที่หนุนห้องระเบียง เพื่อไม่ให้ห้องระเบียงอาศัยกำแพงพระนิเวศ ⁷ ห้องระเบียงนั้นยิ่งสูงขึ้นไปก็ยิ่งกว้างออก ตามส่วนขยายของหยักป่าจากห้องหนึ่งชั้นอยู่บนอีกห้องหนึ่งโดยรอบ ที่ข้างพระนิเวศมีบันไดนำขึ้นข้างบน ดังนี้แหละผู้ใดที่ขึ้นไปจากห้องต่ำที่สุดถึงห้องบนก็ต้องลอดผ่านห้องกลาง ⁸ ข้าพเจ้ายังเห็นอีกว่า พระนิเวศนั้นมียกพื้นอยู่โดยรอบ ฐานของห้องระเบียงวัดได้หนึ่งไม่วัดเต็ม ยาวหกศอก ⁹ ผนังด้านนอกของห้องระเบียงหนาห้าศอก และส่วนที่ว่างคือสถานที่ของห้องระเบียงที่อยู่ข้างในนั้น ¹⁰ ระหว่างห้องระเบียงแต่ละห้องมีความกว้างยี่สิบศอก โดยรอบพระนิเวศทุกด้าน ¹¹ และประตูของห้องระเบียงนั้นเปิดเข้าไปในส่วนบนยกพื้นที่ว่าง ประตูหนึ่งหันไปทางเหนือ และอีกประตูหนึ่งหันไปทางใต้ ความกว้างของส่วนที่ว่างนั้นคือห้าศอกโดยรอบ ¹² ดิ็กที่หันหน้ามายังสนามของพระนิเวศทางด้านตะวันตกนั้นกว้างเจ็ดสิบศอก และผนังของดิ็กหน้าห้าศอกโดยรอบและยาวเก้าสิบศอก ¹³ แล้วท่านก็วัดพระนิเวศได้ยาวหนึ่งร้อยศอก สนามและดิ็กพร้อมกับผนังยาวหนึ่งร้อยศอก ¹⁴ ความกว้างด้านตะวันออกของด้านหน้าของพระนิเวศทั้งของสนาม ยาวหนึ่งร้อยศอก ¹⁵ แล้วท่านก็วัดความยาวของดิ็กซึ่งหันหน้าไปสู่สนามซึ่งอยู่ด้านหลัง ปร้อมทั้งผนังข้างๆ ยาวหนึ่งร้อยศอก ห้องโถงของพระวิหารนั้นและลานของมุข ¹⁶ ทั้งธรณีประตู หน้าต่างและผนังรอบทั้งสามชั้นซึ่งอยู่ตรงข้ามประตู บันไดโดยรอบตั้งแต่พื้นถึงหน้าต่าง และหน้าต่างนี้ก็คลุมไว้ ¹⁷ จนถึงที่อยู่เหนือประตู

ถึงแม้เป็นห้องชั้นในและข้างนอก และบนผนังโดยรอบที่ห้องชั้นในและห้องโถง ก็กระทำโดยการวัด 18 พระนิเวศนี้มีรูปเคารพและรูปต้นอินทผลัม และรูปต้นอินทผลัมอยู่ระหว่างเศรฐ์ทุกรูป เศรฐ์ทุกตนมีสองหน้า 19 หน้าของผู้ชายตรงต้นอินทผลัมที่อยู่ข้างหนึ่ง และหน้าของสิงโตหนุ่มตรงต้นอินทผลัมที่อยู่อีกข้างหนึ่ง มีรูปอย่างนี้รอบพระนิเวศทั้งหมด 20 จากพื้นถึงที่เหนือประตู มีรูปเคารพและรูปต้นอินทผลัมแกะอยู่ที่ผนังพระวิหาร 21 ฝาเยสาประตูของพระวิหารนั้นสี่เหลี่ยมข้างหน้าสถานบริสุทธิ์ รูปร่างของตัวนั้นก็เหมือนรูปร่างของอีกตัวหนึ่ง 22 แทนบุชชาติด้วยไม้สูงสามศอกยาวสองศอก ทั้งมุม ความยาว และที่ผนังทำด้วยไม้ ท่านบอกข้าพเจ้าว่า นี่เป็นโต๊ะซึ่งอยู่ต่อพระพักตร์ของพระเยโฮวาห์ 23 พระวิหารและสถานบริสุทธิ์มีประตูคู่แห่งละคู่ 24 ประตูเหล่านั้นมีสองบาน คือบานเหวี่ยงสองบาน ประตูหนึ่งมีสองบาน และอีกประตูหนึ่งมีสองบาน 25 และบนประตูของพระวิหาร มีเศรฐ์และต้นอินทผลัมแกะไว้ เช่นเดียวกับที่แกะไว้บนผนัง มีพลับพลาไม้อยู่ที่หน้ามุขข้างนอก 26 มีหน้าต่างต่างและมีต้นอินทผลัมอยู่ทั้งสองข้างที่บนผนังด้านข้างมุขทั้งห้องระเบียงพระนิเวศและพลับพลา

42

ห้องต่างๆของพระวิหาร

1 แล้วท่านพาข้าพเจ้ามาถึงลานชั้นนอก ตรงทิศเหนือ และท่านนำข้าพเจ้ามาถึงห้องซึ่งอยู่ตรงข้ามกับสนาม และตรงข้ามกับตึกทางด้านทิศเหนือ 2 ความยาวของตึกที่อยู่หน้าประตูทางด้านเหนือนั้นเป็นหนึ่งในร้อยศอก และกว้างห้า

สิบศอก 3 ติดต่อกับส่วนยี่สิบศอกซึ่งเป็นส่วนของลานชั้นใน หันหน้าเข้าสู่พื้นหินซึ่งเป็นส่วนของลานข้างนอก เป็นระเบียบชั้นละเรียงสามชั้น 4 และข้างหน้าห้องมีทางเข้าข้างในกว้างสิบศอก ยาวหนึ่งศอก บรรดาประตูห้องเหล่านี้อยู่ทางด้านเหนือ 5 ห้องข้างบนแคบกว่า เพราะระเบียบเหล่านี้สูงกว่าระเบียบห้องชั้นล่าง และชั้นกลางในตึกนั้น 6 เพราะว่าเป็นห้องสามชั้น และไม่มีเสารองรับเหมือนเสาที่ลานข้างนอก เพราะฉะนั้นห้องชั้นบนจึงร่นเข้าไปกว่าพื้นมากกว่าห้องชั้นล่างและชั้นกลาง 7 และมีผนังข้างนอกขนานกับห้อง ตรงไปยังลานข้างนอก ตรงข้ามกับห้อง ยาวห้าสิบศอก 8 เพราะว่าห้องที่ลานข้างนอกยาวห้าสิบศอก และดูเถิด ส่วนห้องเหล่านั้นที่ตรงข้ามกับพระวิหารยาวหนึ่งร้อยศอก 9 ได้ห้องเหล่านั้นมีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออก ถ้าเข้าไปจากลานข้างนอก 10 ตรงที่ผนังด้านนอกเริ่มต้น ด้านตะวันออกก็เช่นเดียวกัน ตรงข้ามกับสนามและตรงข้ามกับตึกมีห้องหลายห้อง 11 ทางเดินอยู่หน้าห้องคล้ายกับห้องทางทิศเหนือ ยาวและกว้างขนาดเดียวกัน มีทางออก แพนผังและประตูอย่างเดียวกัน 12 ข้างล่างห้องทิศใต้มีทางเข้าอยู่ด้านตะวันออก ที่ที่เข้ามาตามทางเดิน ตรงข้ามมีผนังแบ่ง 13 แล้วท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า □ห้องด้านเหนือและห้องด้านใต้ตรงข้ามสนามเป็นห้องบริสุทธิ์ ที่ปุโรหิตผู้เข้าใกล้พระเยโฮวาห์จะรับประทานของถวายอันบริสุทธิ์ที่สุด เขาจะวางของถวายอันบริสุทธิ์ที่สุดนั้นไว้ที่นั่น และธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถบอาป เครื่องบูชาไถการละเมิดเพราะที่ที่นั่นบริสุทธิ์ 14 เมื่อปุโรหิตเข้าไปในที่บริสุทธิ์ เขาจะไม่ออกไปจากที่บริสุทธิ์เข้าสู่ลานข้างนอก แต่จะปลดเครื่องแต่งกายที่เขาสวมปฏิบัติหน้าที่วางไว้ที่นั่นเพราะสิ่งเหล่านี้บริสุทธิ์ เขาจะต้องสวมเครื่องแต่งกายอื่นก่อนที่เขาจะเข้าไปสู่ส่วนที่มีไว้สำหรับ

ประชาชน□ 15 เมื่อท่านได้วัดข้างในบริเวณพระนิเวศเสร็จแล้ว ท่านก็นำข้าพเจ้าออกมาทางประตูซึ่งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และวัดบริเวณพระนิเวศโดยรอบ 16 ท่านวัดด้านตะวันออกด้วยไม้วัด ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ 17 แล้วท่านก็หันมาวัดทางด้านเหนือ ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัดโดยรอบ 18 แล้วท่านก็หันมาวัดด้านใต้ ได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด 19 แล้วท่านก็หันมาวัดด้านตะวันตกแล้ววัดได้ห้าร้อยศอกตามไม้วัด 20 ท่านวัดทั้งสี่ด้าน มีกำแพงล้อมรอบยาวห้าร้อยศอก กว้างห้าร้อยศอก เป็นที่แบ่งระหว่างสถานบริสุทธิ์กับสถานที่สามัญ

43

พระวิหารเต็มด้วยสง่าราศีของพระเจ้า

1 ภายหลังท่านนำข้าพเจ้ามายังประตู คือประตูที่หันหน้าไปทิศตะวันออก 2 และ ดูเถิด สง่าราศีของพระเจ้าแห่งอิสราเอลมาจากทิศตะวันออก และพระสุรเสียงของพระองค์ก็เหมือนเสียงน้ำมากหลาย และพิภพก็รุ่งโรจน์ด้วยสง่าราศีของพระองค์ 3 และนิมิตที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นก็เหมือนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าเห็นเมื่อพระองค์เสด็จมาทำลายเมืองนั้น และเหมือนนกับนิมิตซึ่งข้าพเจ้าได้เห็นที่ริมแม่น้ำเคบาร์ และข้าพเจ้าก็ชบหน้าของข้าพเจ้าลงถึงดิน 4 และสง่าราศีของพระเยโฮวาห์ได้เข้าไปในพระนิเวศทางประตูที่หันไปทางทิศตะวันออก 5 พระวิญญูญาณก็ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้ามาที่ลานชั้นใน และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศ 6 ขณะที่ชายคนนั้นยังยืนอยู่ที่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ยินพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าดังออกมาจากพระนิเวศ

ราชบัลลังก์ของพระเยซูคริสต์ในพระวิหาร

7 และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย บัลลังก์ของเราและสถานที่วางเท้าของเราอยู่ที่นี้ เป็นที่ที่เราจะอยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเป็นนิรันดร์ และวงศ์วานอิสราเอลจะไม่กระทำให้นามบริสุทธิของเราเป็นมลทินอีก โดยตัวของเขาทั้งหลายเองหรือกษัตริย์ของเขาทั้งหลาย ด้วยการ เล่น ชู้ ของเขาทั้งหลาย และด้วย ศพ ของกษัตริย์ของเขาทั้งหลายในปูชนียสถานสูง 8 โดยการวางธรรณีประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างธรรณีประตูทั้งหลายของเรา โดยการตั้งเสาประตูของเขาทั้งหลายไว้ข้างเสาประตูทั้งหลายของเรา มีเพียงผนังกันไว้ระหว่างเรากับเขาทั้งหลายเท่านั้น เขาได้กระทำให้นามบริสุทธิของเราเป็นมลทินด้วยการอันนาศะอิดสะเอียนของเขาซึ่งเขาทั้งหลายได้กระทำ ดังนั้นเราจึงเผาผลาญเขาเสียด้วยความกริ้วของเรา 9 บัดนี้ให้เขาทำการเล่นชู้ทั้งหลายของเขาและศพของกษัตริย์ทั้งหลายของเขาให้ห่างไกลจากเรา และเราจะอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิรันดร์ 10 เจ้า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าจงบรรยายแก่วงศ์วานอิสราเอลให้ทราบถึงพระนิเวศ เพื่อว่าเขาจะได้ละอายในเรื่องความชั่วช้าของเขา และให้เขาทั้งหลายวัดแบบแผน 11 และถ้าเขาละอายในสิ่งทั้งหลายที่เขากระทำมาแล้ว จงสำแดงภาพแผนผังทางออกทางเข้า และลักษณะทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น และจงให้เขาทราบถึงกฎเกณฑ์ ลักษณะและกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศ จงเขียนลงไว้ท่ามกลางสายตาของเขา เพื่อเขาจะได้รักษา ลักษณะ และกฎเกณฑ์ทั้งสิ้นของพระนิเวศ และกระทำตาม 12 ต่อไปนี้เป็นกฎของพระนิเวศคือบริเวณโดยรอบที่อยู่บนยอดภูเขาจะเป็นที่บริสุทธิที่สุด ดูเถิด นี่เป็นกฎของพระนิเวศ

การวัดแท่นบูชา

13 ต่อไปนี้เป็นขนาดของแท่นบูชาวัดเป็นศอก ศอกหนึ่งคือความยาวหนึ่งศอกกับหนึ่งคืบ ตอนฐานสูงหนึ่งศอก และกว้างหนึ่งศอก ที่ขอบมีริมคืบหนึ่ง และความสูงของแท่นบูชาเป็นดังนี้ 14 จากตอนฐานที่อยู่บนดินมาถึงข้างล่างสูงสองศอก กว้างหนึ่งศอก จากชั้นเล็ก ไปถึงชั้นใหญ่สูงสี่ศอก กว้างหนึ่งศอก 15 และเตาของแท่นนั้นสี่ศอก และจากเตาแท่นมีเชิงงอนยื่นขึ้นสี่เชิง 16 เตาแท่นนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจตุรัส ยาวสิบสองศอก กว้างสิบสองศอก 17 ชั้นข้างเตาก็สี่เหลี่ยมจตุรัสเหมือนกัน ยาวสิบสี่ศอก กว้างสิบสี่ศอก ยกมรอบกว้างครึ่งศอก ฐานกว้างศอกหนึ่งโดยรอบ บันได้แท่นบูชาหันหน้าไปทางทิศตะวันออก 18 และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ต่อไปนี้เป็นกฎของแท่นบูชาในวันที่สร้างเสร็จแล้ว เพื่อจะถวายเครื่องเผาบูชา และเพื่อจะพรมด้วยเลือด

จงถวายเครื่องบูชาอีก

19 ท่านจงมอบวัวหนุ่มตัวหนึ่ง เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปแก่ปุโรหิตคนเลวีเชื้อสายศาโดก ผู้ที่เข้ามาใกล้เพื่อปรนนิบัติเรา องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้แหละ 20 เจ้าจงเอาเลือดวัวนั้นบ้าง ใส่ไว้ที่เชิงงอนทั้งสี่ของแท่น และมุมทั้งสี่ของชั้นข้างเตา และที่ยกมโดยรอบ ทำดังนี้แหละท่านจะได้ชำระแท่นและทำการลบมลทินของแท่นนั้นไว้ 21 ท่านจงเอาวัวผู้ซึ่งเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และปุโรหิตจะเผามันเสียในที่ที่กำหนดไว้ซึ่งเป็นที่ ของพระนิเวศภายนอกสถานบริสุทธิ 22 และในวันที่สองท่านจงถวายลูกแพะตัวผู้ที่ปราศจากตำหนิเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป และพวกปุโรหิตจะชำระแท่นบู

ชา อย่างที่ชำระด้วยวัวผู้²³ เมื่อท่านได้ชำระแท่นเสร็จแล้ว ท่านจงถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูง²⁴ ท่านจงนำมาถวายต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ และปุโรหิตจะเอาเกลือพรมลงบนนั้น และจะกลายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์²⁵ ท่านจงเตรียมแพะตัวหนึ่งเป็นเครื่องบูชาไถบาปทุกวันจนครบเจ็ดวัน และพวกปุโรหิตจะเตรียมวัวหนุ่มและแกะผู้ที่ปราศจากตำหนิจากฝูงด้วย²⁶ เขาทั้งหลายจะต้องทำการลบมลทินแท่นบูชาอยู่เจ็ดวัน จึงจะชำระเสร็จ และจะสถาปนาตนเองไว้²⁷ และเมื่อเขากระทำครบตามกำหนดเหล่านี้แล้ว ตั้งแต่วันที่แปดเป็นต้นไป ปุโรหิตจะต้องถวายเครื่องเผาบูชาของท่าน และเครื่องสันติบูชาของท่านที่บนแท่นนั้น และเราจะโปรดปรานเจ้าทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ□

44

ประตูตะวันออกเฉพาะเจ้านายองค์นั้น

¹ แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาตามทางของประตูของสถานบริสุทธิ์ หอมนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และประตูนั้นปิดอยู่² พระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ ประตูนี้จะปิดอยู่เรื่อยไป อย่าให้เปิดและไม่ให้ใครเข้าไปทางนี้ เพราะพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้เสด็จเข้าไปทางนี้ เพราะฉะนั้นจึงให้ปิดไว้³ เฉพาะเจ้านายเท่านั้น คือเจ้านาย ท่านจะประทับเสวยพระกระยาหารต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในประตูนี้ได้ ท่านจะต้องเข้ามาทางมุขของหอประตู และต้องออกไปตามทางเดียวกัน□

พระนิเวศเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้า

4 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางของประตูเหนือมาที่ข้างหน้าพระนิเวศ และข้าพเจ้ามองดู และดูเถิด สง่าราศีของพระเยโฮวาห์ก็เต็มพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และข้าพเจ้าก็ชบหน้าลงถึงดิน 5 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ๐บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงตั้งใจให้ดี ทุกสิ่งที่เราจะบอกเจ้าเกี่ยวกับกฎทั้งสิ้นของพระนิเวศของพระเยโฮวาห์ และราชบัญญัติทั้งสิ้นของพระนิเวศนั้น จงดูด้วยตาของเจ้า และฟังด้วยหูของเจ้า และจดจำเรื่องทางเข้าพระนิเวศและทางออกจากสถานบริสุทธิ์ให้ดี 6 แล้วจงบอกแก่วงศ์วานที่มักกบฏ คือวงศ์วานอิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า โอ วงศ์วานอิสราเอลเอ๋ย ขอให้การที่นำสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้าสิ้นสุดเสียที่เกิด 7 คือการที่เจ้าพาคนต่างตัวที่มีได้เข้าสู่หนัดทางจิตใจและมีได้เข้าสู่หนัดทางเนื้อหนังเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเรา กระทำให้สถานนั้น คือพระนิเวศของเรามืดมอม เมื่อเจ้าถวายอาหารของเราแก่เรา คือไขมันและเลือด สิ่งเหล่านี้ได้ทำลายพันธสัญญาของเราด้วยการอันนำสะอิดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า 8 และเจ้ามิได้ดูแลรักษาสิ่งบริสุทธิ์ของเรา แต่เจ้าได้ตั้งคนเฝ้าให้ดูแลรักษาอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา เพื่อประโยชน์แก่ตัวเจ้าเอง

พวกปุโรหิตของพระวิหารในอนาคต

9 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าจึงตรัสดังนี้ว่า อย่าให้คนต่างตัว ที่มีได้ เข้าสู่หนัดทางจิตใจ และมีได้ เข้าสู่หนัดทางเนื้อหนัง คือชนต่างตัวทั้งสิ้นที่อยู่ท่ามกลางชนชาติอิสราเอลเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ของเรา 10 แต่คนเลวผู้ที่ได้ไปไกลจากเรา หลงไปจากเรา ไปติดตามรูปเคารพของ

เขาเมื่อคนอิสราเอลหลงไปนั้น จะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของตน 11 เขาทั้งหลายจะต้องปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ของเรา ตรวจตราดูอยู่ที่ประตูพระนิเวศ และปฏิบัติอยู่ในพระนิเวศ เขาจะฆ่าเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาให้ประชาชน และเขาจะต้องคอยเฝ้าประชาชน เพื่อจะรับใช้เขาทั้งหลาย 12 เพราะเขาทั้งหลายได้ปรนนิบัติประชาชนอยู่หน้ารูปเคารพของเขา จึงทำให้วงศ์วานอิสราเอลตกอยู่ในความชั่วช้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า เพราะฉะนั้น เราจึงได้ปฏิญาณด้วยเรื่องเขาทั้งหลายว่า เขาทั้งหลายจะต้องได้รับโทษความชั่วช้าของเขา 13 อย่าให้เขาทั้งหลายเข้ามาใกล้เรา เพื่อจะรับใช้เราในตำแหน่งปุโรหิต หรือเข้ามาใกล้สิ่งบริสุทธิ์ใดๆของเราในที่บริสุทธิ์ที่สุดนั้น แต่เขาต้องทนรับความอับอายขายหน้า และการอันน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายซึ่งเขาได้กระทำนั้น 14 แต่ถึงกระนั้นเราจะกำหนดให้เขาเป็นผู้ดูแลพระนิเวศ ให้กระทำบริการทั้งสิ้นและกระทำสิ่งที่ต้องกระทำในพระนิเวศนั้นทั้งสิ้น 15 แต่ปุโรหิตคนเลว บรรดาบุตรชายของศาโดก ผู้ยังดูแลสถานบริสุทธิ์ของเรา เมื่อคนอิสราเอลหลงไปจากเรานั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ให้เขาเข้ามาใกล้เราเพื่อปรนนิบัติเรา และให้คอยรับใช้เรา ที่จะถวายไขมันและเลือด 16 เขาจะเข้ามาในสถานบริสุทธิ์ของเราได้ และให้เขาเข้ามาใกล้โต๊ะของเราเพื่อจะปรนนิบัติเรา และให้เขารักษาค่ากำชับของเรา 17 ต่อมาเมื่อเขาเข้าประตูลานชั้นในนั้น ให้เขาสวมเสื้อผ้าปาน อย่าให้เขามีสิ่งใดที่ทำด้วยขนแกะเลยขณะเมื่อเขาทำการปรนนิบัติดูอยู่ที่ประตูลานชั้นใน และอยู่ข้างใน 18 ให้เขาสวมมาลาปานไว้เหนือศีรษะ และสวมกางเกงผ้าปานเพียงแหว อย่าให้เขาคาดตัวด้วยสิ่งใดที่ให้มีเหงื่อ 19 และเมื่อเขาออกไป

ยังลานนอก คือ ไปยังลานนอกเพื่อไปหาประชาชน ให้เขา
เปลื้องเสื้อผ้าชุดที่ปรนนิบัติงานนั้นออกเสีย และวางไว้เสีย
ในห้องบริสุทธิ์ แล้วจึงสวมเสื้อผ้าอื่น เกรงว่าเขาจะนำความ
บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปติดต่อกับประชาชนด้วยเสื้อผ้าของเขา
20 อย่าให้เขาโกนศีรษะหรือปล่อยให้มวยผมยาว ให้เขาเพียง
แต่ขลิบผมบนศีรษะของเขาเท่านั้น 21 เมื่อปุโรหิตเข้าไปใน
ลานชั้นในจะดื่มเหล้าองุ่นไม่ได้ 22 อย่าให้ปุโรหิตแต่งงา
นกับหญิงม่ายหรือหญิงที่ถูกลูกหย่าแล้ว แต่ให้แต่งงานกับ
หญิงพรหมจารีจากเชื้อสายแห่งวงศ์วานอิสราเอล หรือหญิง
ม่ายซึ่งเป็นหญิงม่ายของปุโรหิต 23 เขาทั้งหลายจะต้องสั่ง
สอนประชาชนของเราถึงความแตกต่างระหว่างของบริสุทธิ์
และของสามัญ และกระทำให้เขาสังเกตแยกแยะระหว่างของ
มลทินกับของสะอาดได้ 24 ถ้ามีคดี เขาจะต้องกระทำหน้าที่
ผู้พิพากษา และเขาจะต้องพิพากษาคำตัดสินของเรา ใน
บรรดางานเทศกาลตามกำหนดของเรานั้นเขาจะต้องรักษา
ราชบัญญัติและกฎเกณฑ์ของเรา และเขาจะต้องรักษาวัน
สะบาโตทั้งหลายของเราให้บริสุทธิ์ 25 อย่าให้เขากระทำตัว
ให้เป็นมลทินด้วยเข้าไปใกล้ผู้ตาย เว้นแต่เป็นบิดาหรือมา
รดาหรือบุตรชายหรือบุตรสาว หรือพี่น้องผู้ชายหรือพี่น้อง
ผู้หญิงที่ไม่มีสามี ก็จะกระทำตัวให้เป็นมลทินได้ 26 หลังจาก
ที่เขารับการชำระแล้ว มีกำหนดอีกเจ็ดวัน 27 องค์พระผู้เป็น
เจ้าพระเจ้าตรัสว่า ในวันที่เขาเข้าไปในสถานบริสุทธิ์ คือที่
ลานชั้นในเพื่อจะปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ เขาจะต้อง
ถวายเครื่องบูชาไถ่บาปเสียก่อน 28 นั่นจะเป็นมรดกของเขา
เราเป็นมรดกของเขา และเจ้าจะไม่ต้องให้เขาถือกรรมสิ
ทธิ์ใดๆในอิสราเอล เราเป็นกรรมสิทธิ์ของเขา 29 ให้เขาจับ
ประทานเครื่องธัญญาบูชา เครื่องบูชาไถ่บาป และเครื่องบูชา

ไถ่การละเมิด และทุกสิ่งที่ถวายไว้ในอิสราเอลจะเป็นของเขาทั้งหลาย 30 และผลไม้ที่ดีที่สุดของผลไม้รุ่นแรกทุกชนิด และของถวายทุกชนิดจากเครื่องถวายบูชาทั้งสิ้นของเจ้าจะเป็นของบรรดาปุโรหิตทั้งหลาย เจ้าจงมอบแบ่งเปียกผลแรกของเจ้าให้แก่ปุโรหิต เพื่อว่าพระพรจะมีอยู่เหนือครัวเรือนของเจ้า 31 ปุโรหิตจะต้องไม่รับประทานสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะเป็นนกหรือสัตว์ที่ตายเองหรือถูกฉีกกัดตาย□

45

บริเวณที่ตั้งไว้เฉพาะพระเจ้าและพระวิหาร

1 □เมื่อเจ้า แบ่ง แผ่นดิน เป็นกรรมสิทธิ์โดยการ จับสลากนั้น เจ้าจงถวายที่ดินส่วนหนึ่งไว้เพื่อพระเยโฮวาห์ให้เป็นตำบลบริสุทธิ์ ยาวสองหมื่นห้าพันศอก และกว้างหนึ่งหมื่นศอก จะเป็นที่ยบริสุทธิ์ตลอดบริเวณนั้น 2 ในบริเวณนี้ให้มีที่สี่เหลี่ยมจตุรัสแปลงหนึ่งยาวห้าร้อยกวางห้าร้อยศอกสำหรับสถานบริสุทธิ์ ให้มีบริเวณว่างไว้โดยรอบอีกห้าสิบศอก 3 ในตำบลบริสุทธิ์นั้น เจ้าจงวัดส่วนหนึ่งออก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ในบริเวณนี้ให้เป็นที่ ตั้งของสถานบริสุทธิ์ และของที่ยบริสุทธิ์ที่สุด 4 ให้เป็นส่วนแผ่นดินที่ 'บริสุทธิ์ ให้เป็นของปุโรหิต ผู้ปรนนิบัติอยู่ในสถานบริสุทธิ์ และเข้าใกล้พระเยโฮวาห์เพื่อจะปรนนิบัติพระองค์ ให้เป็นที่สำหรับปลูกบ้านเรือนของเขาและเป็นที่บริสุทธิ์สำหรับสถานบริสุทธิ์ 5 อีกส่วนหนึ่งซึ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอกและกว้างหนึ่งหมื่นศอกนั้นเป็นที่ของคนเลวี่ ผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศ ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา ให้มีห้องยี่สิบห้อง 6 ใกล้ๆ กับส่วนที่ตั้งไว้เป็นตำบลบริสุทธิ์นั้น เจ้าจะต้องกำหนดที่

นผืนหนึ่งกว้างห้าพันศอก ยาวสองหมื่นห้าพันศอก ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของเมือง ให้เป็นของวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมด

ที่ดินสำหรับเจ้านาย

7 แผ่นดินทั้งสองข้างของตำบลบริสุทธิและส่วนของเมืองนั้น ให้ยกเป็นที่ดินของเจ้านายเคียงข้างกับตำบลบริสุทธิ และส่วนของเมืองด้านตะวันตก และตะวันออกมีส่วนยาวเท่ากับส่วนที่ยกให้คนตระกูลหนึ่ง ยึดออกไปตามทางตะวันตก และทางตะวันออกของเขตแดนแผ่นดิน 8 ให้เป็นส่วนของเจ้านายในอิสราเอล และเจ้านายของเราจะไม่บีบบังคับประชาชนของเราอีก แต่เจ้านายเหล่านั้นจะยอมให้วงศ์วานอิสราเอลได้แผ่นดินที่เหลือตามส่วนตระกูลของตน 9 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า โอ บรรดาเจ้านายแห่งอิสราเอลเอ๋ย พอเสียที่เกิด จงทิ้งการทารุณและการบีบบังคับเสีย และกระทำความยุติธรรมและความเที่ยงธรรม องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า จงเลิกการขบไล่ประชาชนของเรา ให้ออกจากที่ดินอันเป็นกรรมสิทธิ์ของเขาเสีย 10 เจ้าจึงมีตาซึ่งเที่ยงตรง เอฟาห์เที่ยงตรงและบัทที่เที่ยงตรง 11 เอฟาห์และบัทนั้น ให้เป็นขนาดเดียวกัน บัทหนึ่งจุหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ และเอฟาห์ก็จุหนึ่งในสิบของโฮเมอร์ ให้โฮเมอร์เป็นเครื่องวัดมาตรฐาน 12 เซเชลหนึ่งมียีสิบเกอราห์ มาเนของเจ้าก็ให้มียีสิบเซเชล ยีสิบห้าเซเชลและสิบห้าเซเชล 13 ต่อไปนี้เป็นกำหนดของถ้วยที่เจ้าทั้งหลายจะต้องถวาย คือข้าวสาลีโฮเมอร์หนึ่งให้ถ้วยหนึ่งในหกเอฟาห์ ข้าวบาร์เลย์โฮเมอร์หนึ่งให้ถ้วยหนึ่งในหกของเอฟาห์ 14 และส่วนกำหนดประจำของน้ำมัน คือน้ำมันหนึ่งบัท น้ำมันโคระหนึ่งถ้วยหนึ่งในสิบของบัท โคระก็เหมือนโฮเมอร์จุสิบบัท เพราะสิบบัทเท่ากับโฮเมอร์ 15 แกะฝูงสองร้อยตัวก็ให้ถ้วยตัวหนึ่ง จากทุ่งเลี้ยงสัตว์อันอุดมของอิสราเอล องค์พระผู้

เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า นี่แหละเป็นของถวายสำหรับธัญญูบูชา เครื่องเผาบูชา และสันติบูชาเพื่อทำการลบมลทินให้เขาทั้งหลาย ¹⁶ ให้ประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดินนี้มอบของถวายเหล่านี้แก่เจ้านายแห่งอิสราเอล ¹⁷ ให้เป็นหน้าที่ของเจ้านายที่จะจัดเครื่องเผาบูชา ธัญญูบูชา เครื่องดื่มบูชา ฌ กาน เทศกาลทั้งหลาย ในวันขึ้น ค่ำ และสะบายโต ในงานเทศกาลที่กำหนดไว้ของวงศัวานอิสราเอลทั้งสี่ ให้เขาจัดเครื่องบูชา ไถ่บาป ธัญญูบูชา เครื่องเผาบูชา และสันติบูชา เพื่อกระทำการลบบาปให้แก่วงศัวานอิสราเอล ¹⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่หนึ่ง เจ้าจงเอาวัวหนุ่มที่ปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และเจ้าจงชำระสถานบริสุทธิ์เสีย ¹⁹ ให้ปุโรหิตเอาเลือดของเครื่องบูชาไถ่บาปมาล้างและจงประพรมที่เสาประตูพระนิเวศ ที่ชั้นสี่มุมของแท่นบูชา และบนเสาประตูของลานชั้นใน ²⁰ ในวันที่เจ็ดของเดือนนั้นเจ้าจงกระทำเช่นเดียวกัน เพื่อผู้หนึ่งผู้ใดที่กระทำความบาปด้วยความพลั้งเผลอหรือความรู้เท่าไม่ถึงการ เพื่อว่าเจ้าจะได้กระทำการลบมลทินพระนิเวศ ²¹ ในวันที่สิบสี่ของเดือนต้น เจ้าจงฉลองเทศกาลปีสกา จงรับประทานขนมปังไร้เชื้อตลอดเทศกาลเจ็ดวัน ²² ในวันนั้นให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มตัวหนึ่งสำหรับตนเองและประชาชนทั้งสี่แห่งแผ่นดินเพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²³ และในเจ็ดวันที่มีเทศกาลเลี้ยง ให้เจ้านายจัดหาวัวหนุ่มเจ็ดตัวกับแกะผู้เจ็ดตัวที่ปราศจากตำหนิ ให้เป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์ทุกวันตลอดเจ็ดวันนั้น และจัดหาลูกแพะผู้ตัวหนึ่งทุกวัน ให้เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป ²⁴ และให้เจ้านายจัดหาธัญญูบูชาเอฟาห์หนึ่งคู่กับวัวผู้หนึ่ง และเอฟาห์หนึ่งคู่กับแกะผู้หนึ่ง และน้ำมันหนึ่งอินต่อแบ่งทุกเอฟาห์ ²⁵ ในวันที่สิบห้าของเดือนที่เจ็ด และ

ในเทศกาลเลี้ยงทั้งเจ็ดวัน ให้ท่านจัดหาของเช่นเดียวกัน สำหรับเป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เครื่องเผาบูชา รัญญูบูชา และ เครื่องน้ำมัน□

46

เจ้านายกับประชาชนนมัสการพร้อมกัน

1 □องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ประตูลานชั้นในที่หันหน้าไปทิศตะวันออกนั้น ให้ปิดอยู่ในวันทำงานหกวัน แต่ในวันสะบาโตนั้น ให้เปิด และในวันขึ้นค่ำหนึ่งก็ให้เปิด 2 ฝ่ายเจ้านายนั้นจะเข้ามาจากข้างนอกทางมุขของหอบประตู และจะมายืนอยู่ที่เสาประตู และพวกปุโรหิตจะเตรียมเครื่องเผาบูชา และเครื่องสันติบูชาของท่าน และท่านจะนมัสการอยู่ที่ธรณีประตู แล้วท่านจะออกไป แต่อย่าปิดประตูนั้น จนกว่าจะถึงเวลาเย็น 3 เช่นเดียวกันประชาชนแห่งแผ่นดินจะนมัสการต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ตรงที่ทางเข้าประตูนั้น ในวันสะบาโตและในวันขึ้นค่ำ 4 เครื่องเผาบูชาที่เจ้านายจะถวายแด่พระเยโฮวาห์ในวันสะบาโตนั้น คือลูกแกะปราศจากตำหนิ หกตัว และแกะผู้ปราศจากตำหนิ ตัวหนึ่ง 5 และรัญญูบูชาที่คู่กับแกะผู้หนึ่งคือแป้งเอฟาห์หนึ่ง และรัญญูบูชาที่คู่กับลูกแกะนั้นก็สุดแท้แต่ที่ท่านจะสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันฮินหนึ่งต่อแป้งหนึ่งเอฟาห์ 6 ในวันขึ้นค่ำท่านจะถวายวัวหนุ่มปราศจากตำหนิตัวหนึ่ง และลูกแกะหกตัวกับแกะผู้ตัวหนึ่ง ซึ่งต้องปราศจากตำหนิ 7 ส่วนรัญญูบูชา นั้นท่านจะจัดแป้งหนึ่งเอฟาห์คู่กับวัวผู้ตัวนั้น และหนึ่งเอฟาห์คู่กับแกะผู้ตัวหนึ่ง และคู่กับลูกแกะ ท่านจะจัดตามที่สามารถจัดได้ พร้อมกับน้ำมันหนึ่งฮินต่อแป้งหนึ่งเอฟาห์ 8 เมื่อเจ้านายเข้ามาท่านจะเข้าไปทางมุขของหอบประตูและ

กลับออกไปตามทางเดียวกันนั้น 9 เมื่อประชาชนแห่งแผ่นดินเข้ามาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ ณ เทศกาลเลี้ยงตามกำหนด ผู้ที่เข้ามาทางประตูเหนือเพื่อนมัสการจะต้องกลับออกไปทางประตูใต้ และผู้ที่เข้ามาทางประตูใต้จะต้องกลับออกไปทางประตูเหนือ อย่าให้ใครกลับทางประตูตามที่เขาเข้ามา แต่ให้ทุกคนออกตรงไปข้างหน้า 10 เมื่อประชาชนเข้าไป เจ้านายจะเข้าไปพร้อมกันด้วย และเมื่อประชาชนออกไป เจ้านายจะออกไปด้วย 11 รัญญูบูชาที่ใช้ ณ เทศกาลเลี้ยงและเทศกาลที่กำหนดนั้น ให้เป็นเอฟาห์หนึ่ง คู่กับ วัวหนุ่มตัวหนึ่ง และคู่กับแกะผู้ก็เอฟาห์หนึ่ง และคู่กับลูกแกะก็ตามแต่ท่านสามารถจะถวายได้ พร้อมกับน้ำมันอินหนึ่งต่อแ่งเอฟาห์หนึ่ง 12 เมื่อเจ้านายถวายเครื่องบูชาตามใจสมัคร จะเป็นเครื่องเผาบูชา หรือสันติบูชาเป็นเครื่องบูชาตามใจสมัครถวายแด่พระเยโฮวาห์ให้เปิดประตูที่หันหน้าไปทางทิศตะวันออกให้ท่านและท่านจะเตรียมเครื่องเผาบูชาและสันติบูชาของท่าน อย่างที่ท่านทำในวันสะบาโต แล้วท่านจะออกไป เมื่อท่านออกไปแล้วก็ให้ปิดประตูเสีย 13 เจ้าจะจัดการหาลูกแกะตัวหนึ่งอายุหนึ่งขวบปราศจากตำหนิถวายเป็นเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์เป็นประจำวัน เจ้าจะจัดหาทุกๆเช้า 14 และเจ้าจะจัดหาเครื่องรัญญูบูชาคู่กันทุกๆเช้าหนึ่งในหกของเอฟาห์ และน้ำมันหนึ่งในสามของอิน เพื่อคลุกแ่งให้ชุ่มให้เป็นรัญญูบูชาแด่พระเยโฮวาห์ นี่เป็นระเบียบเนื่องนิตย 15 ดังนั้นแหละจะต้องจัดหาลูกแกะและเครื่องรัญญูบูชาพร้อมกับน้ำมันทุกๆเช้า เพื่อเป็นเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย 16 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า ถ้าเจ้านายนำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้แก่บุตร

ชายเป็นของขวัญ ก็ให้ของนั้นตกเป็นของบุตรชายของท่าน โดยมรดกนั้นเป็นทรัพย์สินของเขาตามมรดก 17 แต่ถ้าท่าน นำเอาส่วนหนึ่งของมรดกของท่านมามอบให้คนใช้ของท่าน คนหนึ่งเป็นของขวัญ ของนั้นจะเป็นของคนใช้นั้นจนถึงปี อิศรภาพ แล้วของนั้นจะกลับมาเป็นของเจ้านาย เฉพาะบุตรชายของท่านเท่านั้นที่จะเก็บส่วนมรดกของท่านมาเป็นของขวัญได้ 18 ยิ่งกว่านั้นอีกเจ้านายจะยึดสิ่งใดอันเป็นมรดกของประชาชนไม่ได้โดยไล่ประชาชนออกไปจากทรัพย์สินที่ดินของเขา แต่ท่านจะต้องมอบทรัพย์สินของท่านเองให้เป็นมรดกแก่บุตรชายของท่าน เพื่อว่าจะไม่มีประชาชนของเราสักคนหนึ่งที่ต้องถูกขับไล่จากกรรมสิทธิ์ของตน 19 แล้วท่านก็นำข้าพเจ้ามาตามทางเข้าซึ่งอยู่ข้างประตู มายังห้องบริสุทธิแถวเหนือ ซึ่งเป็นของปุโรหิต ดุเถิด มีสถานที่แห่งหนึ่งอยู่ทั้งสองข้างทางทิศตะวันตก

สถานที่สำหรับการต้มและปิ้งเครื่องบูชาต่างๆ

20 และท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ๓นี้เป็นสถานที่ซึ่งปุโรหิตจะต้องต้มเครื่องบูชา ไล่การละเมิด และเครื่องบูชาไถ่บาป และเป็นทีซึ่งเขาจะปิ้งธัญญาบูชา เพื่อจะไม่ต้องนำออกไปในลานชั้นนอก อันเป็นการที่จะนำความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ไปถึงประชาชน 21 แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาที่ลานชั้นนอก และพาข้าพเจ้าไปที่มุมทั้งสี่ของลานนั้น และดุเถิด ที่มุมลานทุกมุมก็มีลานอยู่ลานหนึ่ง 22 คือที่มุมทั้งสี่ของลาน มีลานเล็กๆยาวสี่สิบศอก กว้างสามสิบศอก ลานทั้งสี่ขนาดเดียวกัน 23 ภายในรอบลานทั้งสี่นั้นมีสิ่งทีก่อด้วยปูนเป็นแถว มีเตาอยู่ที่ก้นของสิ่งทีก่อนั้นโดยรอบ 24 แล้วท่านจึงกล่าวแก่

ข้าพเจ้าว่า □ ที่เหล่านี้เป็นที่สำหรับการต้ม ซึ่งผู้ปรนนิบัติอยู่ที่พระนิเวศจะต้มเครื่องสัตวนุชาของประชาชน□

47

แม่น้ำที่ไหลออกจากพระนิเวศของพระเจ้า (ศคย 14:8-9; วา 22:1-2)

1 ภายหลังท่านก็นำข้าพเจ้ากลับมาที่ประตูพระนิเวศ และดูเถิด มีน้ำไหลออกมาจากใต้ธรณีประตูพระนิเวศตรงไปทางทิศตะวันออก เพราะพระนิเวศหันหน้าไปทางทิศตะวันออก และน้ำไหลลงมาจากข้างล่าง ทางด้านขวาของพระนิเวศ ทิศใต้ของแท่นบูชา ² แล้วท่านจึงนำข้าพเจ้าออกมาทางประตูเหนือ และนำข้าพเจ้าอ้อมไปภายนอกถึงประตูชั้นนอก ซึ่งหันหน้าไปทางตะวันออก และดูเถิด น้ำนั้นออกมาทางด้านขวา ³ ชายผู้นั้นได้เดินไปทางตะวันออกมีเชือกมัดอยู่ในมือ ท่านวัดได้หนึ่งพันศอก แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไป และน้ำลึกเพียงตาตุ่ม ⁴ แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไปและน้ำลึกถึงเข่า แล้วท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน แล้วนำข้าพเจ้าลุยน้ำไป น้ำนั้นลึกเพียงเอว ⁵ ภายหลังท่านก็วัดได้อีกหนึ่งพัน และกลายเป็นแม่น้ำที่ข้าพเจ้าลุยข้ามไม่ได้ เพราะน้ำนั้นขึ้นแล้วลึกพอที่จะว่ายน้ำได้ เป็นแม่น้ำที่ลุยข้ามไม่ได้ ⁶ และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า □ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นสิ่งนี้หรือ□ แล้วท่านก็พาข้าพเจ้ากลับมาตามฝั่งแม่น้ำ ⁷ ขณะเมื่อข้าพเจ้ากลับ ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นต้นไม้มากมายอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำทั้งสองฟาก ⁸ และท่านพูดกับข้าพเจ้าว่า □ น้ำนี้ไหลตรงไปทางท้องถิ่นตะวันออก และไหลลงไปถึงทะเลทราย แล้วลู่ไปถึงทะเล และเมื่อน้ำไหลออกมานั้นไปถึงน้ำทะเล น้ำนั้นก็กลับจืดดี ⁹ ต่อมาแม่น้ำนั้น ไปถึงที่

ไหน ทุกสิ่งที่มีชีวิตซึ่งแหวกว่ายไปมากก็จะมีชีวิตได้ และที่นั่นมีปลามากมายเพราะว่าน้ำนี้ไปถึงที่นั่นน้ำทะเลก็จืด เพราะฉะนั้นแม่น้ำไปถึงไหน ทุกสิ่งก็มีชีวิต ¹⁰ ต่อมาชาวประมงก็จะยืนอยู่ที่ข้างทะเล จากเอนเกดีถึงเอนเอกลาอิม จะเป็นทีสำหรับตากอวน ปลาในที่นั่นจะมีหลายชนิด เหมือนปลาในทะเลใหญ่ คือจะมีมากมาย ¹¹ แต่ที่เป็นบึงและหนองน้ำจะไม่จืด ต้องทิ้งไว้ให้เป็นเกลือ ¹² ตามฝั่งทั้งสองฟากแม่น้ำจะมีต้นไม้ทุกชนิดที่ใช้เป็นอาหาร ใบของมันจะไม่เหี่ยวและผลของมันจะไม่วาย แต่จะเกิดผลใหม่ทุกเดือน เพราะว่ามีน้ำสำหรับต้นไม้ที่ไหลจากสถานบริสุทธิ์ ผลไม้นั้นใช้เป็นอาหารและใบก็ใช้เป็นยา□

เขตแดนของแผ่นดิน (ปฐมก 15:18-21)

¹³ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า □นี้เป็นเขตแดนซึ่ง เจ้า จะ ใช้ แบ่ง แผ่น ดิน สำหรับ เป็น มรดก ท่ามกลางอิสราเอลทั้งสิบสองตระกูล โยเซฟจะได้สองส่วน ¹⁴ และเจ้าจงแบ่งให้เท่าๆกัน เราปฏิญาณที่จะมอบให้แก่บรรพบุรุษของเจ้า และแผ่นดินนี้จะตกแก่เจ้าเป็นมรดกของเจ้า ¹⁵ ต่อไปนี้เป็นเขตแดนของแผ่นดินนี้ ด้านทิศเหนือจากทะเลใหญ่ ไปตามทาง เมืองเฮทโลน และต่อไปถึง เมืองเศดัด ¹⁶ เมืองฮามัท เมืองเบโรธาห์ เมืองสิบราอิม ซึ่งอยู่ระหว่างพรมแดนเมืองดามัสกัสกับพรมแดนเมืองฮามัท จนถึงเมืองฮาเซออร์ฮัททิโคน ซึ่งอยู่ที่พรมแดนเมืองเฮอราน ¹⁷ ดังนั้น เขตแดนจะยื่นจากทะเลถึงเมืองฮาซาเรโนน ซึ่งอยู่ที่พรมแดน ด้าน เหนือ ของ เมือง ดามัสกัส ทาง ทิศ เหนือ มี พรมแดนของเมืองฮามัท นี้เป็นแดนด้านเหนือ ¹⁸ ทางด้านตะวันออก เขตแดนจะยื่นจากเมืองเฮอรานและดามัสกัส ระหว่างกิเลอาดกับแผ่นดินอิสราเอล เรื่อยไปตามแม่น้ำจอร์

แดน ไปถึงทะเลด้านตะวันออก ท่านทั้งหลายจงวัด นี่เป็นเขตด้านตะวันออก 19 ทางด้านใต้เขตแดนจะยื่นจากทามารูร จนถึงน้ำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้วเรื่อยไปตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่ นี่เป็นเขตด้านใต้ 20 ทางด้านตะวันตก ทะเลใหญ่เป็นเขตแดนเรื่อยไปจนถึงตำบลที่อยู่ตรงข้ามทางเข้าเมืองฮามัท นี่เป็นเขตแดนด้านตะวันตก 21 ดังนั้น เจ้าจงแบ่งแผ่นดินนี้ท่ามกลางเจ้าตามตระกูลอิสราเอล 22 ต่อมาเจ้าทั้งหลายจงแบ่งแผ่นดินเป็นมรดกของตัวเจ้าทั้งหลายโดยการจับสลาก และสำหรับคนต่างด้าวผู้อาศัยอยู่ท่ามกลางเจ้า และบังเกิดลูกหลานอยู่ท่ามกลางเจ้า เขาทั้งหลายจะมีสัญชาติอิสราเอล ให้เขาได้รับส่วนมรดกท่ามกลางตระกูลอิสราเอลพร้อมกับเจ้าทั้งหลาย 23 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสว่า ต่อมาคนต่างด้าวจะอยู่ในเขตของคนตระกูลใดก็ได้ เจ้าจงกำหนดที่ดินให้เป็นมรดกของเขาที่นั่น□

48

การแบ่งที่ดินให้แก่แต่ละตระกูล (ยชา 13:1□19:51)

1 □ต่อไปนี้เป็นชื่อของตระกูลต่างๆตั้งต้นที่พรมแดนด้านเหนือจากทะเลไป ตามทางเฮทโลน ถึงทางเข้าเมืองฮามัท จนถึงฮา เซอ เร โนน ซึ่ง อยู่ ทาง พรมแดนด้านเหนือของตามัสกัส ติดเมืองฮามัท และยื่นจากด้านตะวันออกออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนดาน 2 ประชิดกับเขตแดนของดานจากด้านตะวันออก ไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอาเชอร์ 3 ประชิดกับเขตแดนของอาเชอร์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนนัฟทาลี 4 ประชิดกับเขตแดนของนัฟทาลีจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนมนัสเสห์ 5 ประชิดกับเขตแดนของมนัสเสห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเอฟราอิม 6 ประชิดกับเขตแดนเอฟราอิมจากด้านตะวันออก

ออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนรูเบน 7 ประชิดกบเขตแดนรูเบนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนยูดาห์ 8 ประชิดกบเขตแดนยูดาห์จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก จะเป็นส่วนซึ่งเจ้าจะต้องแยกไว้ต่างหาก กว้างสองหมื่นห้าพันศอก และยาวเท่ากับส่วนของคนตระกูลหนึ่ง จากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นที่มีสถานบริสุทธิ์อยู่กลาง 9 ส่วนซึ่งเจ้าทั้งหลายจะแยกไว้เพื่อพระเยโฮวาห์นั้น ให้มีด้านยาวสองหมื่นห้าพันศอก และด้านกว้างหนึ่งหมื่น

ส่วนแบ่งสำหรับพวกปุโรหิตกับคนเลวี

10 นี้จะเป็นส่วนแบ่งของส่วนบริสุทธิ์ คือปุโรหิตจะได้ส่วนแบ่งวัดจากทางด้านเหนือยาวสองหมื่นห้าพันศอก ทางด้านตะวันตกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านตะวันออกกว้างหนึ่งหมื่นศอก ทางด้านใต้ยาวสองหมื่นห้าพันศอก มีสถานบริสุทธิ์ของพระเยโฮวาห์อยู่กลาง 11 ส่วนนี้ให้เป็นส่วนของปุโรหิตที่ชำระไว้ให้บริสุทธิ์ บุตรชายของศาโดก ผู้ได้รักษาคำสั่งของเรา ผู้ที่มีได้ลงไปเมื่อประชาชนอิสราเอลหลงดั่งที่คนเลวีได้ลงไปนั้น 12 และให้ที่ดินนี้ตกแก่เขาทั้งหลายเป็นส่วนหนึ่งจากส่วนถวายของแผ่นดิน เป็นสถานที่บริสุทธิ์ที่สุด ประชิดกบเขตแดนของคนเลวี 13 เคียงข้างกบเขตแดนของปุโรหิตนั้น ให้คนเลวีมีส่วนแบ่งยาวสองหมื่นห้าพันศอก กว้างหนึ่งหมื่นศอก ส่วนยาวทั้งสิ้นจะเป็นสองหมื่นห้าพันศอก และส่วนกว้างหนึ่งหมื่น 14 อย่าให้เขาขายหรือแลกเปลี่ยนส่วนหนึ่งส่วนใดเลย อย่าให้เขาเปลี่ยนกรรมสิทธิ์ของที่ดินนี้ เพราะเป็นส่วนบริสุทธิ์แต่พระเยโฮวาห์ 15 ส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งกว้างห้าพันศอกและยาวสองหมื่นห้าพันศอกนั้น ให้เป็นที่สามัญของเมืองคือใช้เป็นที่อยู่อาศัย และเป็น

ชานเมือง ให้ตัวนครอยู่ท่ามกลางนั้น 16 ต่อไปนี้เป็นขนาดของด้านต่างๆ ด้านเหนือสี่พันห้าร้อยศอก ด้านใต้สี่พันห้าร้อยศอก ด้านตะวันออกสี่พันห้าร้อย และด้านตะวันตกสี่พันห้าร้อย 17 นครนั้นจะต้องมีทุ่งหญ้า ทิศเหนือสองร้อยห้าสิบศอก ทิศใต้สองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันออกสองร้อยห้าสิบ และทิศตะวันตกสองร้อยห้าสิบ 18 ด้านยาวส่วนที่เหลืออยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธินั้น ทิศตะวันออกยาวหนึ่งหมื่นศอก และทิศตะวันตกยาวหนึ่งหมื่น และให้อยู่เคียงข้างกับส่วนบริสุทธิตัวที่สามที่ได้ในส่วนนี้ให้เป็นอาหารของคนงานในนครนั้น 19 คนงานของนครนั้นซึ่งมาจากอิสราเอลทุกตระกูลให้เขาเป็นคนไถที่แปลงนี้ 20 ส่วนเต็มซึ่งเจ้าจะต้องแบ่งแยกไว้ นั้นให้เป็นที่เลี้ยงมจตุรัสด้านละสองหมื่นห้าพันศอก นั่นคือส่วนบริสุทธิตั้งกับส่วนของตัวนคร

ส่วนแบ่งสำหรับเจ้านาย

21 ส่วนที่เหลืออยู่ทั้งสองข้างของส่วนบริสุทธิตัวที่สามและส่วนของตัวนคร ให้ตกเป็นของเจ้านาย ยื่นจากส่วนบริสุทธิตัวที่ยาวสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรหมแดนตะวันออก และทางด้านตะวันตกจากสองหมื่นห้าพันศอกไปยังพรหมแดนตะวันตก ส่วนนี้ให้ตกเป็นของเจ้านาย จะเป็นส่วนบริสุทธิตัวที่สามและสถานบริสุทธิตัวที่สามของพระนิเวศนั้นอยู่ท่ามกลาง 22 นอกจากส่วนที่ตกเป็นของคนเลวีและส่วนของนครนั้น ซึ่งอยู่กลางส่วนอันตกเป็นของเจ้านาย ระหว่างเขตแดนยูดาห์และเขตแดนเบนยามิน ให้เป็นส่วนของเจ้านายทั้งหมด 23 ตระกูลคนที่เหลืออยู่นั้น จากด้านตะวันออกไปด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเบนยามิน 24 ประชิดกับเขตแดนของเบนยามินจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนสิเมโอน 25 ประชิดกับเขตแดนของสิเมโอนจากด้านตะวันออกไปถึ

ทางด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนอิสสาคาร²⁶ ประชิดกับเขตแดนของอิสสาคารจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนเศบูลุน²⁷ ประชิดกับเขตแดนของเศบูลุนจากด้านตะวันออกไปถึงด้านตะวันตก เป็นส่วนของคนกาต²⁸ ประชิดกับเขตแดนของกาตทางทิศใต้เขตแดนนั้นจะยื่นจากเมืองทามาร์ ถึงนำแห่งการโต้เถียงในคาเดช แล้ววิ่งเรื่อยไปตามแม่น้ำถึงทะเลใหญ่²⁹ นี้เป็นแผ่นดินซึ่งเจ้าจะแบ่งให้เป็นมรดกแก่ตระกูลต่างๆของอิสราเอลโดยการจับสลาก นี่เป็นส่วนต่างๆของเขาทั้งหลาย องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

นครและประตูต่างๆ (ว 21:10-17)

³⁰ ต่อไปนี้เป็นทางออกของนครทางด้านเหนือซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยศอก ³¹ ประตุนครนั้นตั้งชื่อตามชื่อตระกูลคนอิสราเอล มีประตูสามประตูทางด้านเหนือ ประตูของรูเบน ประตูของยูดาห์ ประตูของเลวี ³² ทางด้านตะวันออกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยศอก มีสามประตู ประตูของโยเซฟ ประตูของเบนยามิน ประตูของดาน ³³ ทางด้านใต้ซึ่งวัดได้สี่พันห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู ประตูของสิเมโอน ประตูของอิสสาคาร ประตูของเศบูลุน ³⁴ ทางด้านตะวันตกซึ่งยาวสี่พันห้าร้อยศอก มีประตูสามประตู ประตูของกาต ประตูของอาเชอร์ ประตูของนัฟทาลี ³⁵ วัดรอบนครนั้นได้หนึ่งหมื่นแปดพันศอก ตั้งแต่นี้ไปนครนี้จะมีชื่อว่า พระเยโฮวาห์สถิตที่นั่น□

cxxxviii

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a